

S AS Dizisi: No: 58

Copyright:: Libraire Plon/Tay Kitapçılık ve
Ticaret Limited Şirketi, 1989. Dr. Şevki Bey
Sokak. 10/3 Türbe-İstanbul. Tel: 516 08 20

Gerard de VILLIERS

SAS

KWAİ NEHRİ ALTINI

TAY YAYINLARI

Orijinal Ad.: L'OR DE LA RIVIERE KWAİ
Türkçesi

Tankut GÖKÇE

Dizgi; Pano Grafik/Filin: Ruşen Grafik

Baskı, Kun-İş Matbaası Kapak Baskısı Secil Ofset

I. BÖLÜM

Bir sakangurun tiz çığlığı Pong Punnak'ın
tam kulağının dibinde patladı, onu ürküttü.
Kızgın güneşin altında, bir mezar taşının
üzerine tünemiş iri kertenkele, alev kırmızısı
yabani orkidelerle dolu bir çalı kümesinin
arkasında çömelmiş olan adamdan bir metre
uzaklıktaydı. Taylandlı çığlıkları saydı, kaygılıydı:
Çift sayı uğursuzluk, tek sayı işlerin
yolunda gideceğine işaretti.
Sekizinci boğuk çığlıktan sonra büyük
mezarlığa yeniden sessizlik hakim oldu. Şimdi

sadece küçük adanın çevresinden aşağıya doğru hızla akmakta olan Kwai nehrinin çamurlu sularının uğultusu duyuluyordu.

5

Pong Punnak adaya geldiği Çin tipi tekneyi yarım mil uzaktaki yüksek otların arasına gizlemişti.

Pong Punnak kertenkeleye biraz daha bağırmasını istemişçesine baktı, ama hayvan yeniden öğle uykusuna dalmış, yuvarlakımsı iri gözlerini gri gözkapaklarıyla örtmüştü. Vakit öğleye yakındı ve güneş dik olarak mezar taşlarının üzerine düşüyor, onları tek bir sıra halinde gösteriyordu. Açmış yabancı çiçekler korkunç olması gereken bu yere bir bayram havası veriyordu.

Pong Punnak, vakit geçirmek için yanına gizlendiği mezar taşının üzerindeki yazıyı okumaya koyuldu. Geçen onca seneye rağmen harfler net olarak okunuyordu: "Winston Stilvvell, çavuş, 2. King's Own Yorkshire Light Tümeni. 9 Ocak 1946"

Pong Punnak cesur, ama boş inançları olan biriydi. Çevresinde yatan ölümler onu allak bullak ediyordu. Halbuki bunlar, peşine düştüğü canlılardan daha az tehlikeliydiler. Tayland da pek az insan bu büyük şehir mezarlığını bilirdi. Kwai nehrinin ortasında bulunan küçük ada bir mezarlıktan başka bir şey değildi. Kilometrelerce uzanan iki tarafı ağaçlıklı yolların ve buldozerlerin sökemediği orada burada kalmış iri ağaç kütüklerinin bulunduğu bir ada.

Toprak hizasından yirmi santim yüksekte bulunan dik mezar taşları birbirinin aynıydı. Herbirinin üzerinde sadece bir tek yazıt vardı: İsim, rütbe ve ölüm tarihi.

Yedi bin insan burada son uykularını

6

uyuyordu. 1942 ve 1946 seneleri arasında dizanteriden, yoksulluktan ya da Japon bombalarından ölmüş İngilizler, Hollandalılar, Amerikalılar. Singapur-Rangoon demiryolunu

inşa ederek Singapur kıyılarına kadar gelmişler ve ölümü burada kucaklamışlardı. Sadece Kwai nehri üzerindeki köprü üç bin cana mal olmuştu. Savaştan sonra müttefik devletler vahşi ormanda kaybolmuş cesetleri aramışlar, ama pek fazla bir şey bulamamış ve tabutları birkaç kalıntı ile kapatmak zorunda kalmışlardı.

Köprüye giden tarafta ikinci bir mezarlık daha vardı, toprağın altında sekiz bin ölü yatıyordu. Bu ikisi arasında Japonların geçici olarak kurduğu metal bir köprü vardı ve günde iki kez geçen tren burayı sarsıyordu.

Bangkok'tan yüz otuz kilometre uzaktaki vahşi ormanda unutulmuş ölülerin pek fazla ziyaretçisi yoktu, sadece arada sırada eski bir savaşı ya da turistler buraya köprüyü görmeye geliyorlardı. Onlar için de bu haçların fazla bir değeri yoktu...

Mesela Pong Punnak gibi. Boş inançlarını bir kenara bırakarak, ayaklarının altında yatan binlerce ölüyle çılgınca alay ediyordu. Arada sırada mezarlara bir göz atıyor ve Pong ardına gizlendiği çalı kümesinin dibine iyice büzülüyordu. Hayvani bir korku bütün benliğini kaplamaya başlamıştı. Kimse onun burada olduğunu bilmiyordu. Ufak kalçalı ve çivi gibi zayıf olan birçok Taylandlının aksine o, hafif kumaştan oldukça pahalı takım elbisesinin içinde iriyarı ve yapılı gözüküyordu.

Birden, Çin tipi büyük bir yelkenli nehrin iki yüz metre genişliği olan dönemecinde belirdi. Sahilde bekleyen adama yaklaşıyordu. Tekne kumsala çıktı. Biri zayıf, diğeri uzun boylu ve Kuzey Taylandlı oldukları anlaşılan iki adam adaya indi. Aynı anda, beyaz gömleli adamın arkasında bir yere gizlenmiş ikinci bir kişi saklandığı yerden çıktı ve iki adama doğru ilerledi. Pong Punnak yüreğinin daraldığını hissetti. Yüzünden akan terleri silmeyi düşünmeden olayı izledi, büyülenmiş gibiydi. Elden ele geçen para demetlerini

gördü. O kadar dalmıştı ki, kulağının dibinde patlayan sakangurun çığığıyla ürkerek sıçradı. Bundan sonrası çok çabuk gelişti. Dört adam çığığın geldiği yöne doğru döndü. Pong'un sıçramasıyla kafasının bir kısmı gözükmüştü. Aynı esnada Taylandlı sakangurun ikinci çığığını duydu ve kendi anadilinde gırtlaktan gelen bir sesle bağırdı:
— Öldür onu!

Beyaz gömlekli adam Pong Punnak'a doğru yöneldi. Çalı kümesine birkaç metre kala durdu ve sağ kolunu indirirken parlak bir cisim havayı deldi.

Pong Punnak bir tavşan gibi yuvarlandı. Fırlatılan bıçak halen mezarın üzerinde durmakta olan iri kertenkeleye saplandığı sırada o çalılıktan beş metre uzaktaydı. Kertenkele ölürken işkence edilen bir çocuğun bağırışını andıran korkunç bir çığılık attı. Otuz beş derece sığağa rağmen Taylandlının sırtından buz gibi bir ter boşandı ve

i

yürüyüşünü hızlanırdı. Mezarlığın öbür ucundaki teknesine varması için otuz saniyesi vardı.

Beyaz gömlekli adam can çekişen kertenkelenin vücudundan bıçağını çıkardı ve Taylandlının izleri ardından gitti.

Pong Punnak mezarların arasında zikzaklar çizerek koşuyor, her an sırtına bıçağın saplanmasını bekliyordu.

İki adam da mezarlığın kenarındaki çalı kümesinin arkasından ağır ağır çıkan adamı görmemişti. Bu, zayıf, kafasında yırtık pırtık bir şapka bulunan, eski elbiseli, yaşlı bir Taylandlıydı. Kertenkelenin çığığı onu öğle uykusundan uyandırmıştı.

Merakla kovalamacayı seyrediyordu. Senede iki kez ödenen sudan ucuz bir ücret karşılığı bakımını yaptığı bu mezarlıkta bu tür şeyler asla olmazdı. Yine de yaptığı iş oldukça kârlı sayılırdı, çünkü iki mezar arasında gizli yetiştirdiği haşhaşları vadideki köylülere satarak

yolunu buluyordu.

Büyük Çin tipi yelkenlinin yanında duran üç adamı gördü ve mallarını pazarlamak için yanlarına gitmeye karar verdi.

*

**

Pong Punnak'ın takipçisi ondan daha hızlıydı. Mezarlığın sonuna henüz ulaşmış olan Taylandlı arkasına baktı ve beyaz gömleklinin kendisinden on metre uzakta olduğunu gördü. Tekneye binecek kadar zamanı yoktu. Panik içinde 38'lik Colt Cobra'sını almak için elini ceketinin cebine soktu.

9

Parmakları boş deri kılıfa çarptı. Silah, mezarın arkasında çömeldiği sırada düşmüş olmalıydı. Şaşkın bir halde geriledi ve ayakbileklerine kadar kuma gömüldü. Dört ayak üzerinde ilerlemeye çalışırken, göğsünün yanında yakıcı bir ağrı duydu ve şoke oldu: Bir bıçağın sivri ucu göğsünün sağ yanına gömülmüştü. Düşerken kendisinden daha hafif olan rakibini de devirdi. Birkaç saniye sessizce boğuşular, sonra Pong, korkunun verdiği bir güçle üste çıktı. Hızla koluyla adamın gırtlığına vurdu. Beyaz gömlekli adamın siyah gözlükleri uzağa fırladı. Adam kollarını gevşetti.

Pong Punnak adamın üzerine kustu, doğruldu ve tekneye kadar sendeleyerek gitti. Tekne ona kurşun gibi ağır geldi, ama suya itmeyi başardı ve içine atladı. Akıntının yardımıyla kıyıdan hızla uzaklaşırken takipçisi doğruluyordu.

Taylandlının gözleri karardı, yere serildi ve gözlerini yumdu. Gözkapaklarının ardında çok renkli kuşlar uçuştular. Yarasının üzerine kapattığı parmaklarının arasından kanın kaynaşmasını hissetti. Doğu yakasına varacak güce sahip olmadığını düşündü. Ve günün bu vaktinde Kwai nehrinde kimse olmazdı. Süratle gidiyordu. Üç kilometre sonra Bor-Ploi çağlayanına varacak ve su hizasındaki

kayalara çarparak parçalanacaktı.
Pong Punnak insanüstü bir gayretle
dümeni tutmayı başardı ve teknenin burnunu
doğu yakasına çevirdi. Mavi renkli küçük
Datsun arabasını yolun yakınında bir yere

10

gizlemişti. Bataklık kıyıya varması için
Taylandlıya beş dakika lazımdı. O kadar acı
çekiyordu ki, izlenip izlenmediğiyle bile
ilgilenmiyordu. Karaciğeri kor gibi yanıyordu.
Çamura bulanmış bir haldeydi. Kıyıyı
kaplayan sarmaşık ağaçlarının ve yüksek
otların arasında bir patika bulmayı başardı.
Tekne akıntıya kapılmış, kendi kendine yol
alıyordu. Acıdan iki büklüm olmuş Pong
Punnak inleyerek zorlukla ilerliyordu..
Nihayet, sarmaşıklardan oluşmuş perdeyi
aştı ve yola kavuştu. Kimseler yoktu. İri bir saz
kümesinin dibinde soluklandı ve orada güneş
batana kadar saklanmayı düşündü. Ama
gördüklerini anlatmak için bir an evvel
Bangkok'a gitmesi gerekiyordu. Akşama
kadar yaşayamayacağını düşünüyordu. Arabaya
ulaşması için beş dakika daha acı çekmesi
lazımdı, inleyerek kendini arabanın koltuğuna
bıraktı.

Elleri o kadar titriyordu ki, yaklaşık bir
dakika kadar kontak deliğini aradı ve
sonunda arabayı çalıştırdı
Datsun yola çıktı. Direksiyona iyice
yapışmıştı. Mendilini yarasının üzerine bastırılmış
olan Pong arabayı tek elle kullanıyordu.
Gözlerinde şimşekler çakıyor ve kan bacağı
boyunca akmaya devam ediyordu. Bangkok'a
kadar yüz yirmi beş kilometrelik yolu
düşününce, hıçkırmaya başladı. Oraya asla
ulaşamayacaktı.

On beş dakika sonra küçük bir köyden
geçti. Durmak gereksizdi. Ne bir doktor ne de
telefon bulabilirdi. Ve peşindekiler de onu

11

kolayca ele geçirirlerdi.
Yol nehir yatağını takip ederek vahşi

ormanlarla kaplı tepelerin arasından ilerliyordu. İzlenip izlenmediğini görmesi olanaksızdı. Taylandlı arabanın motorunu homurdatarak viraj üstüne viraj dönüyor, hiç vites değiştirmiyordu. Önünde kıvrılarak uzanan katranlı yoldan gözlerini ayırmıyordu. Acısı biraz azalmıştı, ama şimdi de vücudunun alt kısmı tamamiyle uyuşmuştu. Yarasına dokunmaya çekiniyordu. Birden vahşi ormanlar sona erdi, yerini ara sıra çeltik tarlalarıyla kesilen dümdüz bir savanaya bıraktı. Yol güneye, Malezya'ya doğru giden, Kwai nehri vadisinden ayrılıyordu. Manzara Bangkok'a kadar aynıydı. Daha yüz kilometre vardı. Pong yarı baygın bir halde bambularla yüklü koca bir kamyonun son anda sıyrıldı. Şimdi yol dümdüzdü. Dikiz aynasına bir göz attı ve uzakta bir nokta farketti. Bu başka bir arabaydı.

Şakakları gittikçe daha şiddetli bir şekilde zonkluyordu. Datsun yolun bir kenarından öbür kenarına zikzaklar çizerek tehlikeli bir "biçimde ilerliyordu. Pong Punnak, yarı sayıklar bir halde, yolun kenarına dikilmiş bir tabelayı farketti: Kaçanaburi, 1 kilometre. Burası telefonu olan büyük bir kasabaydı. Datsun, sıcaktan erimiş anayoldan ayrıldı. Görünürde kimseler yoktu. Pong Punnak telefon sormak için bir Çin bakkalının önünde yavaşladı. Güçlkle arabayı stop etti ve seslendi. Tamamiyle çıplak küçük bir çocuk yaklaştı:

12

— Telefon, diye mırıldandı Taylandlı. Çocuk tezgâhında tropikal meyvelerin, muzların ve Coca-Cola şişelerinin yığılı olduğu bir duvarı işaret etti ve koşarak dükkânın arka tarafına kaçtı. Şimdi Bangkok'a asla varamayacağından emindi.

Arabanın, koltuğundan kalkarken canı yandı: Akan kan pantolonunu deri koltuğa yapıştırmıştı ve kalçalarının üzerinde garip bir

leke oluşturmuydu. Telefonla arasındaki dört adımlık mesafe ona bitmeyecekmiş gibi geldi. Sol eliyle ahizeyi kaldırdı. Bir taraftan da cebinde bozuk para arıyordu. Ama bu otomatik telefon değildi, ahizeyi kaldırmak ve şehirlerarası istemek yeterliydi...

Pong Punnak ahizeyi eline aldı ve 110'nu çevirdi.

Şansına santral memuresi hemen cevap verdi. Boğuk bir sesle istediği numarayı verdi.

— Çabuk, diye mırıldandı, yaralıyım.

Herkesten evvel benim numaramı bağlayınız.

— Peki, dedi santral memuresi.

Kulağını ahizeye yapıştırmış olan Pong, hattaki cızırtıları ve kızın numarayı bulmak için gösterdiği çabayı dinliyordu.

Zaman geçmek bilmiyordu. Küçük çocuk tarafından çağrılan Çinli, dükkânın arkasından koşarak gelmiş ve elbisesi kan içindeki adama korkuyla bakıyordu.

— Numaranız, diye zaferle bildirdi santral memuresi Pong Punnak'a.

Konuşmak için ağzını açtığı sırada "meşgul" sinyalini duydu. Bu hiç aklına getirmediği

13

bir şeydi, takılıp kaldı: "Alo! Alo!" diye seslendi. Santral memuresi sevimli bir şekilde konuştu:

— Sizi yeniden ararım. Numaranız Kançanaburi 16, değil mi?

Ama Pong Punnak sinyalin monoton sesinden başka bir şey duymuyordu. Arkasında açılan kapının gıcirtısına bile dikkat etmedi. Çinli bağırarak istedi, ama aklına ailesi geldi. Küçük oğlunu sürükleyerek çevik adımlarla uzaklaştı.

*

**

Bangkok'taki New Road santralındaki Bayan Petti Udorn kanını donduran boğuk bir çığlık duydu.

— Mösyö, mösyö, numaranız hazır!

Meşgul değil. Konuşunuz! diye yalvardı.

Oradan yüz kilometre ötede Pong Punnak ölmek üzereydi, bıçağın sivri ucu tam kalbine girmişti.

Beyaz gömlekleli katil bıçağını geri çekti ve yeniden biraz daha derine zevkle sapladı.

Acıdan iki büklüm olan Pong Punnak en ufak bir direnç bile göstermiyordu. Böyle olmasına rağmen adam saplamaya devam etti. Ta ki, vücut tamamıyla yıkılana kadar.

Sonunda vücudu çevirdi, sol eliyle kurbanının gırtlığını sıkarken diğer eliyle bıçağını Taylandlının göbeğinin tam üzerine sapladı.

Sonra bir bilek hareketiyle yarayı deşerek Pong'u yere mıhladı.

Ceset tezgâhın arkasına sırtüstü yere uzanınca, beyaz gömlekleli adam eğildi ve

14

Taylandlının suratını bıçak darbeleriyle paramparça etti. Onun bu kadar çabuk ölmesine üzülmüyordu. Üzerine kustuğu için onu daha fazla cezalandırmak isterdi.

Giderken cesede bir tekme attı ve sinirle bir pirinç çuvalını boydanboya bıçağıyla yardı. Sonra telefonu kapattı ve çevresine bakındı.

Yolda ve bakkal dükkânında kimseler yoktu. Cesede geri döndü ve üstünü aradı, sonra tumbul kadavrayı itti ve ayağa kalktı.

Bir camı çatlamış kara gözlüklerinin arkasında katilin bakışları bir tuhaftı. Acele etmeden bıçağını sağ baldırına bağlı deri bir kılıfa soktu, dükkândan çıktı. Pong Punnak' in Datsun'unun arkasına park edilmiş eski Amerikan arabasına bindi. Sonra Bangkok istikametine doğru hareket etti.,

Çinli epey bir müddet sonra dükkânın arkasından korkarak çıktı ve yarılmış pirinç çuvalına doğru ilerledi. Yerdeki son pirinç tanesini de topladıktan sonra cesede bir göz attı. Ceplerini karıştırdı ve katilin bulamadığı yüzerlik üç kağıt parayı cebine indirdi.

Sonra, küçük oğlunu kasabanın Öbür ucundaki polisi çağırması için yolladı.

II. BOLÜM

İskandinav Havayolları'nın Knud Viking adlı büyük süper DC-8'i ışıklarla aydınlatılmış Rus havaalanının üzerinde yavaşça alçalmaya başladı. Saat sabaha karşı biri on geçiyordu. Uçak kabininde kesin bir sessizlik hakimdi. Hava akımının hışırtısından ve yavaşlayan jet motorlarının gürültüsünden başka bir şey duyulmuyordu. Uçağın tavan ışıkları yandı, hoparlörden hafif bir cızırtı çıktı ve hostesin billur sesi duyuldu:

— Bayanlar, baylar, teknik bir arıza nedeniyle bir saatlik bir süre için Sovyet Uzbekistan'ın başkenti Taşkent'e birkaç dakika içinde inmiş olacağız. Lütfen kemerle-

16

rinizi bağlayın ve sigara içmeyin. Dışarda ısı altı derecedir.

Birinci mevkideki yolculardan biri, biraz kabaca doğruldu, uyuşukluğundan sıyrıldı ve lomboza doğru eğildi. Biraz tasalıydı: Sovyet bölgesine bir CIA ajanının ineceğini öğrendiklerinde her zaman tatsızlık olurdu...

İskandinav Havayollarının Kopenhag-Bangkok seferine ait 971 no'lu yolcu listesindeki Prens Malko Linge, Avusturyalı soylu bir aileden diye kayıtlıydı.

Malko gerindi ve rahat koltuğunda doğruldu, koyu renkli alpaga elbisesinin buruşukluklarını düzeltti. Birinci mevkinin cazibeli hostesi Karin geçerken ona doğru eğildi:

— Lütfen kemerinizi bağlayınız, mösyö.

Bir Saksonyalı kadar nazik ve inceydi.

Kopenhag'dan beri Malko ona kur yapıyordu.

Ama pek umut yok gibiydi. Her bakışmada Karin ona sağ elindeki alyansı gösteriyordu.

DC-8'de bile Malko en sevdiği votka

"Krebskaya"yı bulmuştu.

Bir titreme uçağı sarstı: İyice alçalmış uçak şimdi Taşkent'in dış mahallelerinin üzerinden geçiyordu. Malko saatine baktı: New York saatiyle 2.20 idi. On bir saatlik bir fark vardı. New York'u Önceki gün terketmiş ve bütün

gece uçarak Kopenhag'a sabahın dokuzunda inmişti. Sonra, İskandinav Havayollarının yolcuların dinlenmesine ayırdığı bir odada bir müddet kestirmişti.

Yolun geri kalan kısmını ara vermeden alacaktı. O sıralar New York Groeland kadar

17

soğuktu, ama Bangkok'ta sıcaklık otuz beş derece civarında olmalıydı.

CIA'nın Plan Dairesi Başkanı Frank

Thorpe, İskandinav Havayolları'nın bu yeni yolunu seçmişti. Diğer yol ise güneyden, Paris, Roma, Beyrut, Tahran, Karaçi ve Kalküta üzerindendi. Oldukça uzun bir yolculuktu ve Malko için geçen her dakika değerliydi. .

Müthiş bir sarsıntı oldu: Yüz elli tonluk DC-8 piste inmişti. Kızıl yıldızlı Bison bombardıman uçaklarını görünce Malko yüreğinin daraldığını hissetti. DC-8, büyük bir, Rus uçağının yanında durdu. Bu yeni bir İlyuşin 112'ydi.

Pasaportunu yeşil kasketli milise uzatırken pek sakin değildi. Adam bütün yolcuların kimlik belgelerini eğretiden kontrol ediyordu. Parlak gözleri Rusunkilerle karşılaştı ve uçaktan çıktı.

Aeroflot'un uzun boylu sarışın bir hostesi yolcuları üzerinde "Taşkent'e hoş geldiniz" yazan küçük bir binaya doğru, götürdü.

Kuvvetli projektörler Aeroflot'un uçaklarını aydınlatıyordu.

Havalimanının içi eski ve çirkindi. Freeshop'ların hepsinde satış dolarla yapılıyordu.

Tasası geçen Malko, iki şişe votkayla bir miktar havyar satın aldı. Sonra taş gibi sert bir koltuğa henüz oturmuştu ki, bir hostes İskandinav Havayolları'nın harekete hazır olduğunu anons etti.

Gecenin bu geç vaktine rağmen, havalimanını çevreleyen tel örgülerin arkasında bir grup işsiz güçsüz takımı merakla Batılılara bakıyor-

18

du. Kafalarında Zola tipi şapkalar bulunan bu

adamların gür bıyıkları vardı.
İskandinav Havayolları'nın DC-8'i pistten
havalanmadan evvel İlyuşı'lerin hizası boyunca
ilerledi. Uçak havalandığında yolcuların
çoğu yeniden uykuya daldılar. Malko'nun
dışında. Koltuğun rahatlığına rağmen bir türlü
uyuyamıyordu. Lomboza doğru eğildi, ama
yıldızlardan ve uçağın altındaki büyük kara
lekeden başka bir şey gözüküyordu. Şimdi
Afganistan'ın üzerinde uçuyorlardı. Altı saat
sonra, Malko Bangkok'ta olacaktı. Orada,
eski arkadaşı Jim Stanford kaybolmuştu.
Aniden, içini tuhaf bir sıkıntı kapladı. Onu
Bangkok'a götüren bu iş diğerlerine benzemiyordu.
Orada servis kadrolarını şaşkına
çeviren kötü ve garip bir şeyler olmuştu. Frank
Thorpe'un küçük bir lambayla aydınlanan
çalışma masasında olanları ona açıklaması
yeniden gözünün önüne geldi.
Thorpe ona birkaç gazete kupürüyle
birlikte bir dosya uzatmış ve doğrudan
doğruya sormuştu:
— Jim Stanford'u tanırdınız, değil mi?
Malko özlemle parlak gözlerini kırıştırmıştı.
Casusluğa başladığı ilk yıllar gözünün
önüne gelmişti. Savaştan sonra ortak bir
arkadaşının evinde Jim Stanford'la tanışmış ve
hemen birbirlerinden hoşlanmışlardı.
Jim, Central Intelligence Agency'nin gürültücü
atası olan OSS'nin aranan bir ajanıydı.
Üç yıl boyunca, Birmanya'nın, Tayland'ın ve
Malezya'nın balta girmemiş ormanlarında
Japonlarla saklambaç oynamıştı. Verdiği

19

bilgilerle müttefik askerlerinin binlercesinin
hayatını kurtarmıştı. Çince, Taylandça, Malezyaca
ve yarım düzine kadar da yerel dil bilir,
Asya'nın güneydoğusunu New York Square'
dan daha iyi tanırdı.
O yıllarda Malko başka yerlerdeydi ve
henüz İstihbarat'a girmemişti. Güzel şeylere
olan düşkünlüğü ve bulunduğu şehir itibariyle
antikacılık ve dekoratörlük yapıyordu.

Ama tanıştıkları o gecenin sonunda, Jim Stanford onu bir kenara çekmiş ve onunla konuşmuştu:

— Şu sıralarda gelişmekte olan bir organizasyon var. Sizin gibi genç biri için oldukça cazip bir iş.

Söz konusu organizasyon CIA idi. Malko, Jim'in önerisini kabul etmiş o da onu yığınla subay ve esrarlı kişilerle tanıştırmıştı. Jim ona her şeyi anlatıyordu.

Jim Stanford ona başlangıçta yardımcı olmuş ve ilk görevlerinde ona yol göstermişti. Birbirleriyle yazışıyorlar ve görev sebebiyle sık sık karşılaşıyorlardı. İkisi de aynı kökenden: Bağımsız ve maceraya düşkün.

O sadece profesyonel bir casus değil, aynı zamanda sön yılların en büyük maceracı siydi. Savaş sona erdiği halde ABD'ye geri dönmeyip güzel bir Taylandlı kadınla evlenmiş ve Bangkok'ta Tayland ipeği ticaretine başlamıştı. Yerli halkla karakteri gereği hemen kaynaşmıştı. Ve hiçbir zaman popülerliğini kaybetmemişti.

Bangkok'taki evi bir çeşit Tayland ve Khmer sanatları müzesine dönüşmüştü. Dün-
20

yanın dört bir yanından gelen antika meraklıları evi kendilerinden geçercesine ziyaret ederlerdi. Jim Stanford.

Malko gözlerini kapadı Ve onun ince uzun vücudunu, gümüş renkli saçlarını ve alaycı havasını hayal etti. Onu iki sene evvel New York'ta görmüştü. Jim New York'a bir dükkân açma arzusuyla gelmişti. Ama şehrin gürültüsü onu ürkütüp caydırınca, o da burnunda tüten Tayland'ına dönmek için uçağa atlamıştı. Daha evvel Malko ile 42. Cadde'deki bir kafeteryada yemek yemişti. Rahat ve mutlu gibiydi.

— İşler hâlâ eğlendirici mi? diye Malko'ya takılmıştı. Benim için İstihbarat işi bitti. Yoruldum.

Malko gözlerini Frank Thorpe'a çevirmişti.

— Jim Stanford'a ne oldu?

— Kayboldu. Bir sabah her zamanki gibi yürüyüş yapmak için evden çıkmış ve bir daha kimse onu görmemiş. Bir tek arabasını bulmuşlar. İyi durumdaymış. Bangkok'tan yüz yirmi beş kilometre uzakta. Bundan başka bir şey yok. Fidyeye istenmemiş, ortalıkta ceset yok, yöre polisi olaydan hiçbir şey anlamıyor. İstihbarat, işinde kaybolma, ' asla iyiye alamet değildi. Böyle olmasına rağmen kaygılı değildi. Yıkılmaz Jim Stanford'un başına bir şeyler gelebileceğini düşünemiyordu. Bu ortadan kayboluşta tuhaf bir şey vardı. İnsan istese de istemese de bu işi kolay kolay bırakamazdı, jpek bile satsa.

— Bu sizin Bangkok'a bir yolculuk yapmanızı gerektirecek, demişti nazikçe Frank
21

Thorpe.

— Orada yığınla insan var, demişti Malko. Benim yapacağımdan daha iyisini yaparlar. Çevreyi iyi tanımak, bazı ilişkiler içinde olmak gerekiyor. Bangkok bürosu bu işi benden çok daha iyi halleder, öyle değil mi?

— Hayır.

Çalışma masasının üzerinden Malko'ya fotoğraf dolu bir paket uzatmıştı.

— Bakın!

Malko az kalsın onları düşürüyordu. Hepsi aynı şeyleri gösteriyordu. Mutfak karolarının üzerine, bir kan gölünün içine boylu boyunca uzanmış, elli yaşlarında bir kadının cesedini. Yaralar oldukça kötüydü, kafa vücuttan yarı ayrılmıştı, sırt ve bacaklarda derin yaralar vardı. Malko suratın fotoğrafı karşısında gözlerini yumdu. Dayanılmazdı. Son fotoğraf tahta saplı bir baltayı gösteriyordu. Üzerindeki kan lekeleri halen belirgindi. Tiksinen Malko fotoğrafları bıraktı.

— Kim?

— Jim Stanford'un ablası. Öldürüleli kırk sekiz saat olmuş. Kardeşinin kaybolmasından üç gün sonra. Görünürde hiçbir neden yok.

Los Angeles'in banliyösü Pasific Palisades'da bulunan tek katlı evi aranmamış bile. Tek başına yaşıyordu. Katil ya da katiller hiçbir iz bırakmamışlar... Yaptığımız araştırmaya göre, gece saat dokuzda doğru gelmişler ve sonra arabayla süratle uzaklaşmışlar. Komşular siyah bir Pontiac görmüşler. Hepsi bu. FBI bu iş için elli adamını görevlendirdi, ama hiçbir sonuç alamayacaklarından eminim. Bu cinaye-

22
tin anahtarı Bangkok'ta. Görüyorsunuz, bu iş sizin dediğiniz gibi bölgesel değil.

— Ya Jim'in karısı?

Plamama uairesı başkanı içini çekmişti:

— İşin güç yönü burası. Saçının bir teline bile dokunmamışlar. Bu kesin.

— Öyleyse, neden ablası?

Frank bir sigara yakmış ve dumanını ona doğru üflemişti:

— Keşke bilebilseydim! Bu konuda en ufak bir fikrim yok. Bu işin devamından korkuyorum.

Herhalde bu zavallı kadının, kardeşinin kayboluşundan iki gün sonra, böyle hunharca öldürülmesi bir tesadüf değil. Bizim meslekte bu tür rastlantılar pek olmaz. Bu iş için sizi düşündüm. Çünkü Jim Stanford tehlikede ve eğer hâlâ sağsa onu ancak siz kurtarabilirsiniz.

Sizin gitmenizi gerektiren bir başka sebep daha var: Jim senelerden beri Teşkilat içinde değil. Ama bize hiçbir zaman unutmayacağım hizmetleri olmuştur. Ama yine de Albay White'dan Stanford u bulması için her işi bir kenara bırakmasını isteyemem. Kendini tamamen bu işe adayacak biri gerekiyordu.

— Albay White da kim?

— Bangkok büromuzun şefi. Elinden geldiğince size yardımcı olacak. Ama onun da bazı sorunları var.

Frank her zamanki gibi ona bol şans dilemiş, oradan ayrılmadan önce yarı emredici bir ses tonuyla eklemeyi de ihmal etmemişti:

— SAS! Jim'i canlı olarak bulmaya gayret edin. O yaman birisidir. Hele savaşta

23

yaptıklarını bilseniz! Yaman bir insan!..
Ve Malko bir kez daha görevinin fiyatı
üzerinde tartışmamıştı.

*

**

Şimdi uçağın motorlarının uğultusu içinde,
düşüncelerine bir düzen vermeye çalışıyordu.
Neden ortadan yok olan Jim Stanford'un
karısına değil de Tayland'dan binlerce kilometre
uzakta ablasına saldırmışlardı? Bu ikisi
arasındaki bağ neydi? Jim'in ablasının,
CIA'dan öğrendiği kadarıyla gizli servislerle
bir alakası yoktu.
Eğer kaybolma ile cinayet arasındaki
ilişkiyi açığa çıkarmayı başarırsa epev yol
katetmiş olacaktı.

Ama şu anda hiçbir öğeden yararlanamıyordu.
Öncelikle, Jim'in hayatta olup olmadığını
öğrenmesi gerekiyordu ve bir an evvel de
onu kurtarması lazımdı. Ablasının nasıl
vahşice öldürüldüğünü göz önüne alacak
olursa, durum pek parlak değildi.
İskandinav Havayolları'nın DC-8'i Pakistan
üzerinde uçuyordu. Güzel Karin Malko'
nun dizlerinin üzerine bir menü bıraktı.
"Siam'dan evvelki son Avrupa yemeği" diye
düşündü Malko.

DC-8 saatte dokuz yüz altmış kilometre
hızla Hindistan üzerinde uçarken Malko
uyukluyordu. Dizlerinin üzerine bir peçete
seren Karin'in yumuşak ellerini hissetti ve içi
bir tuhaf oldu.

Uyandığında hayal gördüğünü sandı. Uzun
boylu, gösterişli ve narin bir Asyalı kadın,

24

içinde buharlı havluların bulunduğu bir
tepsiyle ona doğru eğiliyordu.
—Bangkok'a varmak üzereyiz, dedi
cazibeli bir İngilizceyle. Açılmak ister miydiniz?
Bu İskandinav Havayolları'nın bir sürpriziydi:
Yolculuğun son kısmında Taylandlı bir
hostes servise başlıyordu. Amaç yolcuları

Uzak-Doğu'ya alıştırmaktı.

Malko lomboza doğru eğildi: Altlarında
Birmanya'nın balta girmemiş ormanları göz
alabildiğince uzanıyordu. Uçak ağır ağır
alçalıyordu. Söylendiği gibi Bangkok'a sabahın
onunda ineceklerdi.

Tıraş olmaya ve kolonya sürünmeye gitti.

Sonra siyah gözlüklerini taktı. Onları takmasındaki
amaç ne ukalalık ne de güneşti. Parlak
gözlerini gizlemesi gerekiyordu. Böyle gözler
kolay kolay unutulmazdı. Bir gizli ajan için
oldukça sıkıcı bir detaydı.

DC-8, Don-Nuang Havaalanı'nın pistine
indi.

Hostes anons etti:

— Bangkok'a inmiş bulunuyoruz. Yerel
saatle, saat onu beş geçiyor. İskandinav
Havayolları ivi tatiller diler...

Sabahın erken saatine rağmen hava öldürücü
derecede sıcaktı.

Malko'yu bekleyen kimse yoktu. Gümrükten
geçti, onu şehre götürmek için tartışan
taksi şoförlerinin ortasında bir saniye kadar
tereddüt etti. En temiz arabayı seçti, fiyat
üzerinde tartıştı, yirmi bahtlık bir ücrette
anlaştıktan sonra arabaya bindi.

j

Bangkok'a kadar yol dümdüzdü. İki
tarafında çeltik tarlaları uzanıyordu. Orada
burada, yarı bellerine kadar kapkara
çamura batmış Taylandlılar ne olduğunu
anlayamadığı bir şeyler arıyorlardı.

Bangkok. Malko burada görev yapmış
ajanlardan bazı hikâyeler işitmişti. Erkekler
için bir cennet olduğunu söylüyorlardı.

Taksi yaklaşık bir saatte Bangkok'un dış
mahallelerine ulaştı. Trafik gittikçe yoğunlaşıyordu.

Her yer lokantalarla, camsız dükkânlarla
doluydu. Taksinin önü birçok kere
çekçek arabalarıyla kesildi. Bangkok yarı
suyla kaplı bir şehirdi, bir anlamda buraya
Uzak-Doğu'nun Venedik'i denilebilirdi.

Su hizasında bir caddeyi geçtiler ve Ramçadamari

Bulvarı'na ulaştılar. Burası daha bakımlı lüks dükkânlarla çevrili bir caddeydi. BOAC binasının tam karşısında, Malko'nun yer ayırttığı Erawan Oteli yükseliyordu. U biçiminde üç katlı bir binaydı.

Malko otelin holüne henüz ayak basmıştı ki, sarı uzun saronglu çekici bir Taylandlı kız ona doğru yaklaştı, birbirine kavuşturduğu kollarını suratının hizasında kaldırarak içten bir gülümseyişle öne doğru eğildi.

— Sawadee ka*! dedi billur bir sesle.

Malko gülümsedi. Kız çok güzeldi. Çıkık elmacık kemikleri ve neşe dolu iri siyah gözleri vardı.

— İsmim Nalmaneh, dedi yumuşak bir sesle. Eravvan'ın hostesiyim. Ne olursa olsun,

(*) Hoşgeldiniz

26

bir şeye ihtiyacınız olduğunda bana söyleyiniz.

Kızın bu tür gülümseyişi birçok müşterinin kalp krizi geçirmesine sebep olabiliyordu! Ama Malko Tayland'da kadınların erkeklere gülümsemesinin bir anlama gelmediğini çok çabuk anlamak zorundaydı.

OdaSı üçüncü kattaydı ve tenis kortlarına bakıyordu. Havalandırması çok iyi, banyosu moderndi. Koridorlarda cirit atan küçük kertenkeleler göz önünde bulundurulmazsa, insan kendini bir Avrupa otelinde sanabilirdi. Malko valizini boşalttı ve alpaga kostümlerini astı. Küçük bahçedeki yüzme havuzu ona kollarını açmıştı, ama o duş almayı tercih etti. Albay White'a gitmek için odadan çıkmadan evvel, yanından hiç ayırmadığı şatosunun panoramik fotoğrafını çıkartarak komidininin üzerine yerleştirdi.

27

III. BÖLÜM

Taksi Malko'yu Silom Road'ın tam ortasında bıraktı. Burası Surivvong Road'a açılan hareketli bir caddeydi.. Restoranlar ve gece kulüpleriyle çevrili bir yerd. Malko'nun tam karşısında Air France'ın binası vardı.

Holde bir tabelanın üzerinde "AIR AMERICA. Chartered planes." yazılıydı.

Burası hiçbir müşterisi olmayan, kargolarını hep gece Don Muang'a indiren ve onları US Air Force kamyonlarıyla itinayla taşıyan bir nakliyat şirketi idi.

Şirket binanın üçüncü kalındaydı. Malko bir kapıyı açtı ve iriyarı sivil giyimli iki gorille burun buruna geldi. Adamlardan biri tehdit-

28
kâr bir ses tonuyla ne aradığını sordu. Malko sahte kimlik kartını gösterdi ve Albay White'la görüşmek istediğini söyledi.

Air America bir arı kovanı gibi kaynıyordu. Sekreterler çılğınlar gibi daktilo yazıyor, memurlar büyük haritaların üzerinde uğraşıyorlardı.

İnsan kendini gerçek bir havayolu şirketinde sanabilirdi. Girişteki gorillerin dışında. Albay Walter White Malko'yu odasında bekliyordu. Fırça saçlı, iri elli dev yapılı bir adamdı. Sevimli bir şekilde gülümseyerek elini uzattı:

— Bangkok'a hoş geldiniz! dedi boğuk bir sesle. Umarım, yolculuğunuz iyi geçmiştir. Malko oturdu ve ona kaygıyla baktı.

— Pis bir ülke, diye mırıldandı White. Bir türlü beladan kurtulamıyorum...

Albay White iki seneden beri üç düşmana karşı* çaresiz ve değişken bir savaş veriyordu: Dizanteri, sinekler ve komünistler. Yakalandığı dizanteri Güneydoğu Asya'da çok yaygındı. Bütün Avrupa ve Çin ilaçlarını denemiş, ama bir sonuç alamamıştı.

CIA ona Bangkok bölgesini emanet etmişti, çünkü uzmanlık alanı haberalmadan çok antigerilla savaşı idi. White artık Kuzey Carolina'ya geri döneceği günleri sayıyordu. Eğer mümkün olsa dezenfekte edilmiş cam bir fanusta yaşayabilirdi.

Malko adamın sızlanmasına şimdilik saygı gösteriyordu. Koltuğunda iki elini pantolon kemerine geçirmiş olan albay korkunç küfürler savuruyordu.. Sohbetin bir yerinde, Malko

Çalışma masasının üzerine yığılmış yığınla

29

siyah küçük kutuya uzandı.

— Bunlar nedir, albay?

— Alıcılar, diye homurdandı iki küfür arasında. Çinliler onları buradaki adamlarına dağıtıyorlar. Bir tek kanal alıyor: Pekin. Fiyatı da sadece bir dolar.

— Enteresan! dedi Malko.

White oturduğu yerde doğruldu ve küçük gri gözlerini Malko'ya çevirdi:

— Boş lafları bir kenara bırakalım.

Bangkok'a gelme sebebiniz nedir? Sizi bildiren bir telex gönderdiler, ama bir açıklama yapmadılar.

— Jim Stanford işiyle ilgilenmek üzere geldim, dedi Malko. Onu bulmaya çalışacağım. White merhametle kafasını hayır anlamında salladı ve bıkkın bir tavır takındı.

— Ah, onlar! Defalarca onun öldüğünü ve gömüldüğünü söyledim. Ama Washington' daki o kuş beyinliler bunu anlamıyorlar.

Haydi buyrun, onu bulun!

Bir sigara akh ve Malko'ya ikram etmeden yaktı.

Dumanı üfledikten sonra daha sakin bir şekilde konuşmaya başladı:

— Sizin buraya gerçekten niçin gönderildiğinizi kendi kendime hep sordum. Burada yapacak hiçbir şey yok. Jim Stanford öldü, belki onlarca parçaya ayırdılar, ya da canlı canlı gömdüler.

— Bundan nasıl emin olabiliyorsunuz? diye yumuşak bir sesle sordu Malko. t

White ona kötü kötü baktı:

30

— İki seneden beri bu kahrolası ülkedeyim. Daha evvel de Vietnam'daydım. Metodlarımı biliyorum.

— Madem öyle, cesedi niçin bulunmadı?

— Bulacaklar! diye konuştu White gözlerini yukarı kaldırarak. Veya bulamayacaklar.

Burada kayıp eşya bürosu yok ve orman çok

büyük.

Malko siyah gözlükleriyle oynayarak CIA'ın Bangkok şefini seyrediyordu. Bu tür karşılanacağını beklemiyordu. White'ın davranışı sinirlerini bozuyordu.

— Ama Jim Stanford kaçırıldıysa, onu öldürmemişlerdir, diye ısrar etti Malko. Bu kez karşıdaki adam duraksamadan kahkahayı patlattı.

— Kaçırılmak mı? Eğer öyle olsaydı bir fidye isterlerdi... Ve ciddi olduklarını göstermek için de, onun bazı parçalarını gönderirlerdi. Buna benzer bir olay altı ay evvel bir Hintlinin başına geldi. Karısı fidyeyi ödemekte biraz gecikince adamın kesilmedik yeri kalmadı... nayır. Bana inanın, Jim Stanford öldü. Gerçekten öldü. Bu oldukça kötü bir şey, çünkü iyi bir tipti. İyi bir Amerikalıydı. Bu kahrolası ülkede hıç durmaması gerekirdi.

— Ama ya ablası? White lafı geçiştirdi.

— Rastlantı! Karısı halen Bangkok'ta, buradan iki adım ötedeki Surivvong'daki bir ipek dükkânında çalışıyor. Hiç kimse ona ilişmedi...

Tam bir asker mantığı diye düşündü Malko. Buna rağmen Malko'nun altıncı hissi

31

Stanford olayındaki her şeyin bu kadar basit olmadığını söylüyordu.

— Onu neden öldürdüler dersiniz? diye sordu. Artık Servis için çalışmıyordu. Albay White rahatsız bir tavır takındı.

— Keşke bilebilseydim. Asya'da kinler çok uzun sürer ve Jim de 1945'den beri birçok iş yaptı.

Saat farkı Malko'yu gittikçe zorlamaya başlıyordu. Hafif hafif uyukluyordu. Albayın bürosu fazla serin değildi ve deri koltukları oldukça rahattı. Uyuklamamak için sordu:

— Bana olan biten her şeyi anlatın. Bu olay üzerinde çalışmaya mecburum.

— Her şey çok basit, dedi White yeni bir

sigara yakarak. Geçen salı Jim Stanford sık sık yaptığı gibi Kwai nehri kıyılarında dolaşmak için evinden ayrıldı... Gece evine dönmemiş ve karısı da polisi haberdar etmiş. Arabasını Kahçanaburi'den sonraki köprünün yakınında iyi durumda buldular, ama Jim'den hiçbir iz yoktu. Ben olayı ertesi gün gazetelerden öğrendim ve Washington'u haberdar ettim. Hemen benden Jim Stanford'u bulmamı istediler. Sanki bundan başka yapacak işim yokmuş gibi.

— Sizi bu işten kurtarmak amacıyla buradayım, dedi Malko soğuk bir şekilde. Parlak gözleri yeşile dönüşmüştü. Bu kötü bir işaretti. Albayın bencilliği canını sıkıyordu. Askerler böyleydi...

— Tamam, ama bir çılgınlık yapmayınız. Burada bu işler kolay değildir. Bu Malko'nun beklediği bir cümleydi.

32

— Bizim hesabımıza hiç çalıştı mı? diye sordu Malko.

— İki sene evvel buraya geldiğimde, Washington ondan Singapur'da etkili olan bazı Çinlilerle doğrudan ilişki kurmasını ve kötü niyetli olanları bana bildirmesini istemişti. Malezya'nın bağımsızlığını kazandığı sıralardı. Çinlilerin aptallık yapmasını engellemek gerekiyordu. Jim'in verdiği bilgilerin birinci kalitede olduğunu söylemeye mecburum. Onun sayesinde çok işler başardık. Ama o zamandan beri hiçbir işe bulaşmadı. En azından benim bilgim dahilinde. Burada patron benim.

Kimsenin bundan şüphesi yoktu.

— Yine de, diye devam etti White, Jim Stanford'u bulmak için hiçbir şey yapmadığımı sanmayınız. Washington onu bulmamı istediği andan itibaren bazı araştırmalar yaptım. Elimdeki bütün olanaklarla.

— Neler buldunuz?

White devam etti:

— Hiç. önce bir kadın meselesi sanıldı.

Ufak bir ihtimal. Bir sürü hayalperest bana saçma sapan şeyler anlattılar. Güya Jim benim hesabıma, Malezya'da gizli bir görevdeymiş falan gibi...

— Şey, diye kesti Malko, Tayland İstihbarat Servisi'yle beraber çalışmıyor musun? Albay White gözlerini tavana dikti.

— Buraya yeni geldiğiniz belli oluyor! Taylandlılar bize pek katlanamıyorlar, öbür tarafa bilgi aktardıklarını sanıyorum. Hiçbir

33

şey bilmiyorum. Jim konusunda farklı bilgilere sahip değiller. Bir an Malko'ya baktı. Ploenchitr Sokağı'ndaki iç ve dış güvenlik servisinden bahsedildiğini duydunuz mu? Bütün zamanlarını benim canımı sıkmakla geçiriyorlar ve zarar ediyorlar. Çünkü günün birinde benim adamlarıma ihtiyaçları olacak. Geçen ay kuzeydoğuda yüz kadar köy muhtarı komünistler tarafından katledildi. Ve bu sadece bir başlangıç. Tayland'ın her tarafında karışıklıklar var. Buri-Ram şehri tamamiyle mahvolmuş. Ve şimdi sıra güneyde... Bangkok'ta her yerde gökdelenlerin yükseldiğini gördünüz: Gerçek bir ilerleme. Ama bütün bunlar hep yüzeysel. Her şey dolara bağlı. Eğer burayı terkedersek her şey altüst olur...

Nefes nefese kalan Albay bir anlık sustu ve Malko bundan yararlandı:

— Evet, Stanford olayı üzerine başka bir fikriniz var mı?

White sigara dumanını üfledi ve konuştu.

— Hayır. Her şey olmuş olabilir. Asya'da bulunuyoruz.

Malko sesini çıkarmadı. Albay konuşmasına devam etti:

— Jim Stanford Taylandlılar tarafından öldürülmüş olabilir. Çünkü çok şey biliyordu. Komünist Çinlilerce de öldürülmüş olabilir, çünkü o Singapur'daki milyarder bazı Çinlilerin güvendiği tek beyazdı. Ayrıca Kuomintang'ın adamları da onu bilinmeyen bir

kıskançlık sebebiyle ortadan kaldırmış olabilir
va da sadece ipek ticaretiyle ilgili bir

34

rekabet neticesinde öldürülmüş olma ihtimalide
var.

— Bir rakip Jim'in ABD'deki ablasını
öldürmüş olamaz, diye belirtti Malko.

— Tamam, tamam! dedi White. Rakip
tüccarı eyleyim, yine de geriye oldukça yeterli
sayıda varsayım kalıyor.

— Sizin aracılığınızla, Ploenchitr Sokağı'ndaki
servislerden yardım istesem? diye önerdi
Malko.

Bir an albayın sigarasını yutacağını sandı.

— Niçin Wat Phra Keo'nun* tanrıçalarına
baş vurmuyorsunuz?

Malko yeniden gözlüklerini taktı:

— Demek bana yardımcı olabilecek hiç
kimse yok.

White ona öfke ve acımayla karışık bir
şekilde baktı ve konuştu:

— En azından Ploenchitr Sokağı'nın
hafiyeleri değil.

Malko vücudunda tropikal iklimin verdiği
yorgunluğu gittikçe hissediyordu. Albay White'ın
kötümserliği de moralini bozmuştu.

— Anladığım kadarıyla, Jim Stanford'u
canlı veya ölü olarak bulabilmek için Bangkok
Post gazetesine küçük bir ilan vermem
gerekıyor, değil mi albay?

— Hayır, dedi White. (Biraz sakinleşmiş
gibiydi.) Bu Tanrının cezası dizanteri beni
biraz aptallaştırdı. Size yardımcı olması için
yanınıza birini vereceğim. Özel sekreterimi.
Çok güzel İngilizce konuşan ve fazla aptal

(*) Yatan Buda Tapınağı

35

olmayan Taylandlı bir kız. En azından size
rehberlik eder. Ve bir işe de yaramış olur.
Günlerini tırnaklarıyla uğraşmakla geçiriyor.

— Bana sekreterinizi tanıştırebilirsiniz,
dedi yorgun bir şekilde. Bana en azından
zehirlenmeden nerede yemek yiyebileceğimi

gösterir.

Çalınma masasının üzerindeki bir düğmeye bastı ve birkaç saniye sonra kapı vuruldu.

— Göreceksiniz,. sevimli bir kızdır, dedi White Özellikle de batılı bir tarzda yetişmiştir. Yüksek öğrenimini UCLA'da* yaptı.

Kapı açıldı. Şahane bir yaratık belirdi.

Albay White'ın sekreteri bir Taylandlıya göre oldukça uzun boyluydu ve çok şık giyinmişti.

Üzerinde portakal rengi ipek bir bluz ve dizlerinin on santim üstünde biten, kıvrak ve yuvarlak kalçalarını sımsıkı kavrayan bir etek vardı. Elleri vücuduna' oranla çok uzundu,

sivri tırnaklarında parlaticılar vardı. Pek sık daktilo yazıyor olmamalıydı. Sol yüzük parmağında, eğer gerçekse, en az yüz bin dolar değerinde tek taş bir yüzük vardı. Beyaz suratı yumuşak ve kibirli bir görünüme sahipti.

— Tippy! dedi White. Size Prens Malko'yu tanıtayım. Bizim için çalışıyor. Jim Stanford'u bulma işinde. Yardım edebileceğinizi düşündüm... Bu daktilo yazmaktan daha eğlendirici olacaktır.

iri elini Malko'nun omzuna koydu.

— Asıl ismi Thepin Radjburi'dir. Bangkok'ta çok kişiyi tanır. Umarım iyi anlaşılırsınız.

(*) Los Angeles Üniversitesi

36

Thepin Radjburi Malko'nun önünde eğilerek onu geleneksel bir şekilde yeniden selamladı. Malko bir müddet kızın omuzlarına dökülen siyah saçlarından başka bir şey görmedi.

— Savadee ka! diye kız konuşmaya başladı. Çok memnun oldum.

Malko iltifatın altında kalmak istemedi.

Kıza doğru ilerledi, sağ elini tuttu ve hafifçe öptü. Bir genç kızın eli öpülmez diyen görgü kurallarım bir kenara bırakmıştı. Kız hafifçe geriledi ve yarı aralık gözkapaklarının arasından şaşkın şaşkın baktı. CIA'da kadınların eli pek sık öpülmezdi. Albay White kalçasını okşamakla yetindi. Malko bu güzel

yaratığın hafiyecilik oynayan bu adamların arasında ne aradığını düşündü. Şimdi kız ellerini göğüslerinin üzerine kavuşturmuş, duruyordu. Ama gözlerini Malko'dan ayırmamıştı, onu sakın bir şekilde santim santim inceliyordu.

— Benimle yemek yemeği kabul eder misiniz? diye kibarca sordu Malko. Bu şehirde hçnüz yeniyim ve hiçbir yer bilmiyorum. Genç kız gözlerini Albay White'a çevirdi.

— Eğer albayım izin verirse!

Albay biraz kaba bir şekilde güldü:

— İstedığınızı yapmanız için albay izin veriyor, Tippy! Bundan böyle her gün, dostumuz Prens Malko ile ilgileneceksiniz. Artık çok iyi anlaşıcağınızdan eminim, dedi göz kırparak. Tippy Batılıları çok'sever. Değil mi, Tippy?

— Evet albayım! dedi Tippy.

37

Malko White'dan izin istedi ve kızla birlikte bürodan çıktı. Geçerken kız timsah derisinden yapılmış çantasını aldı ve Malko'ya asansörün yolunu gösterdi. Aşağıya inerlerken Malko açıklama yapma gereğini hissetti:

— Umarım, davetimde hiçbir art niyet görmüyorsunuzdur, matmazel. Bangkok'ta iş için bulunuyorum ve Albay White'ın bana bu kadar sevimli bir rehber vereceğini beklemiyordum. Genç kız gülümsedi.

— Albay benim bakire olduğumu biliyor ve bu da onu çok sinirlendiriyor, dedi kız içtenlikle. Buraya iş için gelen bütün arkadaşlarına onu sıkan bu durumdan kurtarmaları için beni tanıştırıyor.

Malko ne diyeceğini bilemedi. Thepin Radjburi çok güzel İngilizce konuşuyordu. Aksanı " z " ve "s"Terin dışında mükemmeldi. Malko gırtlığını temizledi.

— Eğer izin verirseniz size Thepin demek istivorum. Tippy'den daha güzel.

— Nasıl isterseniz, diye cevapladı kız asansörden çıkarken.

Silom Road'a çıktılar. Malko kaldırımın üzerinde duraksadı. İngilizce yazılı tabelaları olan barlarla dolu bu semt pek iyi bir yere benzemiyordu. Thepin onu göz ucuyla izliyor, karar vermesini bekliyordu.

Malko CIA binasının tam karşısında bulunan kırmızı camlı bir restorana baktı.

— Burası iyi midir? diye sordu.

— Bangkok'un en iyilerinden biridir! Hoi Thien Lao. Eğer Çin mutfağını seviyorsanız.

38

— Siz seviyor musunuz?

— Bazen. Ama madem buradayız, oraya gidebiliriz.

Her zamanki gibi içersi serindi.

— Jim Stanford'un kaybolması hakkmda ne düşünüyorsunuz? diye sordu Malko.

Bir yandan da, üzerinde Çince ve Taylandca yazılı üç yüz çeşit yemeğin olduğu menüye bakıyordu.

— Ürkütücü! dedi kız alçak sesle. Kibar bir adamdı. Ona sık sık ipek almaya giderdim, dükkânı yakındaydı.

— Öldüğünü mü düşünüyorsunuz?

Kız gözlerini Malko'ya çevirdi.

— Ben... Ben öyle demedim.

Konuyu değiştirmek istermişçesine dikkatini menüye verdi.

— Köpekbalığı yüzgeci ve Cin soslu ördek yemek ister misiniz? Bunlar bu restoranın spesiyaliteleridir.

Malko yemek ısmarlama işini kıza bıraktı.

Kafası meşguldü. Jim Stanford'un. başına ne gelmiş olabilirdi? Bangkok'taki ilk ilişkisinde hayalkırıklığına uğramıştı. CIA'dan yardım göreceği yerde, bir sekreterle turistik gezi yapıyordu. Güzel kadınlara karşı duyarlı olmasına rağmen, kendini suçlu hissediyordu.

Köpekbalığı yüzgeci çorbasını içti. Bir yandan da Thepin'in kestane soslu ördeğin derilerini nasıl büyük bir zevkle yediğini inceledi.

— Jim Stanford'un en sojı olarak görüldüğü yeri biliyor musunuz? diye sordu

Malko.

— Elbette. Bangkok'tan yüz otuz kilometre

39

uzakta. Kwai nehri üstündeki Singapur-Rangoon demiryolu köprüsünün yanı. Arabasını orada buldular.

— Oraya gitmek güç müdür?

Genç kız ona baktı.

— Pek değil. Yol oldukça rahattır. Vahşi bir ülkede olduğunuzu mu sanıyorsunuz?

— Nereden araba kiralayabiliriz?

— Benim arabam var. Eğer isterseniz gidebiliriz.

Malko üç yüz bahtlık hesabı ödedi ve dışarı çıktılar. Hava biraz serinlemişti. Birkaç metre yürüdüler ve Thepin uçuk mavi bfr Mercedes SL'in önünde durdu. Yaşlı bir Hintli kapıyı açmak için arabanın yanına geldi. Taylandlı kız çantasından iki baht çıkardı ve adama horlarcasına fırlattı.

— Bu babular* çok iğrenç insanlar.

Malko kızın yanına oturdu, şaşkındı. .

Bir Volkswagen'in bile iki bin dolara satıldığı bu ülkede bir sekreterin böyle bir arabaya sahip olması çok enteresandı. Sormaktan kendini alamadı:

— Bu canavar sizin mi?

— Yirmi bir yaşıma bastığımda babam hediye etti, diye açıkladı.

Portakal rengi etek açılmış, kızın bronzlaşmış ince bacaklarını meydana çıkarmıştı.

— Evde sıkılıyordum, bu yüzden çalışmaya karar verdim. Bu şekilde daha serbest oluyorum...

(*) Hintli

40

Bangkok milyarder sekreterlerle doluydu. Onlara bir hediye vermeye kalksanız, onun on misli değerinde bir hediyeyi size armağan ediyorlardı.

Mercedes Suriwong Road'da yol almaya başlamıştı. Bangkok'ta trafik soldandı ve bu balta girmemiş ormanın bir kanunuydu. Yol

pek kalabalık değildi. Tam koltuğuna gömüldüğü sırada, ani bir frenle Malko ön cama yapıştı.

Üç tekerlekli bir çekçek arabası yollarını kesmişti. Bu arabalara burada Sam-Los deniyordu. Hiçbir trafik kuralı tanımadan caddelerde turluyorlardı.

Bangkok geride kalmıştı. Kañanaburi yolunun iki tarafı, içinde siyah mandaların yattığı pirinç tarlaları ile çevriliydi. Ülke bir el kadar düzdü ve ezici bir sıcak vardı. İçinde kızların elbiseleriyle yüzdüğü bir nehri geçtiler. Hepsinin de etekleri baldırlarına kadar sıvalıydı, ama Malko sıcaktan koltuğuna yapışmıştı ve bu erotik manzarayı hissetmiyordu bile.

Yol üstünde pek ender araba vardı, ama kuraldışı yüklenmiş kamyonlar insanı korkutacak bir şekilde geçiyorlardı.

Thepin'in konuşmasıyla kendine geldi:

— Geliyoruz.

Manzara değişmişti. Yolun sağ tarafında balta girmemiş yeşil orman bir duvar gibi yükseliyordu. Sol tarafta ise Kwai nehri kıvrıla kıvrıla akıyordu.

Uzakta, bir köprünün metal silueti gözüktü.

Kwai nehri üzerindeki ünlü köprü

1 41

olmalıydı bu.

Thepin yavaşladı.

— Jim Stanford burada ne arıyordu? diye sordu Malko.

— Buraya oldukça sık geliyordu, diye açıkladı kız. Mezarlıkta dolaşmaya. Arabasını burada buldular, tam olarak yerini bilmiyorum.

— Mezarlık mı?

Thepin Malko'ya Kwai nehri mezarlığı in hikâyesini anlattı. Zaten ilk mezarlığın girişine varmışlardı. Thepin Mercedes'i durdurdu, eteklerini indirdi ve bekledi.

— Gidip şu mezarlığı ziyaret edelim, dedi Malko.

Arabadan indiler ve tahta çiti ittiler.

Mezarlık çok büyüktü ve bakımlıydı. -
Mezarlığa girdikten üç dakika sonra,
arkalarında yaşlı bir Taylandlı belirdi. Samimiyetle
elini uzattı, onları turist sanmıştı.

Thepin adamla gevezelik ederken Malko
sessizce mezarların arasında dolaşıyordu. Bu
vahşi ormanın ortasında, Avrupalı isimleriyle
dolu, birbirlerinin benzeri mezarlar görmek
oldukça etkileyiciydi.

— Bir şeyler biliyor mu? diye sordu.
Ama bekçi hiçbir şey bilmiyordu. Jim
Stanford'u tanııyordu, onun kaybolmasından
haberdar değildi ve mezarlığında şüpheli
hiçbir şey görmemişti. Thepin adamın avucuna
yirmi baht sıkıştırdı. Malko gittikçe umutsuzluğa
saplanıyordu.

— Bangkok'a dönüyor muyuz? diye sordu
genç kız. Yoksa nehirde bir banyo mu almak

42

istersiniz?

Nereden çıktıkları belli olmayan dört beş
çocuk etraflarını sardı, şaşkın bir halde
Malko'nun gözlerini işaret ediyorlardı.

— Hiç açık renk göz görmemişler, diye izah
etti Thepin. Sizinkiler onları şaşırttı. Beni
bile...

— Başka bir mezarlık olduğunu söylemişsiniz,
dedi. Niçin oraya gitmiyoruz?

Thepin içini çekti:

— Buradakinden farklı bir şey yok. Ayrıca
nehri salla geçmek gerekiyor. Hiç kimse oraya
gitmez.

— Jim Stanford'un da gitmediğini mi
düşünüyorsunuz?

— Niçin gitsin?

Belki de kızın sesindeki titremeden dolayı,
Malko ısrar etti:

— Haydi Thepin, her şeyi dikkate almaya
mecburum. Bu çocuklar nerede sal bulabileceğimizi
bilirler.

Genç kız çocuklarla konuştu, içlerinden
biri koşarak uzaklaştı ve iki" dakika sonra
kendisinden daha büyük iki çocukla geri

döndü. İki çocuktan biri Thepin'e elindeki pamuklu bir eteği uzattı. Kız süratle bunu kalçalarına sardı. Ayak bileklerine kadar iniyordu. Bir bel hareketiyle eteğini indirdi ve arabanın içine attı.

— Salda çömelmek gerekiyor, diye açıkladı.

İki Taylandlı çocuğun rehberliğinde nehrin kıyısına kadar indiler. Çıplak ayakları ve köylü eteğiyle Thepin batılı görünümünü

43

kaybetmişti.

Kayalıklara bir sürü sal çekilmişti. Yirmi bahta anlaşma sağlandı.

Taylandlı çocuklar var güçleriyle kürek çekiyorlar, akıntıyı alt etmeye çalışıyorlardı. Nehrin ortasındaki küçük adaya varmak için yirmi dakika gerekti. Kıyıya vardıklarında salı kuru bir yere çeken çocuklar yeniden öğle uykularına daldılar.

Malko ve Thepin yukarı doğru çıkan bı patikayı izlediler ve mezarlığa ulaştı hr. Diğerine göre daha az bakımlıydı. Bir akbaba onlara merakla bakarak ağır ağır havalandı ve onlardan iki metre uzağa kondu.

Thepin ürkek Malko'nun elini tuttu.

— Burayı sevmedim, dedi alçak sesle.

Mezarlarla yeterince ilgilenmiyorlar. Ölüler kızgın olmalı.

Bütün Taylandlılar gibi o da Budizme ve atalarının kültürüne bağlıydı. Los Angeles Üniversitesi her şeyi silip atmamıştı.

Malko'nun şimdilik boş- inançları yoktu.

Jim Stanford bu yörede bir yerde kaybolmuştu ve burası bir ipucu bulma şansının olduğu tek yerdi. Asya'da bir beyaz hiçbir izi bırakmadan kaybolmazdı. Tersine bir mucize olurdu.

— Bekçi yok mu? diye sordu.

Thepin çevresine bakındı.

— Belki bir köşede uyu yor dur. Bur ay a pek kimse gelmez.

— Onu bulalım.

Ağaçlıklı yolda yanyana yürümeğe başladılar. Görünürde kimseler yoktu.

Yapış yapış sığağa rağmen Malko titriyor-

44

du. Arlington Mezarlığı dışında hiç bu kaaar keder veren bir yer görmemişti. Zavallı ölüler. Uğruna savaştıkları insanlar onları unutmuşlardı. Thepin bir çalı kümesinin yanında durdu.

Alnı ter içindeydi.

— Hiç kimse yok.

— Biraz daha aryalım, diye ısrar etti

Malko.

Yılanların, kertenkelelerin cirit attığı mezarlıkta yarım saat daha dolaştılar.

Malko yorgun bir halde alnındaki teri

kurulamak için durdu, gözlüklerini çıkardı.

Thepin'in bluzu tenine yapışmıştı, sutyeni belli oluyordu. Bir Taylandlıya göre iri göğüsleri vardı.

Malko daha fazla devam edemeyecekti.

Bırakmaya hazırды. Birden, onlardan üç yüz metre ilerde solda, iki akbabanın havada ağır ağır döndüklerini gördü. İçlerinden biri aniden pike yaptı, onu diğeri izledi. Bir daha ikisi de gözükmedi.

— Gelin! dedi Malko.

Mezarların üzerinden atlayarak leş yiyen kuşların kaybolduğu yere kadar koştu. Onun geldiğini gören kuşlardan biri yavaşça havalandı.

Ama ikincisi kaldı, gagasını bir sinek bulutuyla kaplı, şekilsiz bir şeye daldırıp duruyordu. Midesi kabaran Malko eğildi ve ellerini soğuk ve yapışkan bir şeyin üzerine koydu. Cesedi çevirmek için, onu omuzlarından kaldırdı. Thepin de onun yanına varmış, korku dolu gözlerle bakıyordu.

Bu son derece zayıf yaşlı bir Taylandlıydı.

AJ

Suratı toprakla kaplıydı. Bağırarak istemişçesine açık duran ağzına toprak dolmuştu.

Büyük bir ihtimalle kendisinden çok güçlü biri tarafından suratı toprağın içine gömülmüştü.

— İşte, dedi Malko üzgünce. Onda dokuz bir şansla bu yaşlı adam Jim Stanford'un kaybolduğu sırada olaya tanık oldu. En

azından bir boğuşma olduğunu biliyoruz. Bu zavallı adam çok şey görmüş olmalı.

— Evet... Çok korkunç.

Malko kıza sordu:

— Nasıl oluyor da bu kadar zamandır bu ceset bulunmuyor?

Thepin kafasını salladı.

— Buraya kimse gelmez. Biz bile hiçbir şey bulamadan dönüyorduk.

Gerçekten de öyleydi. Ama Tayland polisi Jim Stanford'un kaybolmasına gereken önemi göstermemişe benziyordu...

— Artık dönelim mi? diye sordu Thepin.

Kızın sesinde bir korku vardı.

— Biraz bekleyin, dedi Malko.

Köprüye karşı düşünüyordu. Japonlar onu nehrin en dar yerine inşa etmişlerdi. Daha sonra adanın çevresinde nehir genişliyor ve hızla akıyordu. Burada neler olmuştu ve ne zaman olmuştu?

Bekçinin cesedini bulduktan sonra, Malko'nun bu mezarlığı terketmeye niyeti yoktu.

Ağır ağır ağaçlıklı yolda ilerlemeye koyuldu, büyük bir dikkatle mezar taşlarının aralarına bakıyor, Thepin de sesini çıkarmadan onu izliyordu. Arada sırada Malko zemini görmek için otları eşeliyordu, ama ne aradığını

46

bilmiyordu. Güneş yavaş yavaş tepelerin ardına saklanmaya başlıyordu. Bir saat içinde Kwai nehri vadisi karanlığa gömülecekti.

— Gidelim, dedi Malko. Hava kararıyor.

Çocukları buldular, nehri geçtiler ve arabanın yanına ulaştılar... Şimdi gökyüzü kan kırmızısı olmuştu.

— Niçin CIA için çalışıyorsunuz? diye aniden sordu Malko. Bir genç kıza göre değil...

— Babam önemli bir politikacıdır, diye açıkladı Thepin. Güvenilir birine ihtiyaçları olan Amerikalı subaylar tanıyordu. Ve bu benim hoşuma gidiyor.

Yeniden savanaları ve pirinç tarlalarını

geçtiler. Thepin arabayı daha dikkatlice kullanıyordu. Malko uykuya daldı. Gözlerini BOAC binasının önünde açtı. Eravvan tam karşıdaydı.

— Benimle havuz kenarında bir içki içer miydiniz? diye sordu Malko.

— Hayır. Sizinle görünerek saygınlığımı tehlikeye atmak istemem. Burası bir otel. Sizinle bir odadan çıktığımı sanabilirler.

47

IV. BÖLÜM

Mercedes Sukhumvit Road'dan ayrıldı.

Burası, Bangkok'un doğusuna doğru uzanan geniş bir caddeydi. Bir tarafında şahane villaların, diğer tarafında ise sefil evlerin bulunduğu soldaki dar yola saptılar.

insan bir an kendini kırlık bir yerde zannedebilirdi. Çevrede çok iyi bakıldığı her halinden belli olan iki park vardı. Yol asfaltlanmamıştı, bu yüzden araba yol alırken ardında kalın bir toz dumanı bırakıyordu.

Thepin Radjburi arabayı durdurdu ve Malko'ya tam karşılarındaki demir parmaklıkları gösterdi.

48

- işte, Jim Stanford'un evi! dedi. Oradaki demir parmaklıklı yer. Kapıyı çalın ve girin. Sizi burada bekleyeceğim.

Malko ona baktı, biraz şaşırılmıştı.

— Siz niçin benimle gelmiyorsunuz?

Taylandlı kız gülümsedi.

— Sirima Stanford'un sizle başbaşa konuşmayı yeğleyeceğini sanıyorum.

— Ama nerede bekleyeceksiniz?

Görünürde hiçbir cafe ya da benzeri bir yer yoktu. Güneş şimdiden etrafı kavurmaya başlamıştı. Thepin gülümsedi, duvarla çevrili bir yeri gösterdi. Bir çeşit bahçeye benziyordu, saçaklı ağaçlar gölge yapmıştı.

— Orada gölgede olacağım, dedi. Beni orada bulabilirsiniz.

Mercedes'ten indi, tahta çiti itti, gözden kaybolmadan evvel Malko'ya el salladı.

Malko meydanı geçti, evin demir parmaklıklarını açtı ve bir an Thepin'in kendisine yalan söylediğini düşündü. Üç basamaklı mermer merdiveni tırmandı, yerandayı geçti ve açık bir kapının önünde durdu. Görünürde kapı zili yoktu. Kimseler görünmüyordu. Terkedilmiş gibiydi.

Hole girdi. Evin zemini siyah beyaz mermerdendi. Ayrıca ahşap Burma sütunlar tavanı tutuyordu. Dipte birinci kattaki galeriye açılan geniş ahşap bir merdiven vardı. İçerinin loşluğuna rağmen, Malko ikinci katta aynı tarzda bir galeri olduğunu farkettiler.

Birden Malko arkasında birinin olduğunu hissettiler. Aniden geri döndü ve çıplak ayaklı, uzun etekli bir Taylandlı kadınla burun

49

buruna geldi.

— Bayan Stanford, dedi Malko.

Hizmetçi cevap vermeden gülümsedi. Bir el hareketiyle Malko'ya kendisini izlemesini işaret etti. Hizmetçi önde, Malko arkada ilerliyorlardı^ Müzeyi andıran yeni bir girişi geçtiler. Her yerde yeşim taşından ve diğer değerli taşlardan yapılmış Buddha heykelleri, tahtadan ve altından büstler vardı. Salona benzeyen bir yere girdiler.

Her şey çok güzeldi. Salonu aydınlatan modern bir avizenin dışında, oda en az iki asırlıktı. Malko oturdu, bu kadar güzellik karşısında afallamıştı. Biraz olsun, Doğu sanatını tanıyordu. Bu odada bulunanlar ' dünya müzelerinde milyonlar ederdi.

Hizmetçi ortadan kaybolmuştu.

Malko birden hafif bir gürültü işitti ve tatlı bir İngilizce duydu.

— Prens Malko Linge ile mi tanışıyorum?

Bu Malko'nun bir saat evvel telefonda işittiği aynı sestir. Albay White ona Jim Stanford'un evinin telefon numarasını vermişti.

— Evet, dedi kadın yeniden soğuk bir sesle.

Jim bana sizden bahsetmişti. Demek Bangkok'a geldiniz?

— Sizinle tanışmaktan memnun oldum,
dedi Malko.

Malko bu şaşırtıcı kadınla yüzyüze gelmek için ayağa kalktı: Kendisi kadar uzun boyluydu, simsiyah saçlarını arkadan topuz yapmıştı ve üzerinde dizlerinin altında biten ipek bir elbise vardı. Özellikle suratı olağan-

50

üstü derecede güzeldi. Ağız ve çenesi tipik Taylandlıydı, ama iri gözleri badem gibiydi ve çıkık elmacık kemikleriyle Çinliyi andırıyordu.

Yaşını belirlemek olanaksızdı: Otuz beş yaşlarında olabilirdi. Teni müthiş derecede yumuşak, çok açık renkli ve saydamdı.

Etkilenen Malko kadının sivri tırnaklı, koyu kırmızı ojeli, uzun ince elini öptü.

— Sirima Stanford'la mı müşerref oluyorum? diye sordu.

Kadın nazik bir şekilde kafasını salladı.

— Evet.

Kadm Malko'nun karşısına oturdu, bacak bacak üstüne attı. Ellerini dizlerinin üstünde çaprazlamış Malko'nun konuşmasını bekliyordu. Lafı açmak için Malko havadan sudan konuşmaya girdi:

— Geldiğinizde şahane koleksiyonunuzu inceliyordum. Hepsi çok güzel...

Bayan, Stanford içini çekti:

— Jim... Kocam antikaları çok severdi.

Hayatının yirmi yılını onları toplamakla geçirdi. Bazı parçaları bugün bulmak imkânsız.

Mesela, arkanızda duran şu Locburi

Buddha'sının başka bir benzeri yoktur...

Malko yüzünü buruşturdu:

— Niçin kocanız için "severdi" diyorsunuz.

.. Öldüğünü mü düşünüyorsunuz?

Kadının iri siyah gözleri biraz daha büyüdü.

— Apaçık belli! Başka ne olmuş olabilir?

Hiçbir haber yok. Ortadan kaybolalı bir hafta oluyor.

51

— Kaçırılmış olamaz mı?

Kaşlarını kaldırdı.

— Kaçırılmak mı? Ama kimin tarafından? Malko kadının alay edip etmediğini anlamak için ona baktı ve konuştu:

— Jim'in ABD'deki en iyi OSS ajanlarından biri olduğunu bilmiyor muydunuz? Daha sonra da CIA ile işbirliği yapmıştı.

Kadının ince uzun eli elbisesinin üstündeki belirsiz bir tozu temizledi.

— Elbette. Ama bütün bunlar çok uzakta kaldı... Jim'in çok sakin bir yaşamı vardı. Bütünügraşısı koleksiyonu, dükkânı vesemtteki ipek fabrikalarıydı.

Kadın bir sigarayla, sedef kakmalı bir ağızlık aldı ve çakmağını çıkartmış olan Malko'ya doğru eğildi.

— Kocamın hayatta olduğu fikrine nasıl kapıldınız? Ve niçin onun kaybolması sizi bu kadar alakadar ediyor?

— Bayan Stanford, ben CIA'danım ve onun kaybolmasındaki esrarı çözmek için özel olarak Bangkok'a geldim.

"Özel olarak" kelimesinin üzerine basa basa konuşmuştu. Devam etti.

— Ölmüş olduğuna dair bir kanıt bulana kadar, onu hayatta farzedeceğim. Üstelik, Jim benim dostumdu. Bu da beni bu işe bağlayan diğer bir sebep.

Kadın kafasını salladı.

— Oldukça zor bir görev, hemen hemen imkânsız gibi. ABD'deki gibi uygar bir dünyada değiliz. Ölmüş olsa bile kocama dair hiçbir iz bulunamayacak...

52

Malko kadının suratını inceledi. Bu sert güzelliğin ardında en ufak bir heyecan bile görmek imkânsızdı. Siyah gözler çok uzaklarda bir yere takılıydılar.

— Bana onun kayboluşunu anlatın, diye üsteledi Malko.

— Polise anlattığımdan fazlasını bilmiyorum. Jim geçen salı günü, sabah saat dokuza doğru kendi arabasıyla buradan ayrıldı.

Bankrua yakınlarındaki fabrikatörleri görmesi gerekiyordu, sonra bana Kwai nehrinin oradaki mezarlığa kadar gideceğini ve öğleden sonra da döneceğini haber vermişti. Öyle gözüküyor ki, Kançanaburi'den bazı kabartmalar almayı istiyordu.

Kısa bir sessizlikten sonra ekledi:

— Onu bir daha görmedim...

Sesi belli belirsiz titremiştir. Demek bu çelikten kadının da bir duyarlılığı vardı.

— Peki, bu kayboluş karşısında şaşırmadınız mı? Oldukça tuhaf.

Bu kez kadın gülümsedi.

— Üç ay Chieng-Mai çevresindeki balta girmemiş ormanlarda yaşadım. 1945 yılında. Peşimde Japonlar vardı. Jim'i orada tanıdım ve evlenmeye karar verdik. Onun bir daha geri dönmeyeceğini, ölmüş olduğunu biliyorum. Malko tam bir şey söyleyecekti ki, içeriye elinde içki bardaklarıyla hizmetçi kadın girdi. Sirima Stanford bardağını aldı, Malko da onu taklit etti.

— Kocanızı kaçırmış ya da öldürmüş olanlar hakkında bir fikriniz var mı?

— Hiçbir fikrim yok!

53

Tehlikeli bir hayat sürmüştü, bazı düşmanlar kazanmış olabilir. Belki de intikam almak içih...

— Jim'in bütün düşmanlarının öldüğünü sanıyorum, dedi yumuşak bir sesle. Ve senelerden beri sakın bir yaşam sürüyordu. Gerçekten öyle olduğunu zannetmiyorum... Sijrima Stanford'un davranışlarında Malko'yu şaşırtan bir şeyler vardı. Ama yine de Jim'in dostuydu ve burada ona yardım etmek için bulunuyordu.

Malko düşüncelere daldığı sırada odanın içinde pembe beyaz tüylü bir papağan belirdi, Malko'nun çevresinde uçtu ve kadının oturduğu kanepenin üzerine kondu.

— Bu Jimmy! Jim'in en iyi dostu. Her akşam onu karşılamak için bahçeye çıkardı.

Ortadan yok olduğundan beri pek bir şey yemiyor. Ölmesinden korkuyorum. Papağanın kaderi neredeyse onu kocasınınkinden daha fazla ilgilendiriyordu.

— Kocanızın hayatında onun aniden kaybolmasına sebep olabilecek hiçbir şey göremiyor musunuz? diye sordu. Belki dikkatinizi çekmemiştir, ama her şey olabilir. Bir kaçamak mesela?

— Bu tamamen imkânsız, dedi sakın bir sesle. Jim'in macerasız ve sade bir yaşamı vardı. Bunu size söylemişim. Elli yaşına gelmişti, biliyorsunuz... Sanırım, Jim öldü. Çok korkunç, ama gerçekleri gözardı edemeyiz. Belki cesedini bile bulamayacağız... Malko kafasını kaldırdı: Badem gözlerini onun parlak gözlerine dikmişti.

54

— Size yardıma hazırım Prens Malko. Ama kocamın işleriyle ilgilenmek zorundayım. Eğer bir şeyler öğrenirseniz beni de haberdar ediniz. Görüşme bitmişti. Malko ev sahibesinin elini öptü. Belirsiz bir parfüm kokusu bütün vücudunu kapladı.

Bir anda hizmetçi yeniden belirdi. Malko mermer holü geçti ve kendini tuhaf duygularla dolu olarak çimenlikte buldu. Demir kapıyı kapatarak dışarı çıktı.

Mercedes park ettikleri yerde duruyordu, ama Thepin yoktu. Malko kızın geçtiği tahta çiti itti ve bahçeye benzer bir yere çıktı. Thepin ilerde oturuyordu. Sessizce kızın bulunduğu yere gitti ve hareketsizce durdu. Thepin geriye döndü, Malko ile burun buruna geldi.

— Oldukça uzun kaldınız, dedi.

Hiç konuşmadan Mercedes'e geri döndüler.

— Otele gidip biraz dinlenmek istiyorum, dedi Malko. Düşünmeye ihtiyacım var.

Genç kız onu otele geri götürdü. Ayrılmadan evvel sordu:

— Birazdan evime gelip bir içki içmeye ne dersiniz? Sizi taksi arama derdinden kurtarmak için şoförümü göndereceğim.

Malko memnuniyetle kabul etti. Kız giderken arkasından baktı. Mercedes Radjadamri yoluna saptıktan sonra bir taksi çağırdı:

— 126, Ploenchitr Sokağı, dedi.

Gideceği yer Cinema Siam'dan beş yüz metre ilerdeydi, ama canı yürümek istemiyordu.

Albay White ona Tayland Güvenlik Teşkilatı'ndan Albay Makassar ile bir randevu ayarlamıştı.

55

Albay Makassar Malko'nun elini sıkmak için çalışma masasının ardında ayağa kalktı. Kısa boylu topuz gibi bir adamdı. Saçlarını bir Buddha rahibi gibi traş ettirmişti, kulakları kepçe gibiydi. Ağzı oldukça büyüktü ve gözleri siyahtı. Kalın kaşları vardı.

Malko tahta koltuğa oturdu.

— Albay White Bangkok'a geliş sebebinizi bana anlattı, diye lafa girdi Albay Makassar düzgün bir İngilizceyle. Ülkemize hoş geldiniz. Şüphesiz hükümetinizin size verdiği görev, yarı resmi bir bilgi toplama işinden başka bir şey olmamalı. Tayland toprakları üzerinde yabancı bir ajanın etkili olabilmesi söz konusu değildir.

— Evet, değildir! dedi Malko. Sanırım, servisiniz Jim Stanford'un kaybolmasıyla ilgilenmiştir.

Albay Makassar gözlerini tavana dikti:

— Maalesef, hayır! dostum. Benim yetki alanımda değildi. Ama polisimiz olayla ilgilendi. Tabii, bir sonuç alamadılar. Albay White'ın isteği üzerine bir dosya hazırlattım. Eğer görmek isterseniz burada.

Malko'ya pembe bir dosya uzattı. Malko kalbi çarparak dosyayı açtı ve kalakaldı: Önünde Taylandca daktilo edilmiş beş sayfa vardı. Gözlerini albaya çevirdi. O da ona baktı.

— Tayland polisi, Bangkok'un sevilen bir kişisi olan Bay Stanford 'u bulabilmek için elinden geleni yaptı. Tıpkı herhangi bir Taylandlıya yapacağı gibi...

— Anlıyorum, dedi Malko.

56

— Ama hiçbir iz bulamadık, diye kesti Albay Makassar. Can sıkıcı bir durum. Malko cevabı yapıştırdı:

— Bundan ölmüş olduğunu mu çıkartıyorsunuz?

— Henüz öyle denemez, ama büyük olasılıkla öyle. Bu ülkede hâlâ çok miktarda şiddet olayları var.

— Ama niçin Jim Stanford'u öldürmüş olsunlar?

— Her gün bir sürü cinayet oluyor. Belki de parasını çalmak istediler. Jim Stanford zengin bir adamdı.

— Yine de sırtında bir kasa ile dolaşmıyordu. Bu durumda niçin cesedi kayboldu?

— Evet ceset... dedi düşünceli bir şekilde albay. O da bulunacaktır.

— Jim Stanford'un kaybolması üzerinde yapılan araştırma bitti mi?, diye sordu Malko.

— Hayır, Ceset bulunana kadar dosya kapanmayacak. Kural böyle. Bulunması için ne yapılacağını söylemiyordu. Tabii, bu onun yetki alanında değildi. Bir an iki adam birbirlerine baktılar. Klima cihazının gürültüsünden başka bir ses yoktu. Taylandlı gittikçe meleğe benziyordu. Malko'ya bakarak içini çekti.

— Size yardım edebilmeyi isterdim, sevgili dostum. Ne de olsa, ülkelerimiz müttefik...

— Jim Stanford'un ülkenizde önemli bir aktivitesi olduğunu bilmiyor musunuz, albay? Bazı kişilerin ondan intikam almak isteyebileceklerini düşünmüyor musunuz?

Albay Makassar gözlerini iri iri açtı.

57

— Ülkemiz şu an çok'sakin, dedi. Bütün Uunlar çok uzakta kaldı. Eğer bu kaybolma işine bazı yabancı kişiler veya hainler karışmış olsalardı, bunu bilirdik. Duruma tamamiyle hakimiz.

Yalancılık olimpiyatında, Albay Devin Makassar bütün altın madalyaları toplamıştı.

— Albay, etkili işbirliğiniz için size çok

teşekkür ederim...

*

**

Jim Stanford'un dükkânı küçük, ama çok lükstü. Her yerde ipek ruloları ve çoğunluğu yabancı olan kadınlar vardı. Malko Taylandlı bir satıcı kıza müdüriyetin yerini sordu ve dükkânın arka tarafından birinci kata çıktı.

Sarışın genç bir kız cam bir masanın ardında oturuyordu. Malko kendini Jim Stanford'un kaybolması ile ilgili bir araştırma yapan bir konsolosluk memuru olarak tanıttı.

Anında, genç kızın suratı buruştu:

— Çok korkunç! diye mırıldandı. Onu hepimiz çok severdik. Başına ne geldi acaba?

— Ben de bunu öğrenmek istiyorum, dedi Malko.

Soru 'sormaya başladı. Kız heyecanla konuşmaya başlamıştı. Yeni Zelanda'dan altı ay evvel gelmişti.

— Aşağıdakilerin haricinde burada çalışan başkaları da var mı? diye sordu Yeni Zelandalı biraz düşündü, Snnra cevap verdi:

— Hayır, sanmıyorum. Niçin?

— Eee, hiç, dedi Malko. Bana bir ipucu

58

verebilecek bazı şeyler dikkatinizi çekti mi hiç?

Kız kafasını salladı:

— Size yardım etmek isterdim, ama hiçbir şey bilmiyorum. Her sabah buraya gelirdi; öğleden sonraları masaj salonuna gider ve hesabı almak için geri dönerdi. Bazen fabrikatörleri görmeye giderdi.

Malko'nun kafasında bir ışık parladı.

Jim'in henüz araştırmadığı bir tarafı vardı:

Masaj.

— Masaj için nereye gittiğini biliyor musunuz? diye sordu.

Kız kaşlarını kaldırdı ve tereddütle cevap verdi:

— Takara Onsen'e sanıyorum...

— Mersi.

Ayağa kalktı. Genç kızı Malko'nün parlak gözleri büyülemişe benziyordu. Yeni Zelandalı kız üzerinde telefon numarası ve adı yazan bir kartviziti Malko'ya uzattı.

— Eğer başka sorular da sormak isterseniz diye konuştu. Bay Stanford'un bulunması beni çok sevindirecek...

— Mutlaka.

Malko kartı cebine koydu ve kız onun merdivenlerden inişini izledi. Kalın dudaklarında mutlu bir tebessüm vardı. Malko'nun Surivvong'daki ipek mağazalarının vitrinleri boyunca yürüyecek zamanı yoktu. Thepin'le buluşma vakti yaklaşmıştı. Bir taksiye atlavıo Erawan'a döndü. Holde bir Taylandlı onu bekliyordu. Bu, kızın gönderdiği şofördü. Kapıcı ona Malko'yu gösterdi. Malko masaj salonuna daha sonra gitmeve karar verdi.

59

Zaten Takara Onsen'in adresini de bilmiyordu. Mercedes'in arka koltuğuna yerleşti ve gevşedi.

*

**

Hemen hemen bütün şehri geçtiler, ECAFE binaları boyunca yol alarak kuzeyin elçilik semtine vardılar. Şoför iki yanı ağaçlı bir yola saptı ve tahta bir kapının önünde durdu. Thepin onu bekliyordu. Üzerinde siyah lasteks bir pantolonla, içini gösteren naylon bir gömlek vardı. Her şeyiyle tam bir genç kızdı.

— Günaydın, dedi. Kahvaltı bizi bekliyor. Evin her tarafı ahşaptı. Buddha heykelcikleri ve değişik birkaç büst evin çeşitli yerlerine yerleştirilmişti. Masa, oturma odasına bitişik küçük bir yemek salonuna kurulmuştu.

— Size gerçek bir Tayland yemeği hazırlattım, dedi Thepin.

Çay küçük kaselerde verildi, oldukça sıcaktı. Ama Thepin sanki soğuk süt içermişçesine içiyordu. Malko'ya ufak bir kâse uzattı: İçinde çorba vardı.

Yemek oldukça neşeli geçti. Masadan kalktılar ve salona geçtiler.

Thepin tekerlekli küçük bir bara yaklaştı.

— Bakın, dedi Malko'ya» burada sarhoş bir Çink-Çok var!

Bir viski şişesini nazikçe kaldırdı. Malko şişenin altına dolanmış küçük bir kertenkele gördü. Hayvan kımıldamadı bile.

— Üç aydan beri barda yaşıyor, diye açıkladı genç kız. Sadece şişelerden dökülen

60

damlalarla besleniyor. Devamlı olarak da sarhoş.

Thepin göz ucuyla Malko'yu inceliyordu.

Birden ona doğru döndü:

— Çok kibarsınız? diye mırıldandı.

Heyecanlandığı zaman kızın " z " ve " s " leri telaffuz etmesi düzeliyordu.

— Niçin?

— Çünkü tatlısınız ve olağanüstü güzel gözleriniz var, dedi. Böylelerini hiç görmemiştim. Başınıza bir kötülük gelmesini istemem.

Malko irkildi:

— Başıma bir kötülük geleceğini de nereden çıkarıyorsunuz?

— Oldukça tehlikeli bir mesleğiniz var, değil mi? dedi sadece. Ve Bangkok tehlikeli şehirdir.

Aniden Malko'ya sokuldu ve inledi:

— Beni öpün!

Cevabı beklemeden suratını yaklaştırdı.

Vücudu Malko'nunkine değdi ve lasteks elbisesi Malko'nun alpaga kostümüne sürtündü.

Ama birden geri kaçtı ve atıldı:

— Ben deliyim!

Bir harekette ayağa kalktı ve saçlarını düzeltti. Yumuşak güzel suratı bir anda buz gibi olmuştu.

Malko da ayağa kalktı.*

— Bir şey öğrenmek istiyorum, dedi.

Takara Onsen masaj salonunun nerede olduğunu biliyor musunuz?

Genç kızın suratı buz gibi oldu. Kabaca

atıldı:

— Hiç vakit kaybetmiyorsunuz. Otelinize

61

sorun, mutlaka biliyorlardır. Biraz başım ağrıyor, şoförüne sizi geri götürmesini söyleyeceğim.

Güle güle bile demeden arkasını döndü ve odadan çıkıp gitti.

Malko ne olduğunu bile anlayamadan kendini Mercedes'te otele dönerken buldu.

Thepin ona aşık oluyordu.

Bir bu eksikti!

Erawan'ın kapıcısı Malko'yu güler yüzle karşıladı. Malko Bangkok' ta masaj salonu kisvesi altında randevuevi olarak faaliyet gösteren binlerce yer olduğunu biliyordu. Ama gerçekten nerede masaj yapıldığını bilmiyordu.

— Takara Onsen buradan iki adım ötede.

İlk çıkmaz yoldan sağa dönün, Raçamari'de, BOAC binasını geçtikten sonra. Yüz baht'dan bir kuruş fazla ödemeyin. Ama eğer özel bir masaj istiyorsanız o zaman başka, diye ekledi kapıcı göz kırparak.

62

V. BÖLÜM

Malko Erawan'ın önünden ayrıldığı sırada, seyyar bir çorba satıcısının önünde durmuş olan bir Taylandlı hızla çorbasını kaşıkladı, bir baht verdi ve Malko'nun peşine takıldı. Beyaz gömleği, tergal pantolonu, çıplak ayakları ve kara gözlükleriyle bir büro memuruna benziyordu.

Halbuki Sa-Mai, Bangkok'un en tehlikeli katillerinden biriydi. Çok değerli biriydi, çünkü hiç yakalanmamış olduğundan poliste fişi yoktu.

Katillğe hemen hemen bir rastlantı sonucu başlamıştı. Çok koyu olan teniyle alay eden

63

Yawarat Road'daki küçük fahişelerden birini öldürerek. Tayland'da bile ırkçılık vardı.

Bundan sonraki ilk işinde iki bin baht kazanmıştı. Kalabalığın içinde yirmi metre ilerde yürüyen adamın sırtını gözden kaybetmiyordu.

Bu onun için üç bin baht demektir.
Üç bin baht ne kadar kolay kazanılıyordu.
Tabii, bu onun özelliğiydi. Bir tek el
hareketine bağlıydı. Her sabah yarım saatini
bıçağının iki sırtını bilemeye ayırıyordu. Sonra
onu itinayla sağ dizinin tartı altına yerleştirdiği
meşin kılıfın içine sokuyordu.

*

**

Malko yeşil ışıpta karşıya geçti ve BOAC
binasının sağ tarafındaki geçite yöneldi.
Sa-Mai da onun ardından atıldı.
Omuzları diğer Taylandlılara oranla oldukça
genişti. Doğulu bir köylüydü. Bangkok'a
gelmeden evvel çeltik tarlalarında işçi olarak
çalışıyordu.

*

**

Büyük bir pankartın üzerinde siyah üzerine
kırmızı harflerle şunlar yazılıydı: Takara
Onsen, masaj. Türk hamamı. Malko cam
kapıyı itti ve kendini bir hamamı andıran yer
karolarıyla döşeli bir holde buldu. Kimono
giymiş bir Taylandlı kadın bir yazı masasının
ardında oturuyordu. Oldukça fazla makyajlıydı.
Taylandca, Çince ve İngilizce bir panonun
altında fiyatlar belirtilmişti. Kadın Malko'ya
ticari bir biçimde gülümsedi ve bir broşür
uzattı.

64

Her sayfanın üzerinde ismi ve numarası ne
birlikte bir kızın fotoğrafı yer alıyordu.
Kasiyer sabırla bekliyordu. Malko broşürü
geri verdi ve masanın üzerine yüz baht'lık bir
banknot bıraktı.

— Dostum Jim Stanford'a devamlı olarak
masaj yapan kız istiyorum, dedi. Bana
oldukça maharetli olduğunu söyledi...

Kızın yüz ifadesi değişmedi. Parayı büyük
bir hızla kasaya attı ve konuştu:

— Miss Petty, 22 numara.

Anında ufak tefek bir Taylandlı belirdi ve
Malko'ya kendisini izlemesi için işaret yaptı.

Buhar ve parfüm kokan bir koridora girdiler. Adam bir kapının önünde durdu ve Malko'yu açık kapıdan içeriye soktu.

Taylandlı bir kadın banyo küvetiyle bir masaj masasının arasında ayakta duruyordu. Çok kısaydı, gözlerini bir gözlükle gizlemişti ve ayaklarında dizlerine kadar uzanan siyah çizmelerle mini bir etek ve yine oldukça kısa olan bir çeşit kimono vardı. Açık olan önünden sutyen kullanmadığı belli oluyordu. Malko'yu geleneksel Tayland selamıyla karşıladı, bir adım ilerledi ve nezaketle Malko'nun gömleğini çıkarmaya başladı. Birkaç saniye içinde Malko bir tek sliple kaldı. Taylandlı kız da üzerini çıkardı. Suratında hâlâ hiçbir ifade yoktu. Malko'ya içi sıcak ve kokulu mavimsi bir suyla dolu olan küvete girmesi için bir işaret yaptı. Sonra sabunlamaya girişti. Malko'nun vücudunun hiçbir yerini atlamadı, uzun uzun karın bölgesiyle uğraştı. Gevşeyen Malko kızın göğüs uçlarını vücudun-

65

da hissediyordu. Ama masajcı hâlâ kayıtsızdı. Bir kelime bile konuşmamıştı. Nihayet elindeki süngeri bir kenara bıraktı ve büyük bir havlu alarak Malko'ya küvetten çıkmasını işaret etti. Onu aynı titizlikle kuruladı. Malko kendini odanın ortasında çıplak bir solucan gibi hissetti. Kız bir papa ciddiyetinde Malko'yu kollarından tuttu ve kapitone masaj masasının üzerine uzanmasına yardımcı oldu. Sonra Malko'mm sırt adalelerine ellerinin keskin tarafıyla küçük ve seri darbeler indirmeye başladı. Vücut yapısından belli olmasa da kız en azından karate siyah kuşaktan olmalıydı. Zevk duyuyor gibiydi... Malko doğrulmaya çabaladı ama ensesine inen bir darbeyle masaya yapıştı. Parmakları bir çelik kadar kuvvetliydi. Sonra yavaş yavaş bacaklarına doğru indi, tekrar yukarı çıktı. Hafif hafif ensesine masaj yapmaya başladı. Malko kızla konuşmak için kafasını kaldırdı:

— Jim Stanford'u tanıyor musunuz?
Cevap vereceğine Malko' nun kafasını
havluya bastırdı. Yeniden başlamıştı. Bu kez
kafasını ovalıyordu Malko acıyla inledi.
İşkence aniden kesildi. Yarı baygın" bir halde
Malko gözlerini açtı. Her yanının kırıldığını
hissediyordu. Ama Petty hâlâ bir tek kelime
bile etmemişti. Malko'nun önüne dikildi, en
sonunda gülümsedi ve sordu:

— Tamam mı, sir?
Kendini diğer müşteriye hazırlamaya başlamıştı.
Yine de kötü bir İngilizceyle sordu:

— Özel masaj ister misiniz? Yüz baht daha

66

vermeniz gerekiyor. Ev için, diye de eklemeyi
unutmadı...

Bitkin bir halde Malko elini pantolonuna
daldırdı ve yüzer baht'lık iki banknot çıkardı.

— Bu sizin için,dedi. Bana da dostum Jim
Stanford'a davrandığınız gibi davranın!
Stanford'un adından mı yoksa paradan
dolayı mı, kız neşeyle gülümsedi:

— Ah! Jim! Number one!

"Number one" Taylandlıların hoşlarına
giden bir şeyi, ya da birini yüceltmek için
kullandıkları bir deyimdi.

Ama Miss Petty profesyonel görüntüsünü
yeniden almıştı. Bir çekmecedен bir sigara
paketi büyüklüğünde iki alet çıkardı ve
ellerini sırtlarına tutturdu. Üzerlerindeki
düğmeyi açtı, cihazlar topaç gibi ses çıkarmaya
başladılar.

Malko'yu yeniden masanın üzerine yatırdı
ve bu kez sırtüstü olarak uzanmasını söyledi.
Tek değişiklik olarak kimonosunun kemerini
çözmüştü. Memeleri ufak ama çok yuvarlaktı.
Ellerini Malko'nun karnına dayadığında bunların
pille çalışan vibromasör aleti olduklarını
anladı: Made in Japan.

Aletin titreşimleri onu çabucak etkiledi.
Kadının ince elleri çıplak vücut üzerinde
dolaşiyor, gittikçe aşağılara doğru iniyordu.
Sonra sol eli yukarıya çıktı. Hafif hafif

dolaşarak hassas noktaları arıyordu.
Malko inledi: Şimdi Miss Petty'nin eli
Malko'nun en duyarlı bölgesine gelmişti.
Şimdiye kadar hiç bu denli tahrik olmamıştı.
Genç Taylandlı kızı kendine çekmek için

67

Kollarını uzattı, ama kız ifadesiz bir suratla yer
değiştirdi. Şimdi iki eli birden çalışıyordu.
Bir anda zevkin doruğuna ulaştı. Bugüne
kadarkilerin en şiddetlisiydi. Gözlerini açtığında
tavan ona bir gökkuşağı kadar güzel geldi.
Miss Petty gülümsedi. Elindeki şeytani
cihazları çıkarmış, çekmeceye yerleştirmişti.
Kimonosunu kapatıyo'rdü.

— Jim Stanford'u iyi tanıyor musunuz?
diye sordu Malko nefes nefese.

Miss Petty kaşlarını kaldırdı, kaygılıydı:

— Notgoodsir!

Malko hiç bu kadar haz duymamış
olduğunu hissetti. Ama buraya bunun için
^gelmemişti. Kız Malko'nun ne istediğini tam
olarak anlamadan ona bakıyordu.

— Sizinle konuşmak istiyorum, diye
üsteledi Malko.

Kız kafasını salladı.

— Not here. No time. Much work.

Tonight, if you want. You come to see me, at
The Three Kingdoms.*

Daha sonraki konuşmalarında kızın ayrıca
bir gece klübünde çalıştığını öğrendi. Onunla
konuşabilmenin tek yolu buydu: Malko gece
için ondan bir randevu aldı.

Malko giyindi. Miss Petty'nin önünde
eğildi, kasaya parayı ödedi.

Bir taksiye atladı ve şoföre Air America'ya
çekmesini söyledi.

Sa-Mai yağlan akan karidesleri bıraktı,
seyyar satıcının tezgâhının üzerine iki baht

**(*) Burada olmaz. Vaktim yok. Çok İşim var. Eğer bu akşam
isterseniz.**

ThreeKingdoms'a beni görmeye gelin.

68

bıraktıktan sonra, o da bir taksiye atladı.

Neyse ki, Malko'nun bindiği taksi Pechburi Road'daki kırmızı ışıkta durmuştu.

Malko Air America'nın sahanlığında sivil giyimli, saçları traşlı ve bir mil öteden bile "deniz piyadesi" oldukları anlaşılan iki kişiyle karşılaştı. Bangkok'ta, Air America'nın CIA olduğunu bilmeyen yok gibiydi.

Albay White'ın odasına girmeden evvel, mutlu bir tesadüf eseri olarak daktilosunun tuşları üzerinde tırnak cilalarını kurutmakla meşgul olan Thepin'i gördü.

Kız ona soğuk bir şekilde gülümsedi ve kafasını başka tarafa çevirdi. Malko kıza doğru ilerledi ve büyüleyici bir biçimde gülümsedi.

Genç kız neşeli bir hal almaya çalıştı:

— Masajınız nasıldı? diye iğneleyici bir şekilde sordu.

Bir dişi kaplan kadar kıskançtı.

— Aldatıcı! diye cevap verdi Malko ihtiyatla. Ruh cazibesi eksik. Ama verdiğiniz yemekte unutamayacağım bir anı edindim. Ciddi konuşup konuşmadığımı anlamak için kız ona baktı. Parlak gözleri iç okşayıcıydı. Bir anda eridi.

— Eğer yine bana ihtiyacınız olursa hazırım, dedi beklemeden.

— Davetinize karşılık verme mutluluğunu göstereceğim, dedi. Ama ne yazık ki bu akşam doluyum, bir iş randevusu.

Onu Three Kingdoms'a götürmek biraz tasalandırıyordu. Miss Petty'nin gözlerini oyabilirdi. Ama üzgün duran kız karşısında

69

hemen ekledi:

— En azından daha geç saatte buluşabiliriz.

— Geç vakit dışarı çıkabilirim, dedi

Thepin.

— Öyleyse gece yarısı, otelin barında. Eğer kötü bir ün edinmekten korkmazsanız.

Kız ona sert sert baktı ve cansız bir şekilde konuştu:

— Albay White'a geldiğinizi haber vereyim.

*

**

Albay White'ın gözleri yorgunluktan kıpkırmızıydı.
Üç boş kahve fincanı çalışma
masasının üzerinde duruyordu, traş olmamıştı.
— İki gündən beri gözümü kırpmadım,
diye mırıldandı: Tanrının cezası işler! Adamlarımdan
biri afyon işinde köşeye sıkıştırılmış.
Taylandlılar onu kurşuna dizmekten söz
ediyorlar... Bu olay yine bir sürü paraya mal
olacak. Ayrıca, güneyde otomatik silahlı
komünist çetelerin yayılmakta olduklarını
söylediler. Onların oraya kadar nasıl geldiklerini
kimse bilmiyor. Gelecek aydan itibaren
işler daha da çatallaşacak...İyi haberler, değil
mi?

Malko oturmak için bir koltuğun üzerinde
duran yığınla dosyayı kaldırdı ve konuştu:
— Hükümetin antikomünist olduğunu
sanıyordum...

White omuzlarını silkti ve iki metre ötede
duran bir çöp tenekesine çikletini tükürdü.
— Taylandlılar tuhaf insanlardır, dedi

70

yorgun bir halde. Her an bir değişikliğe
hazırlardır. Politik amblemleri "rüzgâr gülü"
olmalıymış. Ama şimdilik bize göz yumuyorlar.
Diğer yandan Çinlilere de pas atmaktan gerî
durmuyorlar... Jim Stanford konusuna gelince,
bir şeyler bulabildiniz mi?

Malko araştırmalarını, Kwai nehri üzerinde
bulduğu cesedi arılatı. Albay White kafasını
salladı:

— Bütün bunlar pek bir şey ifade etmiyor.
Ölü bir şahit Jim Stanford olayına bir çözüm
getiremez.

— Bu akşam belki bir şeyler bulabilirim,
dedi Malko. Jim Stanford'u oldukça iyi
taniyan bir kızla tanıştım.

Malko albayın yanında fazla kalmadı.
Bürodan çıktıktan sonra Suriwong Road'da
bir müddet yürüdü. Akşam oluyordu. Rame
IV ile Ratcadari caddelerinin kesiştiği yerde bir

taksi çağırıldı. Erawan'a kadar uzanan bu geniş caddeyi yürüyecek takati yoktu. Masaj bacaklarında derman bırakmamıştı.

*

**

Yawarat Road, New Road'a açılıyordu. Bir kilometrekare içinde, beş yüz gece kulübü vardı. Her biri de diğerinden kılıksızdı. Işıksız sokağın elli metrelik kısmında, Malko'nun önü karanlık köşelerden çıkan genç fahişeler tarafından en az yirmi kere kesildi. Three Kingdoms modern bir binanın zemin katındaydı. Şeritli bir elbise giymiş kapıcı yerlere kadar eğildi ve kapıyı açtı. Salon hemen hemen karanlıktı. Mavi bir

71

projektör yüksekçe bir yerde duran orkestrayı aydınlatıyordu. Dipte, barın yakınında kızlar bekleyiyordu.

Malko gidip bir masaya oturdu ve listeye bakmaya başladı. Bu tip gece kulüplerinde ne ısmarlamak gerektiğini gayet iyi biliyordu. Bir şişe California şampanyası söyledi. Bu içki Miss Petty'yi etkilerdi. Oturalı beş dakika olmamıştı ki, uzun boylu, yaşı belirsiz, çok zayıf Çinli bir kadın karanlığın içinden çıkageldi.

— Tek başınıza sıkılmıyor musunuz, sir? dedi çok güzel bir İngilizceyle. Şahane bir kızın size arkadaşlık etmesini, sizi dansa kaldırmasını istemez misiniz? Taylandlı, Malezyalı, Çinli kızlarımız var. Saati yüz baht.

Malko gülümsedi.

— Burada çalışanlardan birini tanıyorum: Matmazel Petty burada mı?

— Bakayım, diye cevap verdi mama-san. Henüz bir müşterinin masasına çağırılmadı galiba. Derhal onu yanınıza gönderirim. Salonun dörtte üçü henüz boştu. Birkaç çift dipte akşam yemeği yiyiyordu. Çinli kadın karanlıkta kayboldu. Yirmi saniye sonra Miss Petty Malko'nun arkasında beliriverdi. Gözünde gözlükleri yoktu, saçlarını

da omuzlarının üzerine salmıştı. Üzerinde beyaz bir kimono vardı. Garsonun açmakta' olduğu şişeyi görünce bir çılgılık attı.

— Şampanya! Çok zenginsiniz, sir. Buranın müşterileri viskiden başka bir şey ısmarlamazlar. Ben viskiyi sevmiyorum. Siz Amerikalı değil misiniz?

72

Petty için yuvarlak gözleri ve beyaz derisi olan herkes Amerikalıydı. Üçüncü kadehten sonra genç Taylandlı kadın keyiflendi, Malko'nun kulağına doğru eğildi ve konuştu:

— Benim ismim Petty değil. Gerçek adım Sirikit'tir. Berii Sirikit diye çağırmak ister misiniz?

Yarım saat sonra şampanya şişesi boşalmış ve Sirikit iyice sarhoş olmuştu. Dans etmek istiyordu.

— Jim Stanford'u arıyorum. Onu tanıyorsunuz, değil mi?

— Yes.Number one. I like him very much. *

Birden Sirikit'in suratı asıldı:

— Ama, o Çinli fahişeyle tanıştığından beri hemen hemen hiç salona gelmiyordu.

Malko kulak kabarttı. Bu yeni bir şeydi.

Biraz daha içki koydu, ama Sirikit Jim Stanford'dan başka bir şey düşünüyordu.

— Mama-san'dan azar işiteceğim, diye ağlamaklı bir şekilde konuştu. Alkol içmeye iznimiz yoktur. İşimi kaybedeceğim...

İçki kıza yaramamıştı. Malko cüzdanından yüz baht çıkardı ve Sirikit'in avucuna sıkıştırdı. Bu Taylandlı genç kızın tasesını dağıtmak için yeterliydi. Malko bu durumdan faydalandı.

— Bu aşağılık Çinli kadın kim? diye sordu.

Sirikit'in surat ifadesi değişti.

— Bir fahişe. Bir gün bana çok sarı olduğumu ve kendisiyle bir daha konuşmamamı söyledi.

(*) Evet. Bir numara. Ondan çok hoşlanıyorum.

73

— Bu kız şimdi nerede? diye sordu Malko.

Sirikit ona baktı.

— Bu fahişe sizi de ilgilendiriyor mu?
Yeniden ağlamaya başladı. Malko ellerini kızın kalçalarının üzerine koydu ve bir Sirikit'in on bin tane Çinliye eşit olduğunu söyledi. Demek Jim Stanford'un bir metresi vardı. Şüphesiz onun kayboluşuyla bu olayın pek bir alakası olamazdı. Ama bu Albay White'ın bilmediği, Bayan Stanford'un da ona söylemediği bir şeydi. Yine de bu, Bangkok'a geldiğinden beri öğrendiği tek elle tutulur şeydi.

Bardağındaki şampanyayı bitirdi, yeniden doldurdu ve fazla önem vermiyormuşcasına sordu:

— Bu Çinli kızın adını biliyor musun?
Sirikifin Jim Stanford'un kaybolduğunu bilir bir hali yoktu. Gazete okumuyor olmalıydı.

Bir an bir sessizlik oldu, sonra Sirikit bardağını yeri fırlattı ve orkestranın gürültüsünü bastıran tiz bir sesle bağırdı.

— Yalan söylüyorsunuz, yalan söylüyorsunuz!
Bu fahişeyle tanışmayı sırf sevişmek için istiyorsunuz...

Malko'ya küfür etmeye başladı. Tanrıya şükür, Malko Taylandca bilmiyordu. Birden mama-san belirdi, surat hatları gerilmişti. Sirikit'e bir tek cümle söyledi ve kız aniden sakinleşti, burnunu çekmeye başladı. Kafasını öne eğmişti. Çinli kadın Malko'dan özür diledi.

— Miss Petty biraz yorgun. Gidip yatması

74

daha yerinde olur sanıyorum. Size Laura'yı yollayacağım.

Malko böyle olmasını istemezdi. Ama mama-san Sirikit'i kolundan tutmuştu bile, kızını oturduğu yerden kaldırdı. Sirikit Malko'ya şaşkın şaşkın baktı. O da bu fırsattan yararlandı. Kıza doğru eğildi ve kulağına fısıldadı:

— Nerede oturuyorsunuz? Sizi bir daha

görmek isterim.

Sirikit bir an tereddüt etti sonra cevap verdi:

— Vieng-Tai Oteli'nde. Tahammassat Üniversitesinin yakınında.

Malko hesabı istedi. Jim Stanford eğer bir kadın kaçamağı yüzünden ortadan kaybolduysa oldukça garipti. Ama Kwai nehriindeki mezarlıkta bulduğu ceset vardı. İnsan metresiyle kaçmadan evvel tanıkları öldürmezdi ya! Peki, Jim Stanford'un ablasının vahşice öldürülmesi nasıl izah edilebilirdi?

Yarın sabah Vieng-Tai Oteli'yle ilgili bir araştırma yapacaktı. Sirikit sabah sekizden evvel uyanmazdı nasılsa.

Gece kulübünün serinliğinden sonra, sokak bir fırın kadar sıcak geldi Malko'ya. Üstelik bahar ayındaydılar... Görünürde taksi yoktu ve kapıcı da buhar olmuştu. Malko kaldırımın kenarına kadar ilerledi. Hafif hafif sallanarak caddeyi geçen bir adamla burun buruna geldi. Malko İngilizce olarak özür diledi ve geçmesi için kenara çekildi.

Sonra her şey çok çabuk gelişti. Bir kadın çılgılığı Malko'yu yerinden sıçrattı. Bir anda

75

geri döndü ve olayı gördü. Sirikit kulübün girişinde duruyordu. Bağırان oydu. Biraz evvel Malko'nun karşılaştığı adam kızın" arkasındaydı ve sağ elinde parlak bir cisim vardı.

Bıçak bir yıldırım hızıyla Malko'nun kalbine doğru yöneldi. İçgüdüsel olarak Malko ileri doğru atıldı, adamın ellerini tutmaya çalıştı. Göğsünün yan tarafında bir yanma hissetti ve devrildi. Silahı yoktu, tabancasını Erawan'da bırakmıştı.

Bıçağı saplayan adam New Road istikametine doğru kaçıyordu. Three Kingdoms'un önünde Sirikit korku içinde kıvranıyordu.

Malko göğsünün sol tarafını tuttu, kandan yapış yapış olan elini geri çekti. Ceketini koltuk altından aşağıya doğru yırtılmıştı... Hiç

düşünmeden çılgın gibi koştu. Ona saldıran adam birkaç metre ilerdeydi.

— İmdat! diye bağırdı Malko.

Ama Bangkok'ta gecenin bu saatinde sarı ırktan birini kovalayan bir beyazın yardım beklemesi boşunaydı.

Adam New Road'da sağ tarafa saptı.

Malko az kalsın bir çekçek arabasının altında kalıyordu, tökezlendi sonra yeniden koşmaya devam etti. Adam büyük postane binasının önünden geçti ve bir tünel gibi karanlık olan Menam Chao Phraya'ya giden dar bir ara sokağa saptı. Malko bir an peşinde olduğu adamı görür gibi oldu, ama yeniden karanlığın teinde kaybetti.

Malko sırtını postanenin duvarına dayadı.

Kendisine bir pusu kurulmuş olabilirdi

76

Gırtlığını kesebilirler, ya da delik deşik edebilirlerdi. İhtiyatlı bir şekilde çevreye göz atarak New Road'a geri döndü. Etrafta hiçbir şey kımıldamıyordu.

Tereddüt ediyordu. Aniden başı döndü. Sol tarafı müthiş derecede acıyordu. Bir kuyumcunun vitrinine yaslanmak zorunda kaldı.

Sarhoşa benzeyen bu beyazı gören bir taksi yavaşladı. Malko elini kaldırdı ve kendini arabanın içine attı.

— Erawan Oteli, dedi yarı baygın bir halde.

Rama Oteli'nin önünden geçerlerken Malko dışardan sızan ışık altında yarasına bir göz attı. Bıçak sol tarafını derin bir şekilde yaralamıştı. Gömleği kırmızı bir paçavraya dönüşmüştü ve kanama devam ediyordu. Sirikit'in çığılığı olmasaydı, bıçak tam kalbine saplanmış olacaktı...

*

**

Gecenin bu geç vaktinde Eravvân'ın lób'si boştu. Thepin lobide oturuyordu.

*

**

Malko'nun çevresindeki her şey dönü yordu.

Tek korkusu lobide düşüp bayılın.aktı.
Hem kanın akmasını hem de yarasını saklamak için sol kolunu yaranın üstüne bastırarak resepsiyona yaklaştı ve anahtarını istedi. Thepin çoktan onun yanına gelmişti bile.

— Geç kaldınız! dedi sinirli bir halde.
Malko ona doğru döndü ve sabrı tükenmiş bir şekilde gülümsedi. Anında kız anormal bir **77**

şeyler olduğunu anladı.

— Ama ne oldu? diye şaşırılmış bir halde sordu. Çok solgunsunuz.

— Gelin, diye mırıldandı Malko. Anlatacağım. Sağlam eliyle kızı kolundan tutup asansöre doğru çekti.

— Ama, nereye gidiyoruz? diye bağırdı Thepin asansörün kapıları kapanırken.

— Odama. Beni öldürmek istediler.

Kandan yapış yapış olmuş sol elini gösterdi.

Kız bir çığlık attı ve hiç sesini çıkarmadı.

Dördüncü katta, Malko sendeleyerek asansörden çıktı. Ayaklarının üzerinde duramıyordu.

Bomboş koridor ona hiç bitmeyecekmiş gibi geldi. Kapıyı güçlükle açtı sonra yatağını gördü ve Thepin'in şaşkın sesini işitti.

— Malko, Malko, düşüyorsunuz...

*

**

Kendine geldiğinde yatağındaydı. Üzerinde bir tek slip vardı. Thepin ona doğru eğilmişti, suratı endişeliydi.

Gözlerini açtı, kız geri çekildi. Malko'nun sol yanı bir banyo havlusuna sarılıydı. Ama acı halen dayanılmazdı.

— Ben... Ben sizi soydum, diye kekeledi genç kız. Kanı durdurmak istiyordum.

— Mersi, dedi Malko zorlukla.

— Doktor arkadaşlarımdan birini çağırdım, birazdan gelecek, diye devam etti Thepin. Ne oldu?

Malko karınüstü döndü ve Thepin'e gece kulübünden çıkarken başına gelenleri anlattı.

78

Bir koltukta oturan Thepin kafasını salladı:

— Belki de bunun sizin işinizle bir alakası yoktur. Taylandlılar çok fazla alıngandırlar. Her gün bir sürü insan sadece çarpıştıkları için birbirini bıçaklar.

— Ama çarpılan bendim! diye karşı çıktı Malko.

Kızın yaptığı bandaj kanamayı durdurmuştu, ama Malko kendini oldukça zayıf hissediyordu.

Kapı çalındı. Thepin açmaya gitti, iyi giyimli, elinde siyah çanta olan bir Taylandlı içeri girdi. Çantasını yere bıraktı ve Malko'ya yaklaştı. Doktor kan içinde kalmış havluyu çıkarırken, Thepin sinirli sinirli sigara içiyordu.

Sonra Thepin sordu:

— Hastaneye gitmek istemezsiniz, sanırım?

— Niçin morg değil...

— Doktor çok kan kaybetmiş olduğunuzu söylüyor. Kan vermek gerekiyormuş ve bu gece yalnız kalmamalısınız. Dikiş atması lazımmış.

Bundan sonraki on beş dakika Malko için çok zorlu oldu. Etine atılan her dikiş onu bağırtıyordu. Her şey bittikten sonra doktor Thepin'e bir şeyler söyledi, o da Malko'ya aktardı:

— İki gün hiç kıyıdamadan yatmalıymışsınız.

Taylandlı çantasını kapatmıştı. Geldiği gibi sessizce çıkıp gitti. Thepin doktoru gönderdikten sonra yeniden Malko'nun yanına geldi.

— Doktor bir hemşireye ihtiyacınız olabileceğini söyledi. Eğer bana dokunmayacağınıza

79

söz verirsiniz kalmak isterim...

— Nasıl isterseniz, dedi Malko.

— Zaten, dedi genç kız, tamamen giyinik olarak yatacağım.

Birden ukala havasını yeniden takındı:

— Şimdi uymanız gerekiyor. Doktor yarın sabah yeniden gelecek.

"İyi geceler" demek için ağzını açtığı sırada

aklına bir şey geldi: Gözlerini Sirikit'e dikmiş olan o adamı yeniden gördü.
Taylandlı genç kadının hayatı tehlikede idi.
Bu kesindi. Katille yeniden karşılaşabilirdi. Ve kız eldeki tek ipucuydu. Malko henüz ne bulduğunu bilmiyordu, ama onu öldürmeye kalkıştıklarına göre doğru iz üzerindeydi. Ona saldırımları bir raslantı değildi.
Öyleyse bir tek çıkar yol vardı: Hemen Sirikit'e ulaşmak.
Yatağının içinde doğruldu. Başını döndü ve yastığa abanmak zorunda kaldı. Ani bir hareketle üzerindeki pikeyi fırlattı.
— Ne yapıyorsunuz? diye bağırdı Thepin.
— Kalkıyorum, dedi Malko kekeleyerek.
Acilen gitmem gerekiyor. Bir ölüm kalım meselesi.
Pantolonunu giymeyi başardı ve bir iskemlenin üzerine çöktü. Gücü tükenmişti.
— Bana bir gömlek verir misiniz? diye mırıldandı.
— Çıldırılmışsınız! Hemen yatağınıza dönün.
Bir an bakiştılar. Thepin Malko'yu yatağa çekmek istedi, ama o kurtuldu.
Dolaba kadar gitmeyi başardı ve bir gömlek **80**
aldı. Alnından buz gibi ter boşamyordu, sendeledi. Thepin koştu, onu sandalyeye kadar götürdü.
— Bayılacaksınız!
— Thepin, size ihtiyacım var. Hemen. Araba kullanacak halim yok.
Kız sinirle ayağını yere vurdu:
— Yeter artık, nereye gitmek istiyorsunuz?
— Vieng-Tai Oteli'ne. Benim yüzümden hayatı tehlikede olan birini kurtarmaya...
— Telefon edemez misiniz?
Kafasını salladı.
— Hayır, Tartışacak zamanım yok. Pekâlâ bir taksiye atlarım.
Çantasının dibinden yassı tabancasını çıkardı ve Thepin'in ürkek bakışları altında, kemerine soktu. Sonra sırtına bir başka ceket

geçirdi. Tam kapıyı açacağı sırada Thepin onu durdurdu:

— Bekleyin sizinle geliyorum.

Otelden çıktılar. Mercedes fazla uzakta değildi. Malko saatine bir göz attı: iki buçuktu.

— Bu otel nerede? diye sordu Thepin.

— Üniversitenin yakınında, tek bildiğim bu.

Thepin arabayı hareket ettirdi ve sola saptı. Cadde boştu. Saatte yüz otuzla gidiyorlardı. Malko arabanın her sarsılmasında acı duyuyordu. Gecenin bu saatinde yollarda köşe başlarında duran polis arabalarından başka bir vasıta yoktu.

Birden, büyük bir meydana çıktılar ve Malko Palais Royal'i tanıdı. Nehrin çok

81

yakınında, şehrin kuzey kesimindeydiler.

Thepin yoldan geçen bir adamı durdurarak oteli sordu. Yaya ona dar ve kötü aydınlatılmış bir sokağı gösterdi.

İki dakika sonra, ışıklı kırmızı bir tabelanın üzerinde "Vieng-Tai" yazan bir binanın önünde durdular.

Sokak boş ve karanlıktı ama bir çok pencerede ışık vardı.

— Sirikit adında birini sormamız gerekiyor, diye açıkladı Malko. Bunun onun gerçek adı olduğunu sanıyorum. Kendisi masajcı ve Three Kingdoms'da konsomatris olarak çalışıyor. Thepin sinirlendi, ama sesini çıkarmadı.

Malko'yu tutarak içeri girdi. İçerdeki Taylandlılar onlara şaşkınlıkla baktılar. İçlerinden biri ilerledi ve İngilizce olarak konuştu:

— No room sir Full-up. *

Thepin ona Taylandca cevap verdi. Malko Sirikit'in ismini anladı ve Taylandlının renginin değiştiğini gördü. Thepin Malko'ya doğru döndü, gözleri korkudan büyümüştü.

— Bıçaklanmış.

— Ölmüş mü?

— Durumu ağırmiş, diyor. Yanında bir

doktor varmış.

— Onu görmek istiyorum, dedi Malko.

Adam zorluk çıkarmadı. Thepin Malko'ya üçüncü kata kadar çıkacakları dar merdiveni tırmanmasında yardım etti. Vieng-Tai, konsomatris kızların kaldığı bir çeşit pansiyondu.

(* Odamız yok bayım. Hepsi dolu.

82

Üçüncü kata çıktıklarında Sirikit'in odasının kapısı ardına kadar açıldı.

Sirikit bir yatağın üzerinde yatıyordu.

Durumu pek parlak değildi. Yatakta bıçaklanmış olmalıydı. Çarşaflar kan içindeydi, boğazında hemen hemen bir kulağından diğerine kadar korkunç bir yara vardı. Doktor yaraya eski bir havlu tampon etmişti, ama kanama devam ediyordu.

Malko yatağın çevresinde duran kalabalığı yardı ve Sirikit'in üzerine eğildi. Kıza seslendi. Üçüncü seslenmeden sonra kız gözlerini açtı. En fazla birkaç dakikalık ömrü kalmıştı.

— Sirikit, dedi. Bana Çinli kadının ismi gerekiyor. Jim Stanford'un dostunun. Onun yüzünden seni öldürmek istediler...

Kız cevap vermedi. Malko sorusunu tekrar etti. Bu kez kızın dudaklarının kıpırdadığını gördü, ama bir şey duymadı.

Biraz daha kızın üzerine eğildi. Anlamadığı birkaç Taylandca kelime duydu. Sirikit bildiği az buçuk İngilizceyi de unutmuştu. Doğrudu ve Thepin'i çağırdı.

— Çabuk, bana dediklerini tercüme ediniz.

Yeniden kızın dudakları kıpırdadı.

— Bir adamdan bahsediyor; Sa-Mai. Pek iyi anlayamıyorum...

— Ya Çinli kadın, dedi Malko. Ona Çinli kadının adını sorun.

Thepin soruyu Taylandca sordu. Malko kızın dudaklarının yeniden oynadığını gördü.

— Adı Kim-Lang'mış, dedi. Kuala Lumpur'dan bahsediyor. Oh! Malko, bayılacağım.

Malko kızı bir iskemleye oturttu, alını ter

83

içinde kalmıştı. Sirikit küçük bir çığlık attı, ağzını ardına kadar açtı ve kafası yana devrildi, gözleri iri iri açılmıştı. Malko kızın ölüp ölmediğine bakmadı bile. Durum apaçık meydandaydı çünkü. — Polisi çağırمامışlar mı? diye sordu. Thepin Malko'nun sorusunu tercüme etti ve cevabı ona ilette. — Ölmesini bekliyorlarmış. — Onlara neler olduğunu sorun. Hikâye basitti. Kapıcının belli belirsiz gördüğü bir adam otele girmişti. Kimse fazla dikkat etmemişti, çünkü kızlar geç vakitte aşıklarını kabul ediyorlardı. Sonra Sirikit'in çığlığı bütün oteli ayağa kaldırmıştı. Korcan ihtiyar gece bekçisi oturduğu yerden kıpırdıyamamış ve sadece katilin sırtını görmüştü. Topuz gibi bir Asyalıydı. Üzerinde de açık renk bir gömlek vardı. ^

**

Malko cebinden yüzer baht'lık beş banknot çıkardı ve Thepin'e uzattı: — Polise bizden bahsetmemelerini söyleyin. Otelin sahibi olduğu anlaşılan bir Taylandlı onlara doğru yaklaştı ve paraları cebine indirdi. Malko ve Thepin hızla merdivenleri indiler. Mercedes sokağın köşesini döndüğü sırada polis arabalarının sirenlerini duydular. Arabada Malko kendini kaybeder gibi oldu. Yarası açılmış ve kan sargı bezinin üzerine çıkmıştı. Kafasının içinde çeşitli düşünceler oluşuyordu. Neden onu öldürmek istemişlerdi? Jim

84

Stanford'un kaybolmasında ne gibi bir sır saklıydı? Niçin Bayan Stanford'un saçının bir teline bile dokunmamışlardı? — Kirn-Lang, dedi yüksek sesle. Adı Kim-Lang olan, Malezya'da Kuala Lumpur'da bulunan bir Çinli kadını bulmak gerekiyor... — Size yardım edebilirim, dedi Thepin. Burada bu adı taşıyan oldukça tanınmış Çinli bir şantöz var. Ve Three Kingdoms'da da şarkı

söylediğini sanıyorum.

Nihayet iyi bir haber! Erawan'a geliyorlardı.

— Beni bırakıyor musunuz? diye sordu

Malko.

Thepin Mercedes'i park etti.

— Sizinle kalıyorum, dedi kız.

— Güzel, dedi Malko. Öyleyse yarın

benimle Kuala Lumpur'a da geleceksiniz.

Herkesin içinde sizin kollarınızda bayılmamı engelleyecek bir iğne yapması için doktorunuza telefon edin.

Thepin cevap veremeyecek kadar şaşırmişti.

Ama onların sarmış dolaş iki aşık gibi içeri girdiğini gören kapıcı kenara çekildi. Thepin gözlerini ondan kaçırdı.

Malko yastığa kafasını koymadan uyumaya başlamıştı bile.

85

VI. BÖLÜM

Kim-Lang şanssız biriydi, çünkü doğduğu andaki yıl kötüydü. Kaplan yılında dünyaya gelmişti. Çin'de kaplan yılında doğanların kadersiz olacağına inanılır di... Bu yüzden de akli başında hiçbir erkek kaplan yılında doğmuş bir kızla evlenmezdi. En iyi yıl domuz yılıydı. Ama Kim-Lang bu konuda hiçbir şey yapamazdı.

Yirmi beş yaşındayken şerefli bir şekilde evlenemeyeceğini anlamıştı. Sığındığı Hong Kong'da bile bu tür itikatlar canlıydı. Herkes gibi çalışmayı denemişti Ama patronu tarafından işfal edilince işten ayrılmak zorunda kalmıştı.

86

Her girdiği işte bu böyleydi. Kim-Lang çok güzeldi.

Daha sonra şantözlüğe başlamıştı. Sesi yoktu.

Zor geçiniyordu. Şarkı söylediği gece kulüplerinin müşterileriyle oluyordu. Bu durum Jim Stanford'la tanışmaya kadar sürdü.

Ona hemen bağlanmıştı.

Kim-Lang erkeğini kendine bağlamak için

elinden gelen her şeyi yapıyordu. Onu tanıdığına, Jim haşhaş kullanıyordu. Onu bu kötü alışkanlıktan kurtarmış, fildişinden piposunu paramparça etmişti. Bu yüzden Jim onu müthiş dövmüş, iki gün yataktan kalkamamıştı. Ama bir daha da asla haşhaş kullanmamıştı. Kim-Lang çok güzel bir kadındı. Ama Jim Stanford onun yüzünü vücudundan daha fazla seviyordu, bu yüze aşıktı. Bazen onu uyurken saatlerce seyrediyordu. Yüzünün her çizgisi Jim'in belleğinde kazılıydı.

Akşamları Jim Stanford onun şarkı söylediği Three Kingdoms'a gidiyor, kızı dinliyordu. Kim-Lang çalıştığı yerin mamasan'ından Jim'in soyunma odasına girmesi için izin almıştı. Jim Stanford ona Bankrua'nın en iyi terzilerinden özel olarak sahne kıyafetleri diktiriyordu. Doğum gününde Jim ona küçük bir servete mal olan çok güzel bir elbise hediye etmişti.

Bir gün kavga ettikleri için, Kim-Lang onunla sevişmeyi reddetmişti. Çılgına dönen Jim kızın odasının kapısını bir tekmede kırmış, Kim-Lang'ı dövmüş ve üzerine atılmıştı. Kız buz gibi durmuş ve hiçbir tepki göstermemişti.

87

Bütün gece boyunca Jim onu tahrik etmek için uğraşmıştı. Şafakla beraber kapıyı çarparak gitmiş, iki saat sonra elinde altın bir kolye ile geri dönmüştü.

Kim-Lang kolyeyi kabul etme tenezzülünde bulunmamıştı. İşte o gün Jim kızın niçin kendisine haşhaşı bıraktırmak istediğini anlamıştı. Ama artık çok geçti.

Kim-Lang artık şantözlük mesleğinde tutunmuştu. Hong Kong'a, Malezya'ya, Singapur'a, hatta Jakarta'ya bile gidiyordu. Her seferinde de Jim Stanford'un içi eriyordu...

Tayland International Pın uçağı hızla Don Muang Havaalanı'nın pistinden havalandı ve burnunu güneye çevirdi. Tayland Havayolları'nın 405 uçuş sayılı uçağı Kuala Lumpur üzerinden Singapur'a gidiyordu. İki buçuk

saatlik bir uçuştan sonra saat 11.30'da varacaklardı.

Uçağın tekerleklerini toplamasından sonra Malko kemerini açtı. Yarası çok acıyordu. Birinci mevkiden yer bulamamışlardı, ama turistik sınıfın koltukları da birinci mevkinkiler kadar rahat ve genişti.

Uzun kıyafetler içindeki iki hostes güzel ve sevimliydi. Uçak şimdi Çin Denizi'nin üzerinde sessizce süzülüyordu. Hostesler durmaksızın kabine girip çıkıyorlar, yolcuların rahatıyla ilgileniyorlardı.

Havalandıktan bir saat sonra yemek servisi yaptılar.

Yemek oldukça iyiydi. Uzun zamandan beri ilk olarak Malko Doğu şirketlerinden birinde böyle güzel bir yemek yiyordu.

88

Yemeklerin çeşitliliği karşısında şaşkınlığını gizleyemedi. .

— Bu imkânsız, Tayland International iflas edecek, dedi.

— Tayland International'in Güneydoğu Asya'daki en iyi havayolu şirketlerinden olduğunu bilmiyor muydunuz? dedi Thepin gururla.

Yediği iyi yemekle mahmurlaşan Malko yarasının acısını daha az hissediyordu. Gece olmadan Jim Stanford'un kayboluşu üzerine bir şeyler öğrenebileceğini umuyordu. Onu Kuala Lumpur'da sevgilisi ile birlikte bulmak çok tuhaf olurdu. Ama yine de onun bu kaçamağı üç cesetle izah edilemezdi.

Ne olur ne olmaz diye yassı tabancasını kemerine geçirmişti.

Uçak alçalmaya başladı.

— Yarım saat sonra Kuala Lumpur'a ineceğiz, dedi Thepin.

Kuala Lumpur Havaalanı, Malezya Federasyonunun başkenti, yeni ve çok moderndi.

Taylandlı bir hostes otellerden birinde bir oda isteyip istemediklerini sordu.

— Kim-Lang adında birinin nerede çalıştığını

biliyor musunuz? diye sordu Malko. Çinli bir şantöz.

Taylandlı hostes beş dakika kadar düşündü, sonra Kuala Lumpur'un en iyi oteli olan Merlin'de şarkı söylediğini belirtti.

— Öyleyse Merlin'de bir oda ayırtın, dedi Malko.

— İki oda, diye belirtti Thepin.

Bindikleri taksi onları yarım saatte şehre

89

götürdü ve altı Malezya doları aldı.

Merlin çok modern bir oteldi. Lobide

Malko, lame elbiseli Kim-Lang'in büyük boy bir fotoğrafıyla karşılaşınca, kalp atışlarının hızlandığını hissetti. Kadın tahmin edilemeyecek derecede güzeldi. Resepsiyondan gidip bilgi aldı: Şantöz otelde kalıyordu, yirmiikinci katta.

Onlara onbeşinci katta bir yer verdiler. Bir tapınağa bakan lüks bir daireydi. Malko beş dakikadan beri ayakta durduğu için canı yanmaya başlamıştı. Thepin'e doğru dönerek konuştu:

— Ben Kim-Lang'ı görmeye gidiyorum.

Sizin burada kalmanız daha iyi olur.

— Neden?

— Çünkü bu politik bir mesele, dedi Malko kapıyı kapatırken.

Kıskanç bir dişinin tepkilerinden çekiniyordu.

Asansör onu yirmiikinci kata çıkardı.

Burada sadece bir tek kapı vardı. Malko hafifçe kapıyı iki kez tıklattı.

Küçük bir antre direkt olarak büyük bir odaya açılıyordu. Koca mavi camlar insana bulutların üstündeymiş hissini veriyordu.

Asyalı bir kadın divanın üzerine uzanmış, tırnaklarını yapıtıyordu. Malko onun Kim-Lang olduğunu anladı. Kadın şaşkın şaşkın Malko'ya baktı.

— Ne istiyorsunuz? diye İngilizce olarak sordu soğuk bir şekilde.

— Ama içeri girmemi söylemişsiniz, diye cevap verdi Malko iyi niyetle.

— Garsona girmesini söyledim, size değil,

90

diye bağırdı Kim-Lang. Derhal çıkın!
Çinli kadının ayağa kalkmasıyla üstündeki
bornoz bir an açıldı, bacakları kasıklarına
kadar gözüktü. Kim-Lang hemen ipek bornoza
sarındı ve Malko'nun üzerine doğru
yürüdü. Malko kapıyı kapatmış, bekliyordu.

— Çıkacak mısınız? Evet mi, hayır mı?
Malko'nun on santim önünde durdu, o
kadar yakındı ki, kadının parfümünü hissetti.

— Eğer beni görmek istiyorsanız, bu
akşamki gösteriye gelmeniz yeterli.

— Gösteri burada olacakmış gibi bir his var
içimde, dedi Malko.

Gidip divana oturdu. Onu içeri davet
etmemişlerdi, ama yarası canını yakıyordu.
Kim-Lang bir iskemlenin üzerinde duran bir
çantaya doğru hızla atıldı. Elini içine daldırdı
ve siyah otomatik bk tabanca çıkartarak
Malko'ya doğru çevirdi: 7,65'lik bir Baretta'
ydı bu.

— Beni de Jim Stanford gibi öldürecek
misiniz?

Bir an kız donakaldı. Sonra gözlerini
kapattı ve mırıldandı, ama silahın namlusunu
indirmemişti:

— Kimsiniz? Jim Stanford'u nereden
tanıyorsunuz?

— Jim'in bir dostuyum, dedi Malko.

— Burada ne arıyorsunuz?

— Jim'i arıyorum. Sizinle birlikte olduğunu
sanıyordum. Kaybolduğunu bilmiyor musunuz?

Tabancanın namlusu biraz indi, ama Çinli
kadın silahı bırakmıyordu.

91

— Sizi böyle düşündüren nedir? diye
iğneleyici bir sesle sordu.

— Size aşıkım, değil mi? Çok güzel bir çift
oluşturuyorsunuz.

— Çıldırılmışsınız! O yaşlı ve keldi. Beni
görüyorsunuz.

— Ama zengindi, diye atıldı Malko.

Çinli kadın Malko'ya doğru ilerledi ve tabancasının namlusunu boynuna, kulağının tam altına hoyratça dayadı. Malko kadının elinin titrediğini hissediyordu,

— Adi şarkıcı ajanı! Niçin geldiniz? Beyninizin içine bir kurşun yollayabilirim. Beni soymaya geldiğinizi söylemem yeterli olur.

Malko geriledi. Jim Stanford'un böyle "birine" aşık olduğuna inanmak zordu.

— Ben şarkıcı ajanı değilim, dedi Malko. Amerikan gizli servisinden bir ajanı görev yapmaya çalışırken öldürmek bayağı başınızı ağrıtabilir. Jim kayboldu. Tehlikede olduğunu sanıyoruz ve onu kurtarmaya çalışıyoruz. Kim-Lang'ın güzel yüzü buruştu. Geriye doğru sıçradı. Ama Malko kadının parmağının tabancanın tetiğine bastığını gördü. Bütün gücüyle kadının bacaklarına atladı. Silah kulakları sağır edencesine patladı ve gidip arkadaki duvara saplandı. Dengesini kaybeden Kim-Lang Malko'nun üzerine devrildi. SAS kadının bileğine vurdu ve silah, düştü. Sol yanındaki yaraya rağmen, ayağa ilk olarak kalkmayı başaran Malko oldu.

Yerden silahı aldı ve masanın üzerine koydu.

92

— Niçin beni öldürmek istiyorsunuz? diye sordu.

Nefes nefese kalmıştı.

Kadın kafasını salladı ve söylendi:

— Bilmiyorum. Sinirliydim. Jim'in tehlikede olduğunu söylediğinizde tetiğe bastım.

Heyecandan olsa gerek...

Yavaşça üstündeki bornozu düzeltti.

— Jim'in başına ne geldi? diye sordu.

— Bunun cevabını bana sizin verebileceğinizi düşünüyordum, diye atıldı Malko. Onu en son ne zaman görmüştünüz?

— Bir aydan beri onu görmedim, yani Bangkok'tan ayrıldığımdan beri, dedi. Buraya gelmeden evvel Penang ve Singapur'da

sahneye çıktım.

— Sizi hiç aramadı mı?

— Hayır.

— Peki bu sizi şaşırtmadı mı?

Bu kez güzel omuzlarını silkti.

— Erkekler tuhaf yaratıklar olurlar. Size tutulduklarını sanırsınız, ama sizi çok çabuk unuturlar. Jim'in bir karısı var. Ona geri döndüğünü sandım.

Malko hiçbir ipucu yakalayamayacağını anladı. Ama yine de bu kadının davranışlarında tuhaf olan bir şeyler vardı. Güzeldi ve onu öldürmeye kalkışmıştı.

Ama Jim'i odasındaki elbiselerden birinin cebinde saklamadığı da kesindi. Amerikalının bu otele gelip gelmediğini kolaylıkla araştırabilirdi.

— Görünüşe göre bana yardımcı olamayacaksınız, dedi Malko. Bangkok'ageri dönmem

93

gerekecek.

Genç kadın ayağa kalktı ve ona doğru ilerledi.

— Olağanüstü güzellikte gözleriniz var, diye mırıldandı.

— Birini yitirmeme ramak kalmıştı.

Suratı asıldı, ama yeniden gülümsemek için bir gayret harcadı.

— Üç gün içersinde Bangkok'a döneceğim, dedi. Sizi tekrar görmeyi arzu ederim. Jim'i bulamamış olsanız bile.

— Jim sizin için ne ifade ediyor? diye sordu Malko.

— Bana kur yaptı. Büyük bir inatla olduğunu söylemek zorundayım.

— Siz... siz onun metresi miydiniz?

Kim-Lang saldırıya geçti:

— Ona bir kez boyun eğdim, biraz da acıdığım için. Bana karşı aşırı derecede istekliydi.

— Yalan söylüyorsunuz, dedi sakince Malko. Jim'in metresiydiniz, ya da hâlâ metresisiniz. Uzun bir zamandan beri. Niçin

gerçeği söylemiyorsunuz?

Kim-Lang'ın güzel ağzından kötü bir kelime çıktı. Çince ve İngilizce küfürler savurarak Malko'nun üzerine atıldı. Uzun kırmızı tırnakları suratını sıyırdı ve Malko sağ yanağında bir yanma hissetti. Malko'nun kasıklarına doğru bir tekme savurdu. Tam zamanında kenara çekilen S AS kızı bileklerinden tutmaya çalıştı.

Aralarında on santimlik bir mesafe vardı. Malko'nun suratına tükürdü.

94

Sinirlenen Malko kızı oldukça şiddetli bir şekilde divana doğru itti. Bornoz yeniden açıldı. Ama erotizmin sırası değildi. Kapıya doğru atıldı ve dişi kaplan yeniden saldırıya geçmeden kendini dışarı attı.

Odasına doğru yola koyuldu. İşin içinden bir türlü çıkamıyordu. Kim-Lang'ın bu kadar sinirlenmesinin mutlaka özel bir sebebi olmalıydı.

Demek Jim Stanford'un bir metresi, vardı. Ama metresi olan bütün erkekler ortadan kaybolmuyorlardı ya! Jim'in kaybolmasına Çinli kadının ne şekilde karışmış dlabileceğini anlayamıyordu.

**

Yatağın üzerine giyinik bir şekilde uzanmış olan Thepin onu bekliyordu. Onu görünce ayağa fırladı.

— Ona tecavüz etmeye mi kalkıştınız? diye suçlar bir tonda bağırdı.

Açıkça bundan başka bir şey düşünmüyordu. Malko beş dakika kadar bir müddetle ona durumu açıklamaya çalıştı. Biraz sakinleşen Thepin Malko'nun yaralarıyla ilgilendi.

— Burada yapacak başka bir işimiz yok, dedi Malko. Yarın sabah dönebiliriz.

Ona Kim-Lang ile yaptığı görüşmeyi anlattı.

— Bu fahişeyi görmek için niçin buralara kadar geldiğimizi anlamıyorum, dedi Thepin sinirli bir şekilde.

Malko içini çekti:

95

— En ufak bir ipucunu bile göz ardı edemem.

*

**

Tayland International'in uçağı ağır ağır Çin Denizi üzerinde kayıyordu. Thepin ve Malko akşam yemeklerini yemişler, dinleniyorlardı.

—Niçin Jim Stanford'u bu kadar çok bulmayı istiyorsunuz? diye mırıldandı Thepin.

— Çünkü bu iş için para alıyorum. Ve kendisi benim dostumdu.

— Jim Stanford öldü, dedi Thepin. Sizi kuzeye, Chieng-Mai'ye götürmeme izin vermelisiniz. Orası benim yurdumdur.

— Sonra gideriz.

— Sonra, siz yalnız gidersiniz.

Aniden Malko'dan ayrıldı. Suratını asmıştı.

— Bangkok'ta ne yapacağımı pek iyi bilmiyorum, dedi Malko. Elimde hiçbir ipucu yok. Jim'in kaderiyle ilgilenen tek benmişim gibi geliyor.

Uçak alçalmaya başladı. Bangkok'a yaklaşıyorlardı.

Thepin tuvalete gitmek için ayağa kalktı. Çantasını koltuğun üzerine bırakmıştı.

Hızla Malko çantayı açtı ve karıştırdı. Hiçbir şey bulamadı. Taylandca alınmış bazı notların dışında hiçbir evrak yoktu. Onları da çözmek oldukça güçtü.

Thepin geri döndü, kemerini bağladı.

Tekerlekler hafifçe piste değdi. Malko

Bangkok'a geleli dört gün olmuştu, ama elle tutulur hiçbir delil bulamamıştı.

Cesaretini artıracak en ufak bir şey bile

96

yoktu.

*

**

Malko, Oriental Oteli'nin terasına oturmuş, nehirdeki tekneleri seyrederek düşüncelere dalmıştı.

Kendini güçsüz hissediyordu. Bu şehir onu

bunaltıyordu. Bu teras Bangkok'ta tek nefes alınabilecek yerdi. Nehir sayesinde. Ama bu onun araştırmasına katkıda bulunmuyordu. Çaresiz bir durumdaydı.

Albay White bir görevle kuzeydoğuya gitmişti.

Bayan Stanford'dan bir haber yoktu.

Thepin ona hiçbir yardımda bulunmuyordu.

Jim Stanford'a gelince, sanki böyle biri hiç yaşamamıştı... Böyle olmasına rağmen Malko'yu öldürmeye kalkmışlardı. Ve Sikirit ölmüştü. Malko ölünün hikâyesini Bangkok Ppst'ta okumuştur. Üç satır halinde. Katilin kimliği belirsizdi. Ama bu iş bir rastlantı olamazdı. Kafasını kurcalayan bir sürü şey vardı.

Jim Stanford'u kaçıranlar kimdi?

Onları teşhis etmek oldukça güçtü.

Ya Kim-Lang?

Elbette bazı gariplikler vardı, ama bir türlü bu hikâyedeki bağlantı odaklarının arasındaki ilişkiyi sağlayamıyordu.

Parayı ödedi. Thepin onu bekliyordu.

Oriental'in önünde bekleyen bir taksi şoförüne

Thepin'in Taylandca olarak yazdığı adresi gösterdi ve arka koltuğa oturdu. Yarası iyileşiyordu, ama sıcak canına tak etmişti.

97

Thepin Malko'ya sarıldı ve onu yanına oturttu.

— Evde yalnızız, dedi her zamanki konuşma tarzıyla. Hizmetçilerin izin günü. Birkaç dakika boyunca divanın üstünde oynastılar. Thepin daha fazlasına izin vermiyordu. Malko kızın göğüslerini ipek gömleğinin üstünden tuttuğunda, bir müddet buna izin verdi, sonra ayağa kalktı. Suratı kıpkırmızı olmuştu. Gözleri parlıyordu:

— Wat-Po'yu ziyaret etmemizi ister misiniz? diye sordu.

— Wat-Po da neresi?

— Şafak Tapınağı. Bangkok'un en güzel yerlerinden biri, nehrin üzerinde.

— Ama evde kimse yokken, burayı boş bırakmanız doğru olur mu?

Thepin bir kahkaha patlattı: .

— Hırsızlar asla köklü bir ailenin evini soymazlar. Amerikalıları tercih ederler.

— Neden?

— Bilmiyorum. Böyle işte. Hırsızlar herhangi birini soymazlar, hiç olmadı bu!

— Ama, diye üsteledi Malko, ya soyarlarsa. Çok fakir, açlıktan gözü dönmüş bir hırsız, mesela.

— Bu durumda, çalman mallar hırsızdan geri alınır. Küçük bir para karşılığında. Gece malları geri getirirler ve bir zarfın içinde para bırakılır.

— Peki hırsızlar nasıl bulunuyor?

Kız omuzlarını silkti.

— Bu kolay, Bangkok'ta ne olup bittiğini bilen insanlar vardır. Mesela Pov, rıhtımdaki

98

VenüsBar'ın sahibi. Değiş tokuşları o halleder. Bir keresinde Kamboçya'ya götürülmüş olan bir Khmer kabartmasını geri getirtti. Ne olursa olsun, bulur geri getirir. Çünkü şehirdeki bütün gangsterleri tanır.

Poy. Malko bu ismi kafasına kazıdı. Bu belki de araştırması için beklenmedik bir şans olabilirdi. Eğer bu Poy kayıp eşyaları bulabiliyorsa, kayıp bir adamı da bulabilirdi belki. Ne de olsa bir para konusuydu bu.

*

**

Umutlanan Malko Wat-Po'yu ziyaret etmeyi kabul etti.

99

VII. BÖLÜM

İçeri girişte, sağda bir amerikan bar vardı. Çevresi homoseksüeller ve körkütük sarhoşlarla doluydu. Buranın tam karşısında orkestranın bulunduğu yüksekçe bir platform vardı. Salonun geri kalan kısmı birbirlerine sıkışık bir şekilde yerleştirilmiş masalarla kaplıydı. Tabii, bir de küçük bir dans pisti vardı. Sarı

ışıklardan ve sigara dumanından salonun dip tarafı ayırt edilemiyordu.

Malko bara kadar ustaca sokulmuştu.

Venüs Bar tıka basa doluydu. Denizciler için burası Kalküta'dan Hong Kong'a kadarki yerlerin içinde en sapıkça gösterilerin yapıldığı bir yer olmalıydı. Bangkok'un nehri olan

100

Çao-Phraya'nın kenarında, rıhtımın yakınında ahşap eski bir binanın birinci katındaydı.

Ceketli bir garson saygılı bir edayla

Malko'yu pistin kenarındaki bir masaya kadar götürdü. Pistte şimdiden yarım düzine kadar denizciyle kız dans ediyordu.

Malko bir bira ısmarladı. Garson birayı getirdiğinde, Malko onu kolundan tuttu ve kulağına fısıldadı:

— Poy'u görmek istiyorum.

Garson ona baktı, şaşırmıştı:

— Onu tanıyor musunuz?

— Beni bekliyor, dedi Malko inatla.

— Kendisine söylerim, dedi garson dumanın içinde kaybolmadan evvel.

Herkes bira içiyordu, Rock orkestrası büyük bir gürültüyle çalıyordu.

Pisttekiler bir yumak halinde dans ediyorlardı.

Masanın öbür ucundan bir kız Malko'ya gülümsedi. Sonra ayağına kalktı ve doğruca gelip Malko'nun dizlerinin üstüne oturdu.

Kız adamakıllı sarhoştu. Kurtulamayacağını anlayan Malko sesini çıkarmadı. Kız onun elini tuttu ve gömleğinin içine soktu, küçük ama güzel göğüslerinden birini tutmava zorladı.

On beş yaşından fazla olmamalıydı.

Malko birden arkasında bir ses işitti:

— Beni görmeyi mi arzulamıştınız?

Bakf Görünürde kimseler yoktu. Biramın içine LSD hapları mı karıştırdılar? diye düşündü. Aynı sesi yeniden duyduğunda, tamamen geriye dönüp baktı.

— Hey, sağır mısın nesin?

101

Bu kez, gözlerini kıstı ve "onu" gördü.

Bir cüce.

Boyu bir metreden fazla değildi. Yüzü oldukça güzeldi, tipik bir Çinliydi, gözleri ve dudakları makyajlıydı. Üzerinde siyah bir elbise vardı.

— Siz Poy'musunuz? diye sordu Malko.

— Evet, niçin?

Sandalyenin çevresini dolaştı ve kenarlıklarına basarak tırmandı, sakın bir şekilde dizlerinin üzerine oturdu. Her zaman böyle yapıyor olmalıydı,

— Beni mi görmek istiyordun? diye devam etti cüce. Ne o, hayalkırıklığına mı uğradın?

— Size bir iş getirdim, dedi Malko. Tabii, bin dolar kazanmayı arzu ederseniz.

Poy gözlerini kapattı ve ağır ağır konuştu.

— Bin Amerikan doları mı?

— Bin Amerikan doları.

— Para yanınızda mı?

— Evet, dedi biraz tasalı bir halde Malko.

Venüs Bar'da parası ödenmemiş bir bira için bile adamın gırtlığını keserlerdi.

— Ne yapmam gerekiyor? diye sordu.

Malko baklayı ağzından çıkardı:

— Bana Bangkok'taki herkesi tanıdığınızı söylediler. Doğru mu?

— Kaçmak mı istiyorsunuz? Asker kaçağı mısınız?

Malko kafasını salladı ve orkestranın sesini bastırabilmek için bağırdı.

— Hayır. Bir bilgi istiyorum. Gizli.

Aniden yere atladı ve Malko'nun elini tuttu. Salonun dip tarafına doğru çekti. Burası sarhoşların köşesiydi. Yarım düzine kadar müşteri biralarını içiyorlar, sarhoş muhabbeti yapıyorlardı. Poy müşterilerden ikisini iteledi ve Malko'ya masaya oturmasını söyledi.

— Ne istiyorsunuz?

Çok kritik bir andı.

— Jim Stanford'u arıyorum, dedi. Dostlarından birisiyim. Hâlâ canlı olduğunu ve Bangkok'ta bir yerlerde bulunduğunu sanıyorum.

Cüce hemen cevap vermedi. Suratının ifadesi değişmişti; Korkuyordu. Yavaşça sordu:

— Jim Stanford'un nerede olduğunu bildiğimi nereden çıkarıyorsunuz?

Malko omuzlarını silkti:

— Bana Bangkok'ta bütün olup bitenleri bildiğinizi söylediler. Kaybolmuş herhangi bir şeyi kolaylıkla bulabilirmişsiniz. Doğru değil mi?

Cüce tereddüt etti, sonra o tuhaf sesiyle cevap verdi:

— Doğru. Ama Jim Stanford'un başına ne geldiğini bilmiyorum.

Malko cücenin yalan söylediğini biliyordu.

Çok ürkmüş bir hali vardı. Bu onun açıklayacak bir şeyleri var demekti.

— Bin dolar, diye tekrar etti Malko. Ve kimse hiçbir şey bilmeyecek.

Bir esmer dilber yanlarından geçti, Poy'a göz kırparak kapıda kayboldu. Poy küçük elini Malko'nunkinin üzerine koydu ve konuştu:

— Bin dolar oldukça çok para. Çalışaca-

103
ğım. Birini tanıyorum, belki o bir şeyler biliyordur. Ama çok tehlikeli biridir.

Malko'ya tuhaf tuhaf baktı:

— Gerçekten, Jim Stanford'un başına ne geldiğini öğrenmek için bin dolar ödemeyi istiyor musunuz?

— Evet.

— Adınızı bile öğrenmek istemiyorum, dedi Poy. Size ne yapacağınızı söyleyeyim. Arkada, avluda odalar var. Buradaki kızlardan biriyle oraya gideceksiniz. Bir şeyler öğrendiğimde, oraya geleceğim. Kimse bir şeyden şüphelenmez. Sonra, bir daha sizinle karşılaşmak istemiyorum, tamam mı?

— Tamam.

— Parayı göreyim!

Masanın altında Malko bir tomar ellilik dolar çıkardı. Poy hızla paraları okşadı sonra sandalyeden atladı ve orkestranın yanında

duran bir grup kıza doğru gitti. Yanında bir kızla geri döndü.

Kız Malko'ya gülümsedi ve Poy İngilizce olarak Malko'ya açıkladı:

— Ona yüz baht verin ve sıradan bir müşteriymiş gibi davranın.

Kız Malko'yu küçük bir kapıya doğru sürükledi. Buradan tahta dar bir merdivenle dışarı çıkılıyordu. Şu anda küçük bir lambanın aydınlattığı bir avludaydılar. Karanlıkta Malko taksinin içinde sevişen bir çift gördü, şoför direksiyonunun başında uyukluyordu. Kız Malko'yu bir düzine kadar kapının bulunduğu dar bir koridora soktu. Üçüncü kapıyı açtı. Malko kendini içinde bir yatakla pis bir

104
lavabonun bulunduğu küçük bir odada buldu. Midesi kalkan Malko yatağın üzerine oturdu. Şimdiye kadar hiç bu kadar pis bir odada bulunmamıştı. Kız ona gülümseyerek bakıyordu. Malko kıza yüz baht verdi. Kız parayı korsesinin içine yerleştirdi. Gülümsedi ve bildiği birkaç kelime İngilizceyle konuştu:
— You, number one!

Kız yatağın yanına diz çöktü, Malko'nun ayakkabılarını çıkarmaya başladı. Sonra çoraplarını çıkardı, itinayla katlayıp iskemlenin üzerine koydu.

Malko pantolonunu çıkartmak istemedi, ama Taylandlı kız kıkırdayarak onu da çıkardı, katladı ve iskemlenin üzerine astı. Malko gözlerini pantolonundan ayırmıyordu çünkü içinde bin dolar vardı. Silahını yanına almamıştı. Dikkati çekmenin alemi yoktu. Ama kız ayakkabılarını bile çıkarmamıştı. Malko bunun nedenini birazdan anladı, ilk sineğin ısırmasıyla yatakta sıçradı. Kız onun şaşkınlığını farkettiler:

— Mosquitos, no good.

Burası bir oda değildi, ama bir sinek yetiştirme yeri rahatlıkla olabilirdi. Buna rağmen kız Malko'dan aldığı yüz baht'in karşılığını vermek istiyordu. Malko kızdan

birkaç kez kibarca kurtuldu. Ama kız her seferinde gülmekten patlıyor ve tekrardan saldırıya geçiyordu.

Sonunda, gücü tükenen kız kendini Malko'nun yanına bıraktı. Jestlerle isminin Çieng-Mai olduğunu anlattı. Sonra gözlerini kapattı, durmadan tekrarlıyordu:

105

— Number one! Mumber one!

Bu garip müşterinin kendisiyle yatmak istemediğini gören kız, büyük bir zevkle sinek avlamaya koyuldu. Yan odalardaki arkadaşları ona neler olduğunu mutlaka soracaklardı...

Malko saatine baktı: Yarım saatten beri buradaydı. Venüs Bar orkestrasının sesi onların bulunduğu yere zayıf bir şekilde ulaşıyordu. Cüceden hiçbir ses yoktu. Belki de sadece Malko'yu bir kadınla sevişmesi ve para harcaması için oyalıyordu... Malko birden onun burada olduğunu kimsenin bilmediğini hatırladı. Thepin'in bile. Halbuki kızın Mercedes'ini almıştı, ama Albay White'a gideceğini söylemişti.

Çieng-Mai onu merakla seyrediyordu.

Malko kıza gülümsedi. Ancak bu şekilde iletişim kurabiliyorlardı.

Birden, merdivenlerde bir kargaşalık oldu. Sonra koridorda ayak sesleri ve bir kadın bağırtısı duyuldu. Malko elbiselerine doğru bir atak yaptı. Çieng-Mai bir sıçrayışta yataktan atladı ve Taylahdca bağırdı.

Tahta kapı çalındı. Sonra Poy İngilizce seslendi:

— Open up!

Malko kenara çekildi. Kapı içeriye doğru açıldı. Poy iki eliyle kapıya yapışmıştı, bakışları donuktu.

Malko küfretti.

Cüce kapıya uzun bir bıçakla çivilenmişti ve bıçağın sapı sırtındaydı, tam sol kürek kemiğinin yüksekliğindeydi. Aniden ellerini gevşetti ve onu biraz daha yırttı. Cüce hayvani

106

bir ıglık attı,bütün ggsü yarılmıştı. ar esizbir halde küçük elleriyle tahta kapıyı tırmaladı. Malko ona doğru ilerledi, koltuk altlarından tuttu. Sonra kapıya saplanmış olan bıçağı çıkardı. Arkada ieng-Mai Çince bğrüyordu. Malko cceyi yere yan olarak yatırdı. Kan korkunç yaradan fişkırarak akıyordu. Öleceğini anlamak için doktor olmak gerekmezdi.

— Sizi kim bıakladı? diye sordu Malko.

Poy gözlerini açtı, konuşmaya çabaladı. Malko kulağını onun dudaklarının üzerine yaklaştırdı. Gırtlakında dğmlenen birkaç anlaşılmaz kelime duydu.

Gözleri sabitleşen Poy hiç. kımıldamıyordu. Küçük vücudu öldğnde sanki biraz daha irileşmişti. Malko odasına tekrar girdi ve aceleyle giyindi. Sinirden kudurmuştu. Biri ona kafa tutuyordu. Her seferinde tam bir şeyler yakalayacakken, bilinmeyen biri tanığı ortadan kaldırıyordu. Çünkü Poy'u öldürenle Sirikit'i öldüren aynı kişiydi. Tabii Malko'yı öldürmeye kalkışan da aynı adamdı. Bu adam Jim'in başına ne geldiğini de biliyordu, bu kesindi. Bir kız grubunu aralayarak merdivene yöneldi.

Malko koşarak avluyu geçti ve meydana açılan kapıyı itti. Ardından ıglıklar, seslenmeler yükselmeye başlamıştı bile.

Mercedes'i fazla uzağa park etmemişti.

Direksiyona geçti ve hareket etti Tayland polisiyle karşılaşmak istemiyordu. Kafasında hâlâ Poy'un katili vardı. Poy'u gözlerinin önünde öldürmüşlerdi. Eğer ieng-Mai ile birlikte odaya kaoanmasaydı, ccevrele konuşan

107

adamı görecekti. Poy'un katilini yani.

Epey zaman sonra, Pattagonđ Caddesi'nde Chittlada kraliyet şatosunun hendeği boyunca ilerlerken takip edilip edilmediğini düşündü.

Peşinde bir Sam-lo vardı.

İçgüdüsel olarak ayağını gaz pedalından çekti. Katil ya da katiller şimdi onun peşindeydiler. Hem korkuyor, hem de zevk duyuyordu.

Nihayet karşısındakiler birer hayalet değildiler. Jim Stanford hakkındaki gerçeği bilenlerin suratını görecekti. Silahsızdı, ama merakı korkusunu bastırıyordu.

Onu yakalamaları için iyice yavaşladı. Dikiz aynasından küçük Sam-lo'nun yavaş yavaş büyüdüğünü gördü. Bir sokak lambasının ışığında, arkada tek başına oturmakta olan bir adam gördü, suratı karanlıktaydı. Kırmızı ışıpta yavaşladı. Caddenin iki tarafındaki su dolu hendekler kara iki gölge gibi duruyorlardı.

Mercedes'i durdurdu. Sam-lo da yavaşladı, ama ilerlemeye devam ediyordu. Arabanın sol tarafından, Malko kendisini izleyen adamın yüzünü görecekti. Gözlerini, dikiz aynasından ayırmıyordu. Sonra her şey çok çabuk gelişti. Işık hâlâ kırmızıyken, Sam-lo yeniden süratlendi. İçindeki adam yere atladı ve aynı anda Mercedes'in kapı kolunu yakalayarak hızla açtı.

Malko şaşırılmıştı, direksiyona sarılmaya bile fırsat bulamadı. Saldırgan onu omzundan 108

yakaladı ve arabadan dışarıya çekti. Malko hâlâ sıcak olan asfaltın üzerine, adamın bacaklarının arasına düştü ve bir bıçağın sivri parıldayan ucunu gördü.

Taylandlı onun üzerine atıldı ve yan taraftaki çalıların içine yuvarlandılar. Malko bütün gücüyle silahlı bileği tutuyordu. Saldırgandan yayılan şekerli ve yavan kokuyu hiç unutmuyacaktı. Sam-lo ortadan kaybolmuştu ve Mercedes tek başına dörtyol ağzında duruyordu.

iki adam sessizce boğuşuyorlardı. Birkaç saniye sonra Malko üste çıkmayı başardı, bıçağı düşürmek için rakibinin bileğini kavradı. Aniden adam kurtuldu, bir metre geriledi ve garip bir pozisyon aldı, iki kolunu yatay olarak ileriye uzatmıştı.

"Karate" diye düşünecek zamanı ancak oldu Malko'nun.

Adam canhıraş bir feryatla ileri doğru atıldı. Ellerinin keskin tarafı Malko'nun kulağının üstüne, kafasına hızla indi. Malko kafasının patladığını sandı. Şaşkın bir halde geriledi.

Sonra hendeğin ılık suyuna atladı. Ağzını açtı ve derin bir nefes aldı. Soluğunu tutarak simsiyah suyun dibine daldı. İhtiyatsızlığına lanet okuyordu.

*

**

Malko hıçkırıkla kendine geldi. Karanlıkta, hendeğin kıyısına uzanmıştı. Çevresinde insanlar kımıldıyor, Taylandca bir şeyler konuşuyorlardı. Kuvvetli bir el fenerinin ışığında,

109

elinde tüfek olan bir askerle yanında duran Thepin'in silüetini gördü.

Büyük bir acıyla bir dirseğinin üzerine dayanarak doğruldu. Gömleği sıırsıklamdı, pantolonu derisine yapıştıyordu. Ceketini çıkarmışlar, kravatını çözmüşlerdi. Boynu acıyordu ve yarası tekrar açılmış olmalıydı. Çünkü göğsünün iki tarafına da sıkı darbeler almıştı.

Neler olduğunu bilemiyordu. Ama tek başına hendekten çıkmadığı da kesindi. Ya Thepin, burada ne arıyordu? Onun kımıldadığını gören kız yanına geldi.

— Malko, iyi misiniz?

Heyecanlıydı.

Malko inledi ve sordu:

— Buraya nasıl geldin? Beni buradan kim çıkardı?

Kız kızardı:

—Otelinizden beri sizi izliyordum. Bir kızla buluşacağınızı sanıyordum. Adamı size saldırırken gördüm. Ama askeri kulübesinden alıp getirene kadar adam kaçtı.

— Onu tanıyor muydunuz?

Kız kafasını salladı:

— Hayır. Asker ateş etti, ama vuramadı.

Malko yüksek sesle küfretti. Bir kez daha

kaçmıştı. Poy ölmüştü. Yeniden çaresizliğe batmıştı.

Asker yaklaştı ve kalkması için Malko'ya yardım etti. Sıcak havaya rağmen titriyordu.

— Arabayı kullanabilecek misiniz? diye sordu Thepin.

— Deneyeceğim.

110

— Beni izleyin. Jbvıme gidiyoruz. Askere yarın polise başvuracağınızı söyledim.

Malko Mercedes'e bindi. Thepin de küçük bir Datsun'un direksiyonuna geçti. Beş dakika sonra kızın evindeydiler.

Koskoca ev boş ve karanlıktı.

— Ailem Pataya'da, diye açıkladı Thepin. ikimizden başka kimse yok.

Malko'yu elinden tuttu, birinci kattaki havalandırılmalı bir odaya götürdü. Malko banyoya gitti ve soyunmaya başladı. Pansumanı kan içindeydi. Çıkarmaya korkuyordu', kanama her an azabilirdi.

— Bu pansumanı çıkartın. Pis suyun içindeydiniz. Temizlememiz lazım.

Bir ecza dolabından çeşitli şeyler çıkardı ve kirli yara bezini sökmeye koyuldu. Pansumanı yeniledikten sonra Malko'yu yatağın üzerine uzandırdı. Malko o kadar yorgundu ki, hemen gözlerini kapadı. Kafası bomboştı.

Gözlerini açtı. Thepin üzerine eğilmişti.

Her zamankinin aksine itinayla makyaj yapmıştı. Gözlerini boyamış, dudaklarının çevresine kalemle çizgi atmıştı. Tırnaklarının herbiri altın suyuyla boyanmıştı, bu da onlara gerçekdışı bir görünüm veriyordu.

Üzerinde lal rengi uzun bir sarong vardı.

— Geçen yüzyılda gelinler böyle giyiniyorlardı, dedi alçak sesle. Bu hoşunuza gitti mi?

Malko tamamen kendine gelmişti.

— Bu kıyafet niçin? diye sordu cevabını bildiği halde.

— Bu gece kendimi size vermeye karar verdim, dedi Thepin ağırbaşlı bir şekilde. Sizi

111

seviyorum. Görür görmez sevdim.
Malko'nun yanma uzandı, gözleri kapalıydı.
Malko kızı kollarına aldı. Çok heyecanlanmıştı.
Casusların yeraltı dünyasında, Thepiri
gibi biriyle hergün karşılaşılıyordu.
Uzun bir süre böyle birbirlerine sarılı
kaldılar. Genç kızın kokusu ve sıcaklığı
Malko'yu çıldırtıyordu. Kıza baktı, kafasının
içinden geçenleri anlamak istiyordu.
Kız sarongunu çıkardı: Altında çırılçıplaktı.
Bu kez o Malko'ya sımsıkı sarıldı, erkeğin
kolları arasında ufalanmak istiyordu.
Sonra, birden sivri tırnaklarını Malko'nun
beline geçirdi ve onu kendine doğru çekti.
Malko kızın vücudunun kasıldığını hissetti, kız
boğuk bir feryat attı ve onu biraz daha kendine
doğru çekti. Taylandca anlaşılmaz kelimeler
mırıldanıyordu.

— Sen benimsinartıkîdiye mırıldandı. Sana
yardım edeceğim, ama bunu kimse bilmemeli.
Hiç kimse.

Zevkinin doruğunda ekledi:

— Ailemde ilk kez biri kendini bir beyaza
veriyor. Eğer büyükbabam hayatta olsaydı beni
dayaktan öldürürdü.

Epey sonra Thepin'e sordu, yine de biraz
utanıyordu:

— Bana ne şekilde yardım etmeyi düşünüyorsun?

— Yarın seninle birlikte Venüs Bar'a
geleceğim, dedi. Ve Poy'u öldüren adamı
bulacağız. İstedğin buydu, değil mi?

Birbirlerinin kolları arasında uyudular.

Malko pek sakin değildi.

112

Niçin Bayan Stanford yalan söylüyordu?

Yarın onunla kontak kuracağına söz verdi.

Belki bir şeyler öğrenebilirdi.

VIII. BÖLÜM

Erawan'ın telefon kabini küçük ve sıcaktı.

Malko telefonun beş kere çalmasını bekledi ve

ahizeyi yerine koydu, düşünceliydi. Saat

akşamın sekiziydi ve Bayan Stanford evde

yoktu. Dükkândaki Yeni Zelandalı kız onun

saat yedide dükkândan ayrıldığını ve şoförün onu eve bırakmış olması gerektiğini söylemişti. En azından bir hizmetçinin telefona cevap vermesi lazımdı. Santral memuresi numarayı yanlış anlamış olmalıydı. Malko bir kez daha numarayı tekrar etti ve beklemeye başladı. Zil yeniden çalmaya koyuldu. Bu kez yirmi kere çaldırmadan telefonu kapatmamaya söz vermişti. Hiç kimse durmaksızın çalan bir

114 telefona çok fazla katlanamazdı.

Sekizinci çalmada, bir klik sesi oldu. Sonra hafif bir hışırtı duyuldu, sanki biri telefonu açmış, bekliyordu.

— Bayan Stanford? dedi Malko.

— Evet.

Ses anlaşılmazdı, sanki bir başka dünyadan geliyordu. Malko devam etti:

— Ben Prens Malko Linge. Kocanızın kaybolmasıyla ilgili araştırma için gelip sizi görmek istiyorum.

Uzunca bir sessizlik oldu, sonra Bayan Stanford soğuk bir sesle cevap verdi:

— Şimdi olmaz. Sizinle görüşemem.

Malko'nun cevap vermesini beklemeden telefonu kapattı.

Malko kabinden çıktı. Bayan Stanford'un halinde bir anormallik vardı. Bunu sesinden hissetmişti, korkuyor gibiydi.

Malko'nun ziyareti niçin onu bu kadar ürkütmüştü?

Fazla tereddüt etmedi. Odasına çıktı, kemerine yassı tabancasını geçirdi ve tekrar çıktı.

Sukhumvit Road'ın köşesinden bir taksiye atladı. Zaten üç yüz metrelik bir mesafe vardı.

Ev karanlık ve uğursuz bir görünümdeydi.

Küçük köprüyü aştı ve tapmağın tam karşısında durdu. Jim Stanford'un evi tam karşıdaydı. Çevresine bakındı. Kimseler yoktu, bir araba bile. Demir kapıya yaklaştı ve baktı. Dip taraftaki ev karanlıktı.

Kapı kolayca açıldı ve arkasından yeniden

kapattı. Hiçbir engele rastlamadan basamaklı
115

sekiye kadar ilerledi. Daha evvelden buraya
geldiği için hiçbir güçlük çekmemiştir.
Her şeye rağmen, Bayan Stanford onu eve
çağırılmamıştı. Belki aşığı ile beraberdi? Ya da
tek başına uyuyordu. Topuklarının üzerinde
Malko birkaç dakika karanlıkta bekledi, ne
tarafтан ilerleyeceği hakkında tereddüt ederken,
diğer tarafтан da içeri girip girmemek
arasında bocalıyordu. En sonunda karar verdi.
Ertesi sabah dükkâna Bayan Stanford'u
görmeye gidecek ve onu konuşturmaya
çabalayacaktı.

Poy'un hikâyesi bütün gazetelerdeydi, ama
yorum yoktu. Bir anlaşmazlık neticesi, diye
yazmışlardı.

Evin içinden bir gürültü geldiği sırada
Malko sekiden uzaklaşmıştı bile.

Boğuk bir feryatta bu.

Malko süratle geri döndü ve kulağını giriş
kapısının üzerine dayadı. Bu kez hiçbir şüphe
yoktu. Çıgıllıklar evin üst katından geliyor
gibi idi. Bir ağız tıkaçıyla tıkanmış bir sese
benziyordu. Yaklaşık her otuz saniyede bir
tekrarlanıyordu.

Hızla evin çevresini dolaştı. Binanın sol
cephesinde aradığını buldu: Tahta kapılardan
biri hafifçe aralıktı. Kapıyı açtı ve kendini
karanlık bir yerde buldu.

Tabancasını eline almıştı, karanlığın içinde
dikkatli bir şekilde merdivene doğru yürüdü.
Bağırtılar hep üst kattan geliyordu, şimdi daha
da netti. Kadın inlemeleri idi.

Ayaklarının ucunda ilerledi. Tanrı vere
hafızası bir kere geldiği bu yeri unutmayacak
116

kadar güçlüydü. Kadın inlemeleri devam
ediyordu. O kadar düzenliydi ki, Malko
kendini Bayan Stanford'un aşk yapıp yapmadığını
düşünmekten alamadı.

Ve aniden olan oldu.

Malko' nun dirseği bir metre yüksekliğinde

bir heykele çarptı. Bir müddet heykel sallandı sonra ileri doğru devrildi.

Mermer tabana düşen heykelin gürültüsü Malko'nun küfrünün duyulmasını engelledi.

Sanki bir el bombası patlamıştı.

Zavallı heykel binlerce parçaya bölündü.

Malko nefesini tutarak lake bir komodinin ardına gizlendi, tepkileri bekledi, silahının namlusunu merdivene doğru yöneltmişti.

Hiçbir tepki gelmedi.

İnlemeler kesilmişti. Yukardan hiçbir gürültü gelmiyordu. Malko üç dakika kadar bekledi sonra dört ayak merdiveni tırmanmaya başladı. Her an bir kurşun bekliyordu. Artık şimdi bu evde anormal bir şeyler olduğu kesindi.

*

**

Kazasız belasız son merdivene ulaştı, ihtiyatla doğruldu. Sesler merdivene en uzak kapıdan geliyor gibiydi. Doğruca oraya yöneldi.

Vardığında kulağını kapıya yapıştırdı.

Hiçbir şey duyulmuyordu. Tamamen sessizlik hakimdi.

Eliyle koridorun elektrik düğmesini aradı.

Şu durumda tereddüt etmenin anlamı yoktu.

Yavaşça elini düğmenin üzerine kovdu,

117

çevirdi, yaktı ve bir ayak darbesiyle kapıyı itti, aynı anda da eşikte eğildi.

Kapının çevresinde halka olmuş üç Asyalıyı görecek kadar vakti oldu. Birinin elinde kısa namlulu bir tabanca vardı, büyük ihtimalle bir colt Cobra'ydı. Diğerlerinin ellerinde ise hiçbir şey yoktu. Karşılıklı bakışmaları bir saniye sürdü. Tabancalı adam tetiğe dokundu ve kurşun karanlık koridorda vınlayarak uçtu.

Aynı anda Malko'ya en yakın olan adam SAS'ın bacaklarına doğru atladı.

Her şey çok çabuk gelişti. Malko ensesinde şiddetli bir acı duydu. Adamlardan biri elinin keskin yanıyla vurmuştu. Karaciğerine kuvvetli

bir tekme yemeden evvel, Malko tetiğe
basmak için gayret sarfetti.
Bir miktar safra Malko'nun boğazına
kadar yükseldi. Sendeleyerek ayağa kalkmaya
çabaladı, ama son bir darbeyle iyice kendini
kaybetti. Adamlardan birinin üzerine atladığını
hissetti. Karşı koyacak takati yoktu...

*

**

Oda hâlâ karanlıktı. Malko doğruldu,
kafası kurşun gibi ağırdı, ağzının içinde
acımsı bir tat vardı. Elektrik düğmesini aradı.
Işığı yaktığında bir müddet hareketsiz
kaldı. Küçük lambri bir odada bulunuyordu,
duvarları tablolarla kaplıydı. İçerde bir tek
büyük yatak ve bir paravan vardı.
Bayan Stanford yatağın üzerindeydi. Tamamen
çıplaktı: Elleri ve ayak bilekleri iplerle
yatağın kenarlarına bağlıydı. Ağzı ve gözleri
118

gazlı bezle kapatılmıştı. Malko kendisini
donduran bir şey daha far ketti: iki elektrik
kordonu kadının çıplak vücudundaki çıkıntılara
bağlıydı.

Yerden silahını aldıktan sonra yatağa doğru
yaklaştı. Yavaşça kadının üzerine eğildi.
Çıplak vücutta elektrodların bıraktığı küçük
kırmızı izler vardı. Bayan Stanford ağır ağır ve
düzenli bir şekilde nefes alıyordu.

Mümkün olduğu kadar özenle, işkenceye
uğramış kadının yüzündeki ve ağzındaki
bantları söktü. Kadın Malko'yu tanıdı ve
ağzının açılmasıyla ilk kelimeler ağzından
saçıldı.

— Size gelmemenizi söylemişim.

Bunu hemen hemen normal bir tonda
söylemişti. •

Kadın şaşkındı.

Malko kadının çevresini dolandı ve iplerini
çözdü.

Vücudu en fazla otuz yaşlarında gösteriyordu,
ama karnının dertten hafif sarkıktı.

Çözöldükten sonra bir müddet kımıldamadan

durdu sonra ellerini göğüslerine doğru götürdü,
hafifçe onları okşadı ve acıyla bir çığlık
attı.

— Ne var? diye sordu Malko, yatağın
kenarına oturmuştu. Yaralı mısınız?

— Biberler. Vücuduma biber sürdüler.
Bana dokunmayın.

Niçin ona bu kadar korkunç bir şekilde
işkence etmişlerdi? Jim'in ablasının kafasını
koparanlarla bu kişiler aynı adamlar mıydı?
Bayan Stanford alçak sesle konuştu:

119

— Paravanın arkasında küçük bir dolap
var, onu açın, içindekini alın.

Malko denileni yaptı ve elinde gümüşten bir
tepsiyle geri döndü, içinde çok güzel bir
haşhaş piposu, bir ampul ve küçük bir tas
vardı. Bir haşhaş içicisinin eksiksiz takımı.
Kadın bir dirseğinin üzerine dayanarak
doğruldu, tepsinin üzerindeki kibritleri aldı ve
kandili yaktı. Kutuyu açtı, bir pirinç büyüklüğündeki
iri bir taneyi aldı ve alevin üzerine
tuttu. Tanecik şişti, açıldı, garip bir hal aldı.
Malko daha evvel haşhaş içmişti, ama
hazırlanışını görmemişti. Bayan Stanford
haşhaş tanesini piponun içine yerleştirdi, ateşe
tuttu ve uzun bir nefes aldı.

Haşhaşın çıtırtısından başkibir şey duyulmuyordu.

Sonra kendini geriye doğru bıraktı,
mümkün olduğunca uzun bir süre dumanı
içinde tutmaya gayret ediyordu.

Sonra ayağa kalktı ve banyoya gitti.

Üzerinde siyah ipekten bir bornozla geri
döndü. Yatağın üzerine, Malko'nun karşısına
oturdu.

— Ne istiyorsunuz? diye sordu.

Malko ona baktı, biraz şaşırılmıştı.

— Ama bu adamlar size işkence ediyorlardı.

Tam vaktinde geldiğimi sanıyorum?

— Beni öldürmeyeceklerdi. Acılar ise çok
çabuk unutulur.

— Niçin size işkence ediyorlardı?

— Ya siz, siz niçin geldiniz?

Öldürölmek istendiğini ve Poy'un öldüröldüğünü anlattı.

— Şimdi kocanızın hayatta olduğundan
120

eminim, dedi. Onu bulmam için bana yardımcı olmanız gerekiyor.

Yavaşça kafasını salladı.

— Jimöldü.

— Size işkence yapan adamları tanımıyor musunuz?

Omuzlarını silkti:

— Bunun hiçbir önemi yok.

— Ama ne öğrenmek istiyorlardı?

— Bu sizi alakadar etmez.

— Niçin yalan söylüyorsunuz?

Kadın Malko'ya baktı: •

— Yalan söylemiyorum. Bana cevap veremeyeceğim sorular soruyorsunuz.

— Ve size işkence edenler, sizi konuşturmaya çalışıyorlardı. Konuştunuz mu bari?

— Hayır, dedi sakince. Hiç kimse beni konuşturamaz. Japonlar bile bunu başaramadılar.

Birden Malko'yı ceketinin yakalarından kavradı, yüzünü iyice yaklaştırmıştı.

— Gidiniz! Tayland'ı terkedin. Size yalvarıyorum. Jim'i bulmaya çalışmayın.

Öldüröleceksiniz. Aptalca bir şey bu.

— Onun hayatta olduğunu biliyorsunuz değil mi?

Çaresizce kafasını salladı ve bağırdı.

— Hayır. Hiçbir şey bilmiyorum. Ama burayı terkedin, size yalvarıyorum. Hiç kimse Jim'e yardım edemez. Ben bile...

— Bırakın size yardım edeyim, dedi Malko. Tehlikesesiniz. Bir şeyler öğrenebilmek için size işkence ettiler. Sizi koruyabilirim. Jim hakkındaki gerçeği biliyorsunuz.

121

Sonra hiçbir şey demeden, kollarını Malko'nun boynuna doladı. Ne istediğini biliyordu.

Vücudu Hint meşesi gibi sağlandı. Sanki bütün ömrünü kültürfizik yaparak geçirmişti.

— Gözlerinizi seviyorum, dedi aniden.

Böylelerini hiç görmemiştim. Bana sevişme arzusu veriyorlar. Haşhaştan bile fazla...

— Niçin siz...

— Şimdi Jim'in öldüğünü öğrendiniz mi? diye sordu.

Sonra Malko'nun üzerine uzandı ve sanki onun esiriymiş gibi sevişti.

Böylece her şey sonuca bağlanmıştı. Malko hızla giyindi, gözlerini kadından ayırmıyordu.

Kadın hiç kıpırdamadan tekrarladı:

— Yirmi sene boyunca Jim'i hiç aldatmadım.

Ama şimdi o bir ölü, aynı şey değil. Şimdi gidin! dedi.

Malko son bir kez daha onu ikna etmeye kalkıştı.

— Dinleyin, dedi. Hiç kimseyi zorlamak istemem. Ama bu adamların sizden ne öğrenmek istediklerini söyleyin.

— Hangi adamlar?

Malko arkasını döndü ve dışarı çıktı. Bayan Stanford da üzerine, siyah ipek bornozunu alarak onun peşinden çıktı, merdivenin ışığını yakarak onunla birlikte aşağıya indi.

Holdeki kırılmış heykeli görünce bir çığlık attı:

122

— Bunu siz mi...

— Kaza! dedi Malko. Zararınızı karşılamaya hazırım...

Kadın kafasını salladı:

— İmkânsız. Bu Khmer devrinden kalma bir Dakini'ydi. Bulunmaz bir parçaydı. Jim onu kuzeydoğudan Khon-Khaen'den getirmişti...

Beraber almıştık...

— Jim koleksiyonunu çok seviyordu, diye belirtti Malko.

Elini öpmesi için Malko'ya uzattı..

— Elveda! Bangkok'u terkedin. Jim'i artık aramayın.

Kapıyı arkasından kapattı. Malko karanlığa daldı. Saldırganların uzakta olmasını diliyordu.

Hiç kimse Jim Stanford'dan bir iz

bulmasını istemiyordu. Bazı kişiler öldürülmüştü.

Acaba niçin Bayan Stanford'a işkence etmişlerdi? O üç adamla onun arasında ne gibi bir esrar perdesi vardı?

Eğer Jim Stanford hâlâ hayattaysa, niçin bir hayat belirtisine rastlayamıyordu?

Bahçe kapısını kapamadan evvel, eve doğru baktı. Tümüyle karanlıktı. Bayan Stanford esrarıyla uykuya dalmıştı.

Tapınağın bahçesinden geçerken, tek çarenin Poy'u öldüren adamı bulup onu konuşurmak olduğunu düşündü.

Bir taksi Malko'nun yanında durdu. Mao kasketli yaşlı bir şoför arabayı kullanıyordu. Malko on baht'lık bir banknotla Thepin'in adresini uzattı.

Gelecek liman, Venüs Bar'dı.

123

IX. BÖLÜM

Mercedes korkunç derecede kötü bir sokak boyunca yol alıyordu. Thepin, Venüs Bar'a gitmek için Malko'nun bilmediği bir yolu seçmişti. Çin mahallesinin içinden geçen bir yoldu burası.

Araba, Venüs Bar'm karşısındaki küçük meydana durduğunda, Malko kıza sordu:

— Gerçekten benimle gelmek istiyor musunuz? Tehlikeli olabilir.

Thepin saçlarını dikiz aynasında düzeltti, sakince konuştu.

— Tek başınıza hiçbir şey elde edemezsiniz.

Kendini Malko'ya teslim ettiğinden beri huyu değişmişti.

124

Venüs'ün dumanlı merdiveni denizciler ve fahişelerle doluydu. Poy'un ölümü işleri etkilememişe benziyordu. Bir garson onları karşıladı ve dipteki bir masaya oturttu. Malko iki bira ısmarladı.

Garson biraları getirdiğinde, Thepin onu kolundan tuttu ve Taylandca konuştu. Garson surat ifadesini değiştirmeden kafasını salladı ve geldiği gibi gitti.

— Hiçbirşey bilmediğini söylüyor, dedi kız.
Haberi yoktu. Ama yalan söylüyor.
Biraz sonra" Malko bara kadar gitti ve
barmeni konuşturmaya çalıştı. Ama cinayetten
söz açtığında adam ustaca lafı değiştirdi.
Hiçbir şey görmemiş ve duymamıştı.
Masaya geri döndü.

— Kızlarla konuştum, dedi Thepin. Bir şey
bilmiyorlar. Ama içlerinden biri Poy'la
konuşan adamı barmenin gördüğünü söyledi.
Her şeye rağmen barmen bütün olanları
biliyor. Üstelik Poy'un aşığıymış, kadın bütün
parasını ona yediriormuş.
Malko önce ona bir "aşık" ile bir
"pezevenk" arasındaki farkı anlatmak istedi,
sonra vazgeçti.

— Onunla daha sonra konuşmak gereki -
yor dedi Thepin. Nerede soyunduğunu öğrendim.
Barın arkasında işlerini ayarladığı küçük
bir odası varmış. Geceleri Poy ile orada
buluşuyormuş.

Saat henüz gecenin biriydi. İçersi oldukça
kalabalıktı. Saat üçe doğru Venüs Bar hemen
hemen boşalmaya başlamıştı. Pistte iki çift
dans ediyordu. Müşteriler gittikçe garsonlar
125

sandalyeleri masalarının üzerine kaldırıyorlardı.
Birden Thepin Malko'ya bir dirsek attı.
Taylandlı beyaz ceketini çıkarmakla meşguldü.
Barda hiç müşteri kalmamıştı. Barmen
arkasındaki küçük kapıyı açtı ve yeniden
kapattıktan sonra gözden kayboldu. Malko ile
Thepin aynı anda ayağa kalktılar ve salonu
geçtiler. Orkestra elemanlarının bir bölümü
aletlerini topluyordu. Malko sakince barın
arkasına geçti, kapıyı açtı ve içeri girdi, onu
Thepin izledi.

*

**

Barmen gül rengi bir donlaydı. Pantolonu
elindeydi. Malko'yu görünce bağırdı:

— No, sir! No. Burası yasak!

Thepin adamın arkasında belirdi. Suratı hiç

bu kadar sade ve pürüzsüz olmamıştı.
Taylandca olarak barmene hitap etti. Barmen
bir yandan konuşuyor, bir yandan da giyiniyordu.
Thepin Malko'ya döndü.

— Hiçbir şey görmediğini söylüyor, dedi. O
sadece bir barmenmiş ve zaten polis onu daha
önceden sorguya çekmiş. Onu rahat bırakmamızı
istiyor, çok çalışmış bu yüzden de
yorgunmuş.

— Ona para teklif edin. Yüz dolar.
Thepin adama Malko'nun söylediğini
tercüme etti. Barmen kafasını salladı.

— İstemiyor. Yalan söylediğinden eminim.
Poy ona her şeyi söylemiş belki, de katili
kendisi çağırıştır.

Kız barmene doğru ilerledi ve onunla
kelimelerin üzerine basa basa alçak sesle
126

konuşmaya başladı. Kızın her lafıyla barmen
renk değiştiriyor, şişiyor gibi oluyordu. Adam
bir şeyler kekeleydi. Thepin herifin hayalarına
bir tekme savurdu.

Barmen müthiş bir çığlık attı. Malko kızını
korumak için çoktan silahını çıkartmıştı.
Thepin adamın suratına okkalı bir tokat
attıktan sonra bir tekme de karnına indirdi.

Barmen acıyla iki büklüm oldu.

Sonra yeniden bir soru daha sordu. Adam
yine cevap vermemişti. Bu kez onu saçlarından
yakaladı, kafasını havaya kaldırdı. Sonra
adamın suratına bir şeyler mırıldadı. Bulunduğu
yerden Malko adamın korkuyla irkildiğini
gördü. Barmen çaresizce bir şeyler söyledi.
Kız adamı bıraktı ve barmen yere devrildi.
Ona hiç bakmadan Thepin Malko'ya doğru
yaklaştı:

— Bildiği her şeyi söyledi. Gelin.

Merdivenlerden indiler. Arabanın içinde
kız Malko'ya döndü ve açıkladı:

— Poy'un katilini tanıyor, ama nerede
oturduğunu bilmiyormuş. Herif Chinatown'
daki bir striptizcinin sevgiisiymiş. Oraya
gidiyoruz.

Kız gaz pedalına bastı. Malko sordu:
— Ona ne söylediniz? Korkudan ölüyordu,
ince bir gülümsemeyle, kız pmuzlarını
silkti.

— Bu tip insanlarla konuşmasını bilirim.
Babam öğretmişti. Onları korkutmak gerekiyor.

— Görünüşe göre de bunu başardınız.

— Pek zor olmadı. Adam ödleğin tekiydi.

127

Konuşmaya korkuyordu, çünkü adam çok
tehlikeli birisiymiş.

— Siz ondan daha mı tehlikesizsiniz?

Thepin bir kahkaha patlattı.

— Budalaca şeyler söylemeyin.

Malko konuşmayı kesti. Çok hızlı bir
şekilde geniş caddeleri geçtiler. Pis, karanlık
sokaklara daldılar. Thepin arabayı bir sinemanın
karşısında park etti.

— Burası.

Giriş o kadar izbeydi ki, Malko bir an
yanlış yere geldiklerini düşündü, ama çoktan
kasanın önündeydiler ve biletlerini alıyorlardı.

Salon birinci kattaydı. Karanlığa daldılar.

Yer gösterici onları üçüncü sıraya oturttu.

Gösteri başlamıştı. Salon hemen hemen hoş
gibiydi. Sahnede perde indi sonra yeniden

kalktı. Kulisten bir çığırtnkan bağırdı:

— Miss Çen Po Çu!

Eski bir teypten müzik yükselmeye başladı
ve Thepin Malko'nun kulağına eğilerek
konuştu:

- O !

Miss Çen Po Çu bir sutyen ve bir slipten
oluşan kıyafetiyle sahnede belirdi. Bir sürü iç
gıcıklayıcı hareketten sonra sutyenini çıkardı
ve meme uçlarına takılı ponponları oynatmaya
başladı.

Sekizinci oynatıştan sonra ponponlardan
biri koptu ve sahne boyunca havada uçtu.

Chen Po Çu müzik sona erene kadar bu
şekilde dans etti, müşterileri selamladı ve
kayboldu.

Bütün seyirciler hep birlikte ayağa kalktı-

lar.

— Gösteri sona erdi, dedi Thepin.

Salondakiler çıkışa doğru yöneldiler. Bir tek Malko ile Thepin kulise sızmak için sahneye tırmandılar.

Kuliste odalar yoktu. Kızlar eski dekorların arkasında soyunuyorlardı. Çen Po Çu'yu bir köşede gördüler, üzerinde sahne kıyafetini andıran bir kostüm vardı.

Thepin elini Malko'nun omzuna koydu.

— Burası oldukça kalabalık, onu takip edeceğiz.

Yeniden salona indiler, bir müddet sonra Çinli kadın önlerinden geçti. Bir süre uzaklaşmasını beklediler, sonra peşinden merdivenleri indiler.

Striptizci sağa dönmüş ve hızlı adımlarla sokakta yürüyordu. Malko ile Thepin karşı kaldırıma geçtiler. Fazla yürümeleri de gerekmedi. Çen Po Çu bir restorana girdi. Mutfak hemen girişteydi ve her masanın üzerinde birer petrol lambası vardı. Yirmi kadar insan akşam yemeği yiyordu.

Kadın bir adamın oturduğu masaya doğru yaklaştı. Onu gören adam kafasını kaldırdı ve Malko kalbinin sıkıştığını hissetti. Bu kendisine iki kez saldıran adamdı. Büyük olasılıkla Poy'un, Sirikit'in katili de bu adamdı. Stanford gerçeğini de bilen bu adamdı!..

— Bu o! dedi. .

Çen Po Çu oturmuştu. Görünüşe göre yemek yemeye gelmişti.

—Zamanımız var, dedi Thepin

Thepin Malko'yu sinemaya doğru sürükledi.

Bir taksi geçiyordu, el etti sonra şoföre uzun bir söylev çekti. Şoför biraz ilerledi ve motorunu durdurarak' restoranın karşısında bir yere park etti.

— öbür arabayı tanıyor, diye açıkladı

Thepin. Ama durmuş bir taksiden kuşkulanmaz.

Bütün fahişeler ekonomik olsun diye

kendi mahallelerindeki taksilerle çalışırlar. Şoföre yirmi baht uzattı. Daha gerçekçi olsun diye birbirlerinin kollan arasında beklemeye başladılar. Malko iki de bir Toyota'nın camından dışarıya göz atıyordu. Yabancı ile Çen Po Çu Çin erişteleriyle uğraşıyorlardı.

Nihayet ayağa kalktılar. Adam kara gözlüklerini taktı ve Çinli kadının koluna girdi. Sağa döndüler ve kaldırımın kenarında durdular. Bir Sam-lo geçti, el ettiler. Anında, Malko'nun bindiği taksi de hareket etti. Poy'un katilinin karşı kaldırımda bekleyen taksiyi görece kadar vakti olmamıştı. Uzun müddet تنها sokaklarda turladılar. Çin mahallesini ter kettiler, New Road'a çıktılar, sonra şehrin güneyine doğru indiler. Nihayet Sam-lo, Chok-Ran Caddesi'nde durdu. Durduğu yerin tam karşısında, yeşil bir neon vardı: First Hotel. Çift içeri girdi ve gözden kayboldu. Taksi biraz ilerde durdu.

*

**

, First Hotel her türlü gönül ihtiyaçlarını karşılamak için çalışan bir yerdi. Resepsiyon 130

memuru içeri giren şık ve zarif iki çift görünce şaşırmadı. Buraların fahişeleri şık giyinirlerdi ve müşterileri de oldukça zengin kişiler olurdu. Kız bir oda sordu:

— Gece için mi?

Evet.

— Öyleyse, iki yüz baht.

Adam ödedi. Her zamanki gibi.

First Hotel'de fiş doldurulmuyordu. Çinli bir anahtar aldı ve çifte kendisini izlemesi için bir işaret çekti. Asansör ve havalandırma yoktu.. En iyi odalarda Mitsubishi marka vantilatör vardı.

• Resepsiyoncu üçüncü katta durdu ve odanın kapısını açtı. İçerde bir yatak, iki sandalye ve küçük bir lavabo vardı.

Thepin Malko'yu odaya itti ve resepsiyoncunun

kulağına eğildi:

— Çen. Po Çu geldi mi?

Çinli kıza baktı, biraz kuşkulanmıştı. Şimdiye kadar Thepin'i hiç görmemişti ve Çin mahallesinin fahişelerine pek benzemiyordu.

— Onu tanıyor musunuz?

— Elbette, salak! dedi. Müşterimi bulmadan evvel onunla birlikte bütün gün kafa çektik.

— Ha, iyi! dedi Çinli. Biraz evvel geldi. Her zamanki gibi altıda.

Thepin adama on baht verdi.

— Mersi. Onu yarın görürüm artık.

— Öğleden evvel dışarı çıkmaz, dedi Çinli.

Ama ben o saatte burada olmayacağım.

Göz kırparak kapıyı kapattı ve Malko'nun karşısına geçti, gözleri parlıyordu.

131

— Aradığınız adam 6 numaralı odada. Ve geceyi orada geçirecek.

Malko yatağın üzerine oturdu. Sorunlar henüz çözülmemişti. Şimdi sıra şansını "denemeye gelmişti. Krizantem'in yanında olması için en değerli şeyini verebilirdi. Böyle durumlar için yaratılmış bir adamdı o. Tek şansısı onun Jim'e gideceğini ümit ederek herifi izlemektir.

*

**

Bir kadın koridordan şarkı söyleyerek geçti. Yan odada hızlı bir poker partisi vardı.

— Şu an yapacak hiçbir şey yok, dedi Thepin. Yatmamız gerekiyor. Adam bütün gece burada kalacak.

— Yatmak mı?

Malko kir pas içindeki yatağa bir göz attı.

Ama Thepin çoktan bluzunu çıkarmıştı.

Yatağın üzerine çıktı, Malko'nun yanına geldi ve ona duvardaki ve kapıdaki sayısız deliği gösterdi:

— Bakın! Çinli birazdan gelip bize bakabilir. Eğer yatakta olmazsak şüphelenebilir...

— Ama bu sizi rahatsız etmiyor mü?

Thepin kafasını salladı.

— Burada Chinatovvn'lu bir fahişeden başka bir şey değilim.

Işığı söndürdüler. Malko uzun bir müddet karanlıkta gözleri açık olarak durdu, uyuyamıyordu.

Bütün sorunların anahtarı ondan birkaç metre uzaktaydı. Hiç kimse Amerikalının nerede olduğunu bilmiyordu. Tanrıdan başka.

132

X. BÖLÜM

Kapı çalındı. Çekingen bir tıklamaydı.

Gömleğini giymeye çalışan Mâlko anahtarı çevirdi.

Kapıda bir adam duruyordu. Malko önce adamın »sırttan koca ağzından başka bir şey görmedi.

Bir müddet sonra bakışları daha aşağılara indi ve tabancayı gördü, bir Alman Parabellumuydu.

Silahın namlusu karnından on santim uzaklıktaydı. Malko'nun sağ eli bir ok gibi fırladı ve tabancayı tam kabzasının üzerinden yakaladı. Bir klik sesi duyuldu. Adam tam tetiğe basacakken Malko emniyet düğmesini

133

kapatmıştı.

İki adam bir müddet karşılıklı bakıştılar.

Taylandlı ne olduğunu anlamadan birkaç kez daha tetiğe asıldı. Gözlerini silahına çevirdiği sırada Malko gömleğini adamın suratına doladı. Sol eliyle adam kurtulmaya çalıştı.

Ama yediği sert bir darbeye koridor boyunca uçtu. Elinden silahını bırakmadan sırtüstü yere düştü. Ayağa kalktığında kapı kapanmıştı.

Kısa bir müddet tereddüt etti, emniyet düğmesini açmaya uğraştı.

Merdivenlerde bir gürültü duydu, bir çift konuşa konuşa çıkıyorlardı. Tabancayı kemerine soktu, gömleğiyle örttü. Sa-Mai'nin ateşli silahlara karşı bir acemiliği vardı. Bu yüzden de Malko'yu bir kez daha elinden kaçırmıştı.

Koşarak merdivenlerden indi. Artık durum çok farklıydı: Avcı değil, av durumuna

düşmüştü. First Hotel'in holünü koşarak geçti, dışarı çıktı. Caddede yavaşladı, kalabalığa karıştı, sonra bir Sam-lo'ya atladı.

Malko kapıyı açtı. Tabancasını koluna astığı ceketinin altına saklamıştı. Ama koridor boştu. Merdivenin korkuluklarından aşağıya baktı, kimseyi göremedi. Tabancasını» kem erine soktu ve aşağıya indi, Thepin için endişeleniyordu. Bu olaydan evvel dışarıya çıkmıştı.

Sabahtan beri Thepin onu holde bekliyordu. Düşünüp taşınmışlar en iyi çözümü bulmuşlardı. Odaları sokağa bakmıyorum. Malko saatine baktı: On birdi. Sabah çok ağır geçmişti.

Hol boştu. Gündüz resepsiyoncusu gazete-134

sine dalmıştı. Malko'ya hiç dikkat etmedi. Günün bu saatinde First Hotel diğer otellere benziyordu. Saronglu iki kız konuşa konuşa etrafı süpürüyordu.

Malko sokağa çıktı. Görünürde Thepin yoktu. Üzülerek odasına çıkmaya karar verdi ve giyinik olarak yatağın üzerine uzandı, silahı elindeydi.

İki saat geçti. Birden kapı çalındı. İhtiyatla Malko yatağından bağırdı.

— Yes?

— Telefon, sir.

Odanın içinde ahize yoktu. Malko ayağa kalktı, kulağını kapıya dayadı.

— İniyorum, diye bağırdı kapıdan dikkatlice uzaklaşırken...

Malko aşağıya indi. Telefonu kulağına götürdü. Heyecandan kalbi duracaktı.

— Malko?

Bu Thepin' in sesiydi .Soluk soluğaydı.

— Evet. Neredesiniz?

— Ay Rihtimında. Benimle buluşman gerekiyor. Adamın nerede olduğunu biliyorum. Hemen bir taksiye atlayın.

— Ay Rihtımı nerede? diye sordu Malko tasayla

— Bana resepsiyoncuyu verin, ona tarif edeceğim.
Telefonu kapatmadan evvel Çinli dikkatle onu dinledi. Sonra Malko'ya kendisini izlemesi için bir işaret yaptı. Görünürde bir taksi yoktu.

Birden Çinli kafasını kaşdı, şaşırılmış gibi bir baş hareketi yaptı ve konuştu:

135

— Adresi unuttum ben!

Küçük gözlerini Malko'dan ayırmıyordu. Otele girmek için harekete geçmişti bile. Kurnaz bir tilki olduğu belliydi. Ama Malko Asya'yı tanımaya başlıyordu. Cebinden yirmi baht çıkardı ve ihtiyara gösterdi.

— Hatırladın mı şimdi?

Birden Çinli değişti. Bir taksi çağırıldı.

İhtiyar şoföre adresi tarif etti.

Taksi nehri takip ederek kuzeye doğru tırmanmaya başladı. Sonra New Road'a saptılar. Trafik çok sıkıştı. Birçok kere Çinli şoföre yanlış yolda olup olmadıklarını sormak istedi. Ama şoförle "yes" ve "how much" dışında konuşmak imkânsızdı. Büyük bir tapınağı geçtiler, döndüler ve bir daha döndüler. Ve nihayet çok pis bir sokağa saptılar. Tam önlerinde nehir vardı. Taksi durdu ve şoför Malko'ya sırtıttı.

Malko şoföre Ay Rıhtımını sormadan, Thepin belirdi, taksiye on baht fırlattı ve Malko'yu dışarıya çekti.

— Hiç gelmeyeceksiniz sandım, diye nef eslendi.

— Adam nerede?

— Bir evde. Onu takip ettim. Otelden koşarak çıktı, ama beni göremedi. Bir Sam-lo'ya atladı, ben de peşinden bir başka taksiye bindim.

— Bu kez sonuna geldik! acdi. Bu adam nerede?

— Motorlu bir tekneye bindi, diye açıkladı Thepin. Bir çeşit nehir taksisi. Burada geri dönmesini bekledim. Elli baht verince tekne

sahibi müşterisini nereye götürdüğünü söyledi.

Buradan üç kilometre ötede, Domburi'ye götürmüş. Balta girmemiş ormanın ortasına.

Domburi, M enam Chao Phraya nehrinin batısında bir şehirdi. Jim Stanford adamın bulunduğu yerde olmalıydı. Canlı ya da ölü olarak. Ama ihtiyatlı hareket etmek lazımdı.

— Albay White'a haber vereceğim, dedi Malko. Oraya yalnız gidemeyiz. Nerede telefon var?

— Şurada, restoranda! diye belirtti Thepin. Albay White'ı kolayca buldu. Birkaç kelimeyle durumu izah etti ve buldukları yeri tarif etti.

— Gerçekten Jim Stanford'u buldunuz mu diye sordu albay.

— Öyle sanıyorum, dedi Malko. Yine de bazı insanlar onu bulmamı engellemek için ellerinden gelen her şeyi yapıyorlar. Bu yüzden oraya yalnız gitmek istemiyorum. Çıkacak herhangi bir kargaşalık dostlarınızın canını sıkabilir.

— Bir saat içinde orada olacağım, dedi White tereddüt ettikten sonra. Taylandlıları da haberdar edeceğim.

Malko telefonu kapattı. White'ı beklemek için restoranın terasına oturdular. Kirli su çok hızlı akıyordu. Nehir üç yüz metre genişliğindeydi. Çıkmaz yolda bir taksi durdu. İçinden üç adam çıktı. Albay White, bir başka beyaz ve gözlüklü kısa boylu bir Taylandlı. Malko onları karşılamaya gitti. White onu diğerlerine tanıştırdı

— Tayland güvenliğinden Yüzbaşı Kasesan. Teğmen Joyçe, bizden.

White sabırsızca sordu:

— Jim Stanford nerede?

Bir kez daha Malko olayı anlattı. Albay kafasını salladı ve Taylandlıya doğru döndü:

— Siz ne düşünüyorsunuz, yüzbaşı? .

— İş arkadaşınızın hayatına kastetmeye

kalkışan adamı yakalamak zorundayız, dedi saygınlığını kaybetmeden. Tayland bir mezbaha değildir.

— Güzel, gidelim o halde! dedi White.

Alçak sesle Malko, Thepin'in bu olayda oynadığı rolü ona anlattı.

— İyi, dedi albay, ben ona bir daktilo bile yazdıramıyorken siz ne işler yaptırıyorsunuz. Küçük grup nehir kenarındaki bir motora doğru ilerledi. Adama yolu tarif ettikten sonra motor yola çıktı ve nehir boyunca akıntıya karşı yol almaya başladılar.

— Nereye gidiyoruz? diye sordu White.

— Bir mil yolumuz kaldı, dedi Thepin gözlerini kısarak.

Bir fabrikanın kıyısından geçtiler. İşçiler onlara bakmak için işlerini bıraktılar. Turistler gezi yolunu terketmişlerdi.

Birden Thepin yavaşlaması için motorcuya işaret etti.

— Geliyoruz, dedi. Şuradaki büyük ev.

Önüden geçeceğiz. İyi bakın.

Ev Amerikalıların koloni devrinden kalmaydı.

Bir çimenliğin sonunda ahşaptan üç

katlı bir binaydı. Geniş balkonları vardı.

Tahta pencere kanatları sımsıkı kapalıydı.

138

Bu ormanın ortasında alışılmamış tarzda

bir evdi. Tek komşu bina maymunların,

kuşların istila ettikleri eski bir tapınaktı.

Bu garip evi kim inşa ettirmiş olabilirdi?

Terkedilmiş bahçede tropikal bitkiler iyice büyümüşü, ama yine de evin verandasına* giden küçük yol belli oluyordu.

Bütün pencereler kapalıydı ve içerde en ufak bir hayat belirtisi yoktu. Tekne yoluna devam etti ve ağaçların perdelediği bir kümenin ardında durdu.

— Bu ev terk edilmişe benziyor, dedi White.

— Adam buraya girdi, diye açıkladı

Thepin. Onu getiren motorcu yanılmış olamaz.

Onu tapınağın yanında bırakmış, ama adam çimenliği geçip içeri girmiş.

Yüzbaşı Kasesan omuzlarını silkti:

— Bu evin kime ait olduğunu bilmiyorum.

Gidip ziyaret edelim.

— İhtiyatsızlık olmaz mı? dedi Malko.

— Biz dört kişiyiz, diye belirtti' White.

Hepimiz silahlıyız. O adam ise yalnız.

Gidelim.

Thepin motorcuya geri dönmesini ve iskeleye yanaşmasını söyledi. Adam denileni yaptı, sonra motoru durdurdu. İlk olarak Malko atladı ve bir çalının ardına gizlendi. Kuşların ve nehrin akışının dışında her şey sessizdi.

Onun peşinden albay atladı, onu teğmen izledi. Thepin teknede kaldı.

Teğmen patikada iki adım atmıştı ki, White'ın kendisini izleyip izlemediğini görmek için kafasını çevirdi ve yediği bir kurşunla
139

yere yuvarlandı. Ağzını açıp tek bir kelime edemeden öldü.

Evin pencere kanatlarının birinin ardından bir mitralyöz etrafı taramaya başlamıştı.

Albay kendini bir çalının arkasına atmış, eline otomatik Colt'unu almıştı. Taylandlı yüzbaşı yarı beline kadar suyun içindeydi.

Malko kafasını geriye çevirdi ve bağırdı:

— Thepin, uzaklasın! Çabuk!

Şaşıran motorcu tekneye yol verdi. İkinci bir tarama etrafta yankılandı. Malko'nun tepesindeki yapraklar kurşunlarla paramparça oldu. Albay White ateş etmeye başladı. Eve doğru ateş ediyordu. Pencere kanatlarından biri düştü.

Malko da ateşe başladı. Ama silahı bu tür çarpışmalar için hafif kalıyordu. Yüzbaşı Kasesan karaya çıkmayı başarmıştı. Sırtüstü uzanmış elindeki küçük telsizin antenini açıyordu. Kargaşa anında gözlüklerini kaybetmişti, ama çok sakin görünüyordu.

— Birazdan yardım gelecek, dedi.

Malko dişlerini sıktı. Yardım gecikebilirdi ve bu arada da evdekiler kaçabilirdi. Eve

girmek gerekiyordu.

Tahta pencere kanatlarının ardında hiçbir şey kımıldamıyordu. Üç adam hızla ileri atıldılar. Evden otuz metre uzaktaydılar.

Albay White seslendi;

— Sol sekideki pencere.

Pencere kanadının altı sökülmüştü. Mavi bir duman yükseldi, aynı anda da mitralyözün sesi duyuldu. Ama bu kez Malko ile yüzbaşı aynı anda ateşe karşılık verdiler. Bundan
140

yararlanan albay sekinin altına kadar süründü. Burada silahın ateşinden korunuyordu.

— Vurulmamaya dikkat edin, diye seslendi Malko.

Ona cevap verirmişçesine mitralyöz ateşe başladı. Yine de Malko doğruldu ve ateş etti. Bu evde ne saklı olduğunu öğrenmeye can atıyordu.

Malko White'ın ve Taylandlıının koruması altında sekiye kadar ulaştı. Bu çılgınlıktı: Bangkok'ta bir mitralyözün saldırısına uğramak. Birden nehirde sesler geldi. Hep birden dönüp baktılar. Güvertesi adam dolu bir polis botu yaklaşıyordu. Evdekiler de görmüşlerdi. Mitralyöz bota doğru ateş etti, ama hemen sustu.

Bottan iki otomatik tüfekle cevap verdiler. Evin bütün cephesinde tahta parçaları uçuşuyordu. Yeniden bir sessizlik oldu. Üç adam birkaç saniye beklediler. Sonra Albay White yerden iri bir taş aldı ve pencereye doğru savurdu. Silahın namlusunu görece kadar yakındaydılar.

*

**

Mitralyöz birkaç santim geriledi, ama ateş edilmedi.

Tek bir harekette Malko ile albay sekinin üzerine çıktılar. Amerikalı bir omuz darbesiyle kapıyı kırdı ve içeri girdiler. Atıldıkları tehlikeyi düşünmüyorlardı bile.

Karanlığın içinde Malko terkedilmiş mitralyözü

gördü. White pencerelerden birini açtı.

141

Yüzbaşı Kasesan da elinde silahıyla içeri girdi. Malko horozu halen sıcak olan mitralyözün üzerine eğildi ve şaşkınlığını önleyemedi. Bu seri atışlı, 5,5 kalibrelik İkinci Dünya Savaşından kalma bir Japon Nambu'suydu. Tepeden tırnağa silahlı bir avuç kadar Taylandlı bahçeyi ihtiyatla tarıyorlardı. Yüzbaşı Kasesan onlara seslendi ve adamlar evin etrafına dağıldılar. Malko diğer pencereleri de açtı ve White'a bir şey gösterdi.

— Bakın!

Odanın bir köşesinde iki şilte vardı. Ayrıca bir sürü boş ve dolu konserve kutusu, küçük bir ocak ve şişeler yığılıydı. Malko eğildi ve yerden aldığı bir şeyi cebine attı.

— Burada birileri yaşamış, dedi Malko.

Belki de Jim.Onu bulmaya çalışalım. Fazla uzakta olmamalı.

Evden koşarak dışarı çıktılar. Her yerde sivil giyimli Tayland polisleri etrafı araştırıyordu. Malko beş yüz metre kadarkoştuktan sonra nehrin başka bir koluna çıktı. Aynı anda bir motorun bitkiler boyunca uzaklaşmakta olduğunu gördü. İçinde bir tek kişi vardı. Ama görüntü hemen kayboldu, orman tekneyi gizlemişti.

Albay ve Taylandlı ona yetiştiler.

— Burada birisi vardı, ama kaçtı, dedi Malko.

Taylandlı kafasını salladı:

— Nehrin Mon kolunda onu yakalarız.

Ama ters istikamette kaçan bir başka tekne daha varmış. Adamlarım onu farketmişler.

Üç adam eve geri döndüler Taylandlılar

142

üst kattaki odalarda monte edilmemiş Nambu' lar bulmuşlardı. Hepsi de kullanılır durumdaydı.

Daha sonra koşarak nehir kıyısına geldiler.

Botun yanında daha küçük, ama çok süratli bir tekne duruyordu. Thepin'in bindiği tekne biraz açıkta duruyordu. Üç adam süratle

tekneye atladılar. Malko kendilerini izlemesi için Thepin'e işaret etti. Yüzbaşı Kasesan emirler yağdırdı ve tekne sağa, oldukça küçük bir nehir koluna saptı.

Birazdan çevrelerinde irili ufaklı tekneler kaynaşmaya başladı. Hepsi de satıcı tekneleriydi. Pazar zamanıydı.

Yüzbaşı Kasesan bu teknelerden birinin yanına yanaştı ve satıcıyla konuştu sonra nehir yönünü işaret etti. <

— Üç ya da dört dakika evvel buradan geçmiş, diye tercüme etti. Menam Chao Phraya'ya doğru gidiyor.

Ön tarafa oturmuş olan Malko gözleriyle çevreyi tarıyordu. Bir kez daha esrarengiz katil kaçıyordu. Bu onların Jim Stanford'u bulmak için son şanslarıydı. Evde bulunan silahlarla Jim'in ne gibi bir ilişkisi olabilirdi.

Albay White Malko'nun arkasında oturuyordu.

On dakikada on sene yaşlanmıştı.

Motorun sesini bastırmak için Malko'ya bağırdı:

— Joyce yarın izne çıkıyordu. Tokyo'daki karısıyla buluşmak için.

Malko sordu:

— Şimdi bütün bu olanların Jim'i bulmaya degeceğine inanıyor musunuz?

143

Albay omuzlarını silkti:

— Teğmen Joyce'un öldüğünü biliyorum, bu kesin. Ve bizim de bir silah kaçakçılığının üzerinde olduğumuzu. Bu mitralyözler son savaştaki Japon stoklarına ait. Aynıları güneydeki makilerde de bulunmuştu. Jim'in bu "işteki rolünü anlayamıyorum. O evde olduğundan bile emin değilim...

— Ya... dedi Malko. Peki bu?

**

White'a boş ve buruşturulmuş bir sigara paketi uzattı.

— Bangkok'ta Benson and Hedge içen çok Taylandlı tanıyor musunuz? Jim'in karısı onu ziyarete gittiğimde kocasının sadece bu

sigaradan içtiğini belirterek bana da ikram etmişti.

Albay cevap verecek zaman bulamadı.

Kasesan, önlerindeki bir tekneyi işaret edejrek bağırdı.

— Bu o! diye Malko ile White aynı anda bağırdılar.

Yüzbaşı Kasesan uzun namlulu bir tabanca çıkardı, ama Malko onu engelledi.

— Bu adam bize canlı lazım.

Şimdi , Menam Chao Phyraya'da yol

alıyorlardı. Nehrin en kalabalık saatiydi.

Büyük nehir otobüsleri nehri enlemesine geçiyorlar, işlerinden çıkanları evlerine götürüyorlardı.

Düzinelerce nehir teknesi çarpışmaktan

korkmadan bütün yönlerde gidip

geliyordu.

Takip ettikleri adam, önünde hindistan

144

cevizi boşaltan büyük bir yük gemisinin bulunduğu Oriental Otel'e doğru gidiyordu.

Her saniye avantajını artırıyor. Malko kendileriyle durmadan açılan araya bakıyordu.

Birden, Yüzbaşı Kasesan sevinçle bağırdı:

Gri, büyük bir devriye botu yük gemisinin

arkasında belirmişti. Sağ taraftan onlara

doğru geliyordu. Peşinde oldukları teknenin

yolunu kesecekti.

Yüzbaşı ayağa kalktı, silahını doğrultarak

havaya üç el ateş etti. Sonuç hemen alındı.

Kendisine ateş edildiğini sanan adam zikzaklar

çizerek kaçmaya başladı. Bu da devriye

botunun dikkatini çekecekti.

Bir projektör botun güvertesinde yanıp

söndü. Silahlı bir deniz eri hoparlörle adama

seslendi. Takip edilen tekne bir ok gibi devriye

botunun kenarından kaçtı. Bot bir yarım tur

yapmaya kalktı, üç Buddha rahibi taşıyan bir

taksi tekneyi alabora etti.

Takip edilen adam yön değiştirmişti.

Domburi yakasına doğru gidiyordu.

— Ona ulaşalım, diye bağırdı Malko.

Yoksa kaçıracağız.

Motorun süratini artırdılar. Bu kez ona yaklaşıyorlardı. Birden olan oldu. Önlerinde bir tekne belirdi. arpışmayla Malko kendini suda buldu. Tekneden fırlamıştı. Diğer tekne ise anında batmıştı, içindekiler de suya dklmşlerdi. Hep birlikte yüzmeye başladılar. Su o kadar kirliydi ki, Malko ellerini bile göremiyordu. '

Birden Malko sesler duydu ve kafasını
145

kaldırdı: Thepin yardıma geliyordu. Malko bütün gücüyle akıntının ortasında durmuş olan tekneye doğru yüzdü. İlk olarak Albay White tekneye çıktı, küfrediyordu. Yüz yirmi beş kiloluk cüssesiyle az kalsın tekneyi alabora ediyordu. Yüzbaşı Kasesan ile Malko da tekneye ıktılar. Takip ettikleri tekne Wet-Po iskelesine varmıştı.

Yüzbaşı tekneyi kullanana takip ettikleri adamı gösterdi.  dakika sonra onlar da iskeleye ulaşmışlardı.

İlk olarak Malko iskeleye ayak bastı ve tapınağa doğru ilerledi, onu Kasesan izledi. İki Buddha rahibi onlara şaşkın şaşkın bakıyordu. Yüzbaşı onlara bir adamın peşinde olduklarını söyledi .Rahiplerden biri titreyerek bir binayı işaret etti.

— Orada! diye tercüme etti Kasesan.

 adam ileri atıldı. Bir grup turist bir Buddha heykelinin çevresini dolaşıyordu. Hemen hepsi beyazdı. İlk bakışta katil gözükmüyordu.

Onu ilk gören Kasesan oldu. Bir heykelin arkasına gizlenmişti. Tabancasını ekerek, Taylandca bir şeyler bağırdı.

Anında, adam geri döndü ve kalabalığın arasına karıştı. Malko adamı tanıyacak kadar vakit bulmuştu.

Oydu. Bangkok'a geldiğinden beri peşinden ayrılmayan adam.

Turistler korku içinde bağrışıyorlardı.

Adam yolunu kesen iki Amerikalının zerine silahını doğrulttu. Cesaretle kadınlardan biri

çantasını adama indirmeye kalkıştı. Sa-Mai
146

ateş etti. Kadın geriye doğru sıçradı ve yavaşça duvara yapıştı. Boynunda koca bir kan lekesi oluşmuştu. Arkadaşı bir çığlık attı. Panikten yararlanan katil kapıya doğru kaçmaya başladı. Amerikalıları kalkan olarak kullanıyordu. Albay White ile yüzbaşının önu kalabalık tarafından kesilmişti. Bir tek Malko dışarı çıkmayı başardı.

Gerçek bir devriye ordusu nehir yolunu kesmişti

Arkasında ise Malko ve diğerleri vardı.

Köşeye sıkışmıştı.

Wat-Arm, tek katlı bir düzine "kadar yapıdan oluşuyordu. Tepelerine varmak için dört basamaklı bir merdiveni tırmanmak gerekiyordu. Adamın peşindeki Malko, onu bir an tereddüt ederken gördü, sonra Wat-Arm'ın ana merdivenlerine yöneldi. Katil taş basamakları tırmanmaya başladığı sırada Malko atladı ve onu sağ bacağından yakaladı. Adam kurtulmak için çaresizce mücadele ediyordu. Malko'nun boynuna isabet eden bir tekme savurdu.

Malko acıyla adamı bıraktı. Kurtulan katil merdivenleri dört ayak tırmanmaya başladı. Derken, Yüzbaşı Kasesan elinde silahıyla belirdi. Suratında zevk dolu bir gülümseme vardı.

— Onu yakalayalım!

Devriye botundaki adamlara seslendi.

Tapınağın dört cephesi vardı. Her cephesinde de birbirinin benzeri merdivenler. Bunlar birbirleriyle bağıntılıydılar.

Acısı geçen Malko. Taylandlı subayın

147

peşinden kaygan merdivenlere atıldı. İlk platforma ulaştı. Hızla çevresini dolaştı. Kimseler yoktu. Adam neticesiz tırmanışına devam ediyordu. İkinci platforma ulaştığında aşağıya baktı ve soğuk terler döktü. İnsanlar minnacık gözüküyordu ve Bangkok'un görünümü

doyumsuzdu.

Kasesan diğer merdivenden bir maymun gibi tırmanıyordu. Durdu ve Taylandca uzun bir cümle söyledi. Sonra silahını doğrulttu ve havaya ateş etti. Katil tabancasını subaya doğru çevirdi ve tetiğe bastı. Kuru bir ses geldi: Silahı boşalmıştı. Bütün gücüyle onu Kasesan'a doğru fırlattı. Malko adamın şaşkın suratını gördü. Silahı yoktu ve kaçması da imkânsızdı.

— Durun! diye seslendi. Ateş etmeyeceğiz.

*

#*

Sa-Mai'nin göğsü körük gibi inip kalkıyordu. Şu anda hiçbir şey düşünmek istemiyordu. Aşağıya doğru baktı ve Yüzbaşı Kasesan'ın suratını gördü. Yakalandığında kendisini bekleyen şeyi biliyordu. Güvenlik Teşkilatı'nın işkence odaları. Son ana kadar mitralyözün başında kalmalıydı. En azından olduğu yerde onumihlarlardı.

Son basamağı da tırmandı. Tam karşısında bir Garuda'nın mermerden suratı vardı.

Sa-Mai'nin diğer tapınaklara ulaşabilmesi için ancak kanatları olması gerekiyordu.

Cesareti kırılmıştı. Bir müddet soluklandı.

Aşağıdan bağrışmalar geliyordu. Bir an sakın sakın aşağıya inmeyi, teslim olmayı, dinlen-

148

meyi ve konuşmayı düşündü. Şimdi her şeyle alay ediyordu. Sadece ölmeyi istemiyordu.

Bahçede yatan Amerikalının cesedini gördü.

— Küçük serseri! diye bağırdı Kasesan.

Kendi ellerimle tırnaklarını sökeceğim senin.

Tapınağın öbür yüzüne dolaştı. Peşindekilerin onu canlı olarak istediklerini hissediyordu.

Aksi takdirde şimdiye kadar onu vurmuşlardı bile. Belki ateş bile etmeyeceklerdi.

Eğer aşağıya inmeyi başarırsa, kurtulma şansı vardı. Gayet güzel yüzerdi ve nehrin kirli suyundan yararlanabilirdi.

Dönüş yolculuğuna başladı.

Ama- dört ayak inmek oldukça zordu.

Basamaklar kaygandı. Yağmur mevsimi henüz sona ermişti. Tropikal güneş daha tamamiyle Wat-Arm'ın eski taşlarını kurutmamıştı. Aşağıya bakmak istemeyen Sa-Mai ayağının altındaki kaygan yeşilimsi plakayı farketmemişti. Sağ bacağı boşluğa bütün hızıyla uçtu. Bir an dengede kaldı, vücudunun yarısı platformun dışındaydı. Tırnakları granit taşından söküldü ve aniden tapınaktan koptu, boşlukta uçar gibiydi. Korkudan donan adam düşmeye başladıktan birkaç metre, sonra bağırmağa başladı.

Aşağıdaki kalabalık yangından kaçan karıncalar gibi koşuşmaya başladılar. Sa-Mai yere çarptığı anda canhıraş bir feryat kopardı.

*

**

149

Yüzbaşı Kasesan Sa-Mai'nin dosyasını kapattı ve karşısında oturan Malko ile Albay VWhite'a baktı.

— Hiçbir şey bilmiyoruz, baylar, dedi. Bu adam şimdiye kadar hiç yakalanmamış. Araştırmalarımıza göre Bangkok'taki birçok serseri gibi hırsızlıkla ve haraçla yaşayan sıradan biri. Önemli bir olaya karıştığını söylemek imkânsız.

— Ve böylece, dedi Malko.

— Ve böylece, dedi yüzbaşı Malko'ya taklit edercesine. Biz onu ele geçirmeye çalışırken evde onunla birlikte bulunanlar kaçmışlar. Onlardan hiçbir iz bulamadık. Jim Stanford' un orada tutulduğuna dair hiçbir delil yok. Ama yine de ülkenin güvenliğini ilgilendiren bir silah kaçakçılığını meydana çıkardık. Paha büyük bir ciddiyetle bu iş üzerine eğileceğiz. Albay White'a döndü ve ekledi:

— Albay, sizi olaydan haberdar edeceğim.. ErawanOtel'i'ninküçük tropikal bahçesinde bir şiltenin üzerine uzanmış olan Malko sinir depresyonunu yatıştırmak için, Bangkok Post'u okuyordu.

Bayan Stanford'dan hiç cevap çıkmıyordu.
Her telefon edişinde evde olmadığını söyletiyordu.
Surivvong Sokağı'ndaki dükkândan da
bir sonuç alamamıştı. Kendisiyle konuşmayacağından
emindi. Ama kadının bir şeyler
bildiği kesindi. Belki kocasının gizlendiği yeri
biliyordu, ya da en azından ortadan yok olma
sebebini.

Buraya gelişinden bir hafta sonra, bir
150

şeyden emin olmuştu: Poy'un sayesinde,
sonuca ulaşma durumuna gelmişti. Acaba o
katili kim yoluna çıkarmıştı? Albay White'ın
yanındaki çift taraflı oynayan ajanlardan biri
mi? Bayan Stanford mu? Çinli kadın mı?
Yoksa tanımadığı biri mi? Birileri Jim
Stanford ve ablasının öldürülme işini aydınlatmasını
engellemek istiyordu.

Kimin bu işle alakası olabilirdi?

Sabah, Albay White bürosunda bir saat
kadar oturmuştu. Albay ona Domburi kıyılarında
yapılan araştırmalar neticesinde hiçbir
şey bulunamadığını anlatmıştı.

Malko buraya geldiğinden beri Frank
Thorpe'a hiç haber göndermemişti. Adam
sinirden kudurmuş olmalıydı. Ama ona ne
söyleyebilirdi? Bir adım bile ilerleyememişti.

Bir tek Thepin ona gerçekten yardımcı
olmuştu. Ama o bile işe yaramamıştı. Bu sabah
Air America'daki işinin başına yeniden
dönmüştü Ama akşamları beraber yemek
yiyorlardı. Ailesi Bangkok'a geri döndüğünden
uzun süre birlikte olamıyorlardı.

Malko daldığı düşüncelerden kurtuldu,
yeniden Bangkok Post'a daldı. Gözü bir ilana
takılmıştı. Three Kingdoms Kulübü Miss
Kim-Lang'ın modern Çin şarkılarını yeniden
söylemeye başlayacağını ilan ediyordu.
Düşünceli bir şekilde gazeteyi bıraktı ve
uzun sarongu içindeki kadını hayal etmeğe
başladı.

Kim-Lang...

Kuala Lumpur'dan beri onu hiç aklına

getirmemişti. Acaba bu olayla onun ne gibi bir
151

alakası vardı. Birden kararını verdi: Bu gece
onu görmeye gidecekti. Belki bir şeyler
öğrenebilirdi.

Sakinleşmiş bir halde, düşünmeye başladı.
Thepin ile ilişkileri çok iyiydi. Onun kadar
itaatkâr bir kadın görmemişti. Gelecekte ne
olacağını düşünmek istemiyordu. Eğer Bayan
Stanford'la aralarında geçenleri öğrense onu
lime lime doğrardı. Düşüncelerle bunalan
vücudunu serinletmek için havuza atladı.

*

**

Japon malı modern bir mikrofonu rağmen,
Kim-Lang'ın sesi üçüncü sıradaki masalara
kadar ancak ulaşıyordu. Tiz bir sesle bir Çin
şarkısı söylüyordu: "Hai-Nan üzerinde güneşlenmek."
içerisi Amerikalı müşteriler ile
yanlarındaki kiralık kızlarla doluydu.

Thepin'den çok erken ayrılmıştı. Kız onu
öpmüş ve taksiye kadar geçirmişti.

Kim-Lang seyircileri selamladı ve kulise
girerek kayboldu. Birkaç cılız alkış onu
uğurlamıştı.

Malko masasından kalktı, masaların arasından
kulise açılan kapıya kadar ilerledi.

Kim-Lang'ın odasını bulmakta hiçbir güçlük
çekmedi: Adı kapının üzerinde üç dilde
yazılıydı.

Kapıyı çalmak için elini kaldırdığında
durdurdu, aklına bir fikir gelmişti. Hızla geri
döndü ve masasındaki yerini aldı. Beş dakika
içinde yanında oturan kiralık kızdaki istediği
şeyleri öğrendi: Çinli kadın her gece şarkısını
152

söyledikten sonra Three Kingdoms'u terk ediyordu.

İki yüz elli dolar gibi yüksek bir fiyat
karşılığında müşterilerle birlikte oluyordu.

Ama seçmek şartıyla.

— Dinleyin, dedi Malko. Kim-Lang çok
hoşuma gidiyor, ama onunla burada konuşmak
istemiyorum, bu beni rahatsız ediyor.

Onu evine kadar izlemek istiyorum, böylece daha kolay olur.

Kiralık kız bir kahkaha patlattı. Malko devam etti. Kızıdan onu gece kulübünün önünde bekleyen bir taksiye kadar götürmesini ve şoföre Kim-Lang çıkınca onu takip etmesini söylemesini istedi.

Kız kabul etti. Malko Champale'm parasını ödedi, kıza yüz baht verdi ve kız onu çıkışa kadar götürdü. Malko'nun istediği gibi kız onu bir taksiye bindirdi söylediklerini şoföre aktardı.

Malko fazla beklemedi: Kulübün-kapısında Kim-Lang belirdi, üzerinde yeşil ipek bir tayyör vardı. Kapıcı ona bir taksi çağırdı ve kadın etrafına bakmadan taksiye atladı.

— Go! diye emretti Malko kendi şoförüne.

Planının ilk bölümü tam istediği gibi gidiyordu Ama ilerde ne olurdu acaba?

Yarım saat kadar yol aldılar, caddeler hemen hemen boştu. Sonunda Kim-Lang'ın taksisi iki katlı ahşap bir evin önünde durdu. Zengin bir şantöz için bu ev pek parlak değildi.

Malko da kendi taksisini evden üç yüz metre ötede durdurdu. Parayı ödedikten sonra taksinin gitmesini bekledi. Hiç tanımadığı bir mahallede bulunuyordu. Hiçbir Avrupalı

153
Bangkok'un bu semtinde oturmuyordu ve Malko kendini güvende hissetmiyordu. Üç yüz metre ilerde hâla açık olan bir Çin lokantası vardı; içerden müzik sesi geliyordu. Bu, burada hayat olduğunun tek belirtisiydi.

Çinli kadının evinin kapısı yarı aralıktı. Malko kapıyı itti ve karanlık bir koridora girdi. Malko bir müddet bekledi. İçerdekiler uyuyor a benziyordu. Çinli kadının eve girmesinden sonra hiçbir pencerede ışık yanmamıştı.

Malko karanlıkta ilerledi, içeri ışık sızması için Malko kapıyı aralık bırakmıştı. Bu önleme rağmen, merdivenlerde kaydı ve kalbi çarparak bekledi. Ne aradığını pek iyi bilmiyordu, ama bir sürprizle karşılaşmak istemiyordu.

Adım adım tırmanmaya başladı, fazla gürültü çıkarmamak için duvarın dibinde yürüyordu. Bu şekilde birinci kata ulaştı. Karşısındaki kapıdan cılız bir ışık sızıyordu. Uykuya dalmış evdeki tek hayat belirtisi buydu. Çinli kadının evi nehrin kollarından birine bakıyordu.

Buraya macera olsun diye gelmişti, başka bir düşüncesi yoktu. Şimdi ise daha ileriye gitmeye tereddüt ediyordu. Niçin Kim-Lang'ın kapısını çalacaktı? Duvara yaslandı, düşünmeye başladı. Arada sırada nehirden geçen bir teknenin gürültüsü geliyordu. Ama Çinli kadının evinden hiçbir ses gelmiyordu. Böyle olmasına rağmen uyuyor olmamalıydı, çünkü odasının ışığı açıktı. Yavaş yavaş gözleri karanlığa alıştı.

Hafifçe yer değiştirdi. Kahrolası. Sağ ayağı yerdeki boş bir metal kutuya çarptı ve müthiş
154

bir gürültü koptu.

Ya da Malko'ya öyle geldi.

Nefesini tuttu. Birden yüreği daraldı:

Karşısındaki kapı milim milim, ağır ağır açılıyordu.

Elini tabancasının kabzasına götürdü, her tehlikeye hazırdı. Kapı yirmi santim kadar aralanmıştı. Birden gölgesinin dışardan gelen ışıkla tehlikeli bir şekilde yansıdığını farkettil. İyice karanlığa kaçmak için elli santim kadar yer değiştirdi, gözlerini kapıdan ayırmıyordu. Bir ses karanlığı deldi:

— Jim?

Bu sade kelime Malko'yu ürpertti. Önce hayal olduğunu düşündü. Ama değildi, çok iyi duymuştu: Kim-Lang "Jim" diye seslenmişti.

Tasalı bir sesle.

Malko'yu bir sevinç dalgası kapladı.

Bangkok'a geldiğinden beri duyduğu en güzel kelime buydu: Jim Stanford ölmemişti.

İçgüdüsel olarak ileriye bir adım attı, cevap vermemişti. Aynı anda, ışık sahanlığı doldurdu.

Kim-Lang elektrik düğmesini çevirmişti.

Uzun bir süre bakiştılar. Çinli kadının yüzünden bir sürü ifade geçti: Kızgınlık, kin, şaşkınlık, korku. Sonra hızla geriledi ve Malko kadının kapıyı suratına kapatacağını düşündü.

Kim-Lang Jim Stanford'u bekliyordu.

— Girebilir miyim? diye sordu Malko.

Kim-Lang'ı Kuala Lumpur'dan beri görmemişti.

Hiçbir şey demeden kapıyı biraz daha açtı ve içeri girmesi için geri çekildi. Üzerinde uçuk mavi bir kimono vardı. Takma kirpiklerini çıkarmış, makyajını silmişti. Gözlerindeki

155

sert ifadeyle Malko'ya bakıyordu.

— Gecenin bu saatinde burada ne yapıyorsunuz? diye sinirli bir tonda sordu.

Beni mi takip ediyorsunuz?

Malko kafasını salladı:

— Siz Jim'le benim aramdaki tek bağlantısınız.

Onu görmek istiyordum.

Kadın Malko'ya baktı:

— Gecenin bu vaktinde kapımın arkasında bekleyerek mi?

— Tereddüt ediyorum, diye açıkladı

Malko. Kuala Lumpur'da beni pek iyi karşılamamışınız...

— Bu gece de sizi pek iyi karşılamayacağım, dedi sinirle.

Bu kez Malko gülümsedi.

— Jim'i gayet iyi karşılayacaktınız, değil mi? Beni o sanmıştınız...

Kadın kafasını salladı ve bir kanepenin üzerine oturdu. Oda küçük, ama " çok iyi dekore edilmişti. Bir kapı ufak bir banyoya açılıyordu. İçerde kurumakta olan çamaşırlar gözüküyordu.

Teklif beklemeden Malko kendini Çinli kadının karşısındaki bir koltuğa attı.

— Yanılıyorsunuz, dedi birden kadın, bu gece Jim Stanford'u beklemiyordum...

Konuşmak için Malko en ciddi tavrım takındı:

— Belki bu gece değil, ama onu bekliyordunuz.

Ve belki de onu Bangkok'ta-bekleyen tek insan sizsiniz. Benimle birlikte. Çünkü karşılaştığım

herkes beni onun öldüğüne inandırmaya çalıştı.

156

Nehirden bir tekne geçti. Malko taktik değiştirdi ve sesine okşayıcı bir ses tonu vardı.

— Kim-Lang, ben Jim'in bir dostuyum.

Onun başına ne geldiğini bilmiyorum, ama siz biliyorsunuz. Umarım, siz de onun dostusunuz.

Bana nerede olduğunu söyleyin, ona yardım etmek istiyorum. Yardım edebilirim.

Aniden Kim-Lang kafasını kaldırdı. Elleriyle sinirli bir şekilde mendiliyle oynuyordu.

Alçak sesle konuştu:

— Size inanıyorum... Ama size hiçbir şey söyleyemem. Bu akşam olmaz. Şimdi hemen gitmeniz gerekiyor. Sizin ve benim için çok tehlikeli. Çabuk gidin.

— Ama niçin? diye üsteledi Malko. Niçin?

— Gidin. Gidin, size yalvarıyorum. Yarın sizinle konuşacağım, söz veriyorum.

Malko ayağa kalktı. Bu ani panik nereden çıkmıştı? Çinli kadın ürkmüşe benziyordu.

Malko'nun kulağına eğildi ve fısıldadı:

— Kimseyle konuşmayın, anlıyor musunuz?

Kimseyle! Yoksa, yarın sizinle görüşmem.

Söz veriyor musunuz?

— Söz veriyorum, dedi Malko.

— Yarın akşam aynı saatte buraya gelin, dedi bir nefeste. Takip edilmemeye dikkat edin ve kimseye nereye gittiğinizi söylemeyin.

Bir müddet sustu, sonra kelimelerin üzerine basa basa konuştu:

- Size Jim Stanford'un başına ne geldiğini söyleyeceğim.

Sonra sanki çok şey konuşmuşcasına,

Malko'yu kapıya kadar itti,

157

XI. BOLUM

Malko Rama IV Caddesi'ne kadar yürüyerek geldi. Birçok kere takip edilip edilmediğine bakmıştı, ihtiyat olsun diye Erawan'dan çıktıktan sonra bir müddet Oriental'e doğru yürümüş, oranın bahçesinden turistlerin bindiği

bir gezi teknesine atlamıştı.

Ay Rıhtımında inmiş, buradan bir taksiye binmişti. Hiç kimse Çinli kadınla olan randevusunu bilmiyordu.

Gerilla sorunlarına dalmış Albay White bile. Zaten nehirdeki o çatışmadan beri onu görmemişti. Yüzbaşı Kasesan'ın da bu randevudan haberi yoktu. O da silah kaçakçılığı işine kendini iyice kaptırmıştı.

158

Thepin'e de haber vermemişti. Bangkok'un bu küçük ve karanlık sokağında Malko tek başınaydı. Yanındaki tek arkadaşı, tabancasıydı.

*

**

Bir tek önlem almıştı. Oteldeki kasasına Thepin'e yazılmış bir mektup bırakmıştı. Nerede olduğunu ve nedenini yazıyordu. Saatine baktı: Sabahın ikisiydi. Normal olarak Kim-Lang'ın yarım saat evvel eve dönmüş olması gerekiyordu. Çünkü konseri biteli bir saat olmuştu.

Yavaşça küçük merdiveni tırmandı ve sahanlıkta durdu. Tam karşısındaki kapının altından sızan ışık huzmesini gördü. Artık geri dönemezdi.

Hafifçe kapıyı tıklattı, heyecandan midesine ağrı saplanmıştı.

*

**

Anında kapı açıldı. Kim-Lang gülümsüyordu. Oda boştu. Kadın onu elleriyle içeri çekti, sanki uzun bir süreden beri beklediği bir dostuydu. Bu kez üzerinde kimonosu yoktu. Bir bluzla, oldukça kısa bir etek giymişti. Kim-Lang yatağın üzerine oturdu ve Malko'yu elinden tutarak çekti. Küçük bir masanın üzerinde içinde içki şişelerinin durduğu bir sehpa vardı.

Kadın pikaba Çin şarkılarının olduğu bir plak koydu ve sordu:

— Viski? -

— Mersi, dedi Malko. Bana konuşacağını-

159

za dair söz vermiştiniz. Sizi dinliyorum.

Buraya içki içmeye gelmedim.

— Siz beyazlar niçin bu kadar aceleci ve kabasınız? dedi. Henüz sizinle konuşmam, en azından iki saatten evvel: Bu yüzden...

— Ne yapmaya çalışıyorsunuz Kim-Lang?

Buraya Jim Stanford'dan haber almaya geldim. Eğer bana hiçbir şey söylemeyecek seniz, ben gidiyorum.

*

**

Yataktan kalkmayı denedi. Çinli kadın, nefis kokulu bir ahtapot gibi ona sarıldı. Oldukça pahalı bir Fransız parfümü sürmüştü. Kadının sıcak ve yumuşak vücudunun temasıyla Malko kararsızlığa kapıldı. Eli kadının yumuşak memelerinden birini kavradı. Anında Kim-Lang kendini arkaya attı, Malko'yu yatağın üzerine çekti. Bir vantuz gibi vücudunu Malko'nunkine yapıştırmıştı. Hiç kimse böyle bir saldırıya dayanamazdı. Kim-Lang atağını ateşli öpücüklerle sürdürdü. Aynı anda da bir hemşire süratiyle Malko'nun ceketini çıkarıyor. kravatını çözüyor ve gömleğinin düğmelerini açıyordu.

** i

On iki kollu Tanrıça Siva'ydı sanki.

Malko sıçradı ve onu koluyla itti, nefes nefese kalmıştı. Bir kez daha hiçbir şey anlamıyor du.

— Size ne oluyor? diye kabaca homurdandı.

Nedir bu oyun?

Kim-Lang onu soymaya devam ediyordu.

160

Eli tabancasına çarptı ve küçük bir çığlık attı.

Silahı Malko'nun kemerinden çıkardı ve viski şişesinin yanına koydu.

Sonra Malko'dan sıyrılarak bluzunu çıkarttı, diri göğüsleri boşlukta sallandılar.

*

**

Malko kafasını Kurcalıyor, ama hiçbir şey

anlayamıyordu. Kim-Lang'ı böyle bir gösteriye iten sadece sevişmek arzusu değildi. İyice emin olmak için elini kadının karnında dolaştırdı. Anında Kim-Lang kendini arkaya attı, inliyor, durmaksızın bir şeyler mırıldanıyordu. Ama psikolojik reaksiyonları gerçek gibiydi.

Malko kadının oyununu sürdürmeye karar verdi. Bir gözü üç metre ilerdeki tabancasındaydı.

— Niçin benimle sevişmek istiyorsunuz? diye sordu.

— Çünkü beni çeken bütün erkekleri elde etmek istiyorum. Bütün yaşamları boyunca beni hatırlamaları için.

— Ya Jim? dedi Malko.

— Birazdan diye cevap verdi kadın. İki saat içinde onunla ilgili her şeyi öğreneceksiniz.

Dudaklarını Malko'nun boynuna gömdü.

Malko yatağın üzerine uzanmıştı. Çinli kadın kalkıp pikabı kapatmaya gitti.

*

**

Kıvrılarak geri döndü ve kendini Malko'nun çıplak vücudunun üzerine bıraktı. Sanki onu oyun olsun diye yatağa çivilemek istermiş 161-

gibiydi.

Malko'nun kafasında bir alarm zili çaldı.

Zaten az olan arzusu Çinli kadının üzerinde kıvrınmasına rağmen bir anda yok oldu.

Yataktan doğrulmaya çabaladı, ama Kim-Lang'ın ağırlığı buna engel oluyordu. Bakışları karşılaştı, Malko bunun, sadece bir cinsel arzu olmadığını anladı.

*

**

Odanın kapısı kabaca açıldı. Umutsuz bir gayretle Kim-Lang'ı üzerinden yere attı ve tabancasının bulunduğu tepsiye doğru uçtu. Çok geç kalmıştı. Bir sürü adam üzerine çullandı. Kafasına bir darbe yedi ve birkaç saniye için kendini kaybetti. Kendine geldiğinde, bir Örnek giyinmiş dört Asyalı adam onu

ayak ve el bileklerinden yatağın üzerinde sabitleştirmişlerdi. Üzerlerinde beyaz gömlek ve beyaz pantolon vardı. Kimonosuna sarınmış Kim-Lang ona nefret dolu gözlerle bakıyordu.

*

**

Adamlardan biri dizini Malko'nun gırtlığına dayadı. Diğeri de karnının üzerine oturdu. Kımıldamaya çalıştı, ama başaramadı. Kendini arkaya bıraktı, gücünü daha sonraya saklıyordu. Kim-Lang'ın bu tür bir oyunu niçin oynadığını anlayamıyordu.

Çinli kadın dudaklarında pis bir sırıtışla Malko'nun üzerine eğildi. Elinde parlak bir cisim vardı.

Usturayı gören Malko sırtında bir ürperme
162

hissetti. Görevleri esnasında hep ölümü düşünmüştü. Bazen ona çok yaklaştığı da olmuştu, ama bir usturanın parlaklığının kendisini bu kadar etkileyebileceğini hiç düşünmemişti. Çok değişik bir duyguydu bu.

*

* *

Kim-Lang Çince bir şeyler söyledi ve onu tutan adamlardan biri genç kadının yatağa yaklaşması için geri çekildi.

— Evet, Bay Amerikalı ajan, dedi kızgınca Kim-Lang. Ölmeden evvel benimle sevişme zevkine erişemeyeceksiniz...

Malko'nun gözleri çakmak gibi parladı.

— Beni niçin öldürmek istediğini bilmiyorum, dedi, ama beni zorla cennete yollayamayacaksınız...

— Budala! dedi kadın. Sizi öldüreğim ve asla kimse bunu bilmeyecek. Yarırı Tayland'ı terkedeğim ve bir daha da dönmeyeceğim. Size gelince, birkaç gün sonra cesedinizi burada bulacaklar, kanalda. Çürümüş bir şekilde. Hiç kimse tek bir soru bile sormayacak. Sadece sizin bir aşk dramına kurban gittiğinizi düşünecekler.

Yeniden yaklaştı, üzerine eğildi ve sol eliyle

usturayı açarken sağ elini Malko'nun karnının üzerine koydu.

*

**

— Ya Jim Stanford? diye sordu Malko. Hem zaman kazanmak, hem de merakını yenmek istiyordu.

— Artık Jim Stanford'u düşünmek zorun-
163

da kalmayacaksınız, dedi katı bir şekilde. Malko soğuk çeliği teninde hissetti ve düşünmeden boğuk bir feryat kopardı. Vücudu bir yay gibi gerilmişti, kendini korumaya çalışan bir tavuk gibiydi.

*

**

Birden, odaya Dora taytununun girdiğini sandı. Bir gölge pencereden içeriye süzüldü ve Malko'nun bacaklarını tutan Çinlilerden birinin sırtına bindi. Bir saniye sonra adam elini şahdamarını tutmak istermişçesine gırtlığına götürdü. Fıskıran kan pikabın üzerindeki plağı ıslattı. Kapıda üç adam belirdi ve diğer Çinlilerin üzerine atladı. Malko Kim-Lang'ın usturalı sağ elinin havaya kalktığını gördü ve bağırdı. Ona *eti* yakındaki Çinli bütün gücüyle Malko'nun gırtlığına vurdu ve her yer karardı. Ölüp ölmediğini düşünecek kadar bile vakti olmadı...

Gözlerini açtığında hâlâ aynı yatağın üzerinde yatıyordu. Doğrulmak istedi ve ayak bilekleri ile ellerinin ince iplerle bağlı olduğunu anladı.

Pir surat üzerine eğildi: Thepin.

Ama o tanıdığı Thepin değildi. Yumuşak suratu bir heykel kadar donuktu. Saçlarını arkaya taramış ve bir lastikle tutturmuştu. Gözlerinde hiçbir makyaj yoktu.

Bu Malko için çok fazlaydı. Gözlerini kapattı.

Bir kâbus olmalıydı. Ama Thepin:

164

— Yaralı mısın? diye sordu.

Sesi de bakışları kadar katıydı. Yeniden gözlerini açtı ve gecenin üçüncü şokuyla karşılaştı. Odanın içinde iki adam daha vardı ve Kim-Lang'ın arkadaşlarının hareketsiz vücutlarını taşıyorlardı. Tam karşısında duran ve etrafa emirler yağdıran adam Bayan . Stanford'a işkence yapanlardan-biriydi.

*

Thepin Malko'nun şaşkınlığını farkettil ve adamı işaret ederek konuştu:

— Sana, İç ve Dış Güvenlik Servisi'nden Yüzbaşı Patpong'u tanıtayım.

Taylandlı odadan çıkmadan evvel başıyla Malko'yu saygıyla selamladı. Thepin diğer adamla konuştu. O da odadan çıktı. Kim-Lang ortadan kaybolmuştu. Ölü ya da canlı olarak.

**

Malko Thepin'le yalnız kaldı Kız yatağın üzerine, Malko'nun yanına oturmuştu. Hiçbir şey söylemeden Kim-Lang'ın usturasıyla oynuyor, açıp kapatıyordu.

— Beni çözmek ve neler olduğunu anlatmak umarım seni sıkımaz, dedi Malko.

Kız gülümsedi ve konuşmaya başladı:

— Babam General Radjuri'dir. Güvenlik servisini yöneten kişi yani. Onunla çalışıyorum..

. — Ne?

Bu kadarı da fazlaydı. Thepin bir ajan ha!

Bu işte bir gariplik olmalıydı.

165

— Tayland güvenlik teşkilatı için çalıştığını ve bundan Albay White'ın haberi olmadığını mı söylemek istiyorsun? diye sordu Malko.

— Evet.

— Bu gece burada ne arıyorsun? Ve beni nasıl buldun?

— Oteline uğradım. Bir alık gibi seni görmek istiyordum. Kapıcı bana mektubunu verdi. Daha sonra da istemeden seni buldum.

— İstemeden mi?

— Evet. Adamlarıma sen bağırdıktan sonra içeri girmelerini söylemişim. Yazık.

— Peki hana bu şirret karının ne yapacağını biliyor muydun?

Kız gülümsedi:

— Pek emin değildim. Bir adamdan kurtulmanın klasik bir yoludur onun yaptığı. Malko hiçbir şey anlayamıyordu.

— Yeter artık, sen kimin için çalışıyorsun?

— Bunu sana söylemiştim: Tayland Güvenlik Servisi için. Ve Albay White için, diye gülümseyerek ekledi.

— Neden beni serbest bırakmıyorsun ve niçin ellerimi çözmüyorsun?

Buz gibi bir sesle, ağır ağır konuştu:

— Çünkü şu Çinli fahişenin yarım bıraktığı işe devam edip etmemeyi düşünüyorum.

Malko hiçbir şey anlamadan ona baktı.

— Ama bana...

Kız Malko'nun suratına eğildi.

— Bu ikimizin arasında bir şey. Bana karşı sadık olacağına söz vermiştin. Bu kadının yatağında ne arıyordun?

Malko gözlerini kapattı, şaşkındı.

166

- Kim-Lang'ı görmek istememin sebebini gayet iyi biliyorsun, dedi. Ve üstelik onunla sevişmedim bile.

— Çünkü vaktin olmadı.

Korkuyla sordu:

— Gözünü kırpmadan beni öldürebilecek misin?

Kız onaylarcasına kafasını salladı.

— Bu bir sorun teşkil etmez. Bir şanssızlık eseri olarak biraz geç kaldığımı söylerim. Ne de olsa sen yabancı bir ajansın. Senin için kimse fazla gözyaşı dökmez.

— Peki benimle yatmanın sebebi babana hizmet etmek için miydi? Beni daha iyi gammazlamak için mi?

Cevap vermeden, bütün gücüyle Malko'yu tokatladı.

— Beni bir fahişe mi sandın? Seni seviyorum... ve sana acıyorum.

Malko gözlerini kapattı ve bekledi. Birden

usturanın onu bağlayan ipleri kestiğini hissetti.

Thepin:

— Sana bir şans daha veriyorum. Ama seni affedeceğimi de sanmıyorum, dedi. Burada Tayland'da bir kadını aldatmak cezasız kalmaz. Eğer babam senin beni aldattığını öğrenirse ne yapacağını biliyor musun? Sorduğu sorunun cevabını beklemeden konuştu:

— Seni birağacabağlatır ve canlı canlıderini yüzdürtür.

Çözülen Malko sevgi göstermeye çekindi.

Thepin hâlâ usturayı bırakmamıştı Hızla giyindi. Şimdi kendini daha güvende hissediyordu.

— Madem barıştık, dedi, bana neler olduğunu anlatacak mısın? Jim Stanford nerede?

— Bilmediğim tek şey bu, dedi Thepin, ama senin şu fahişe biliyor olmalı.

— Jim hayatta mı?

— Maalesef.

Kız ona acımayla baktı ve ekledi:

— Evet maalesef. Jim Stanfrod'un niçin ortadan yok olduğunu biliyor musun?

— Hayır.

Thepin üzgünce konuştu:

— Onu izleyen adamlarımızdan birini vahşice öldürdü, ya da öldürttü. Komünist çetelere silah sağlayan kaçakçıların başlarından biriydi...

— Jim mi?

Malko genç kıza baktı, inanmamıştı. Böyle bir şeyi asla aklına getiremezdi.

— Bu mümkün değil. İnanmıyorum.

— Her şey doğru. Bizim tarafımızdan öldürülmemek veya yakalanmamak için Jim ortadan kayboldu. Adamlarımızdan birini katlettikten sonra.

— Peki Jim'in ablasını kim öldürdü.?

— Babamın adamları, dedi Thepin*.

Teğmen Pong Punnak'ın öcünü almak için.

— Siz ha!

Aniden Malko'nun gözlerinin önüne Jim'in ablasının katledilmiş fotoğrafları geldi.

. — Çok duygulusunuz.

— Hayır, dedi kız alçak sesle. Bu olaydaki her şey çok korkunç

168

—peki Jim niçin ihanet etti? İdeoloji yüzünden mi? Yoksa Jim komünist mi oldu?

- Ş u Çinli fahişeye armağanlar sunabilmek için. Kadın onu etkisi altına almıştı, her istediğini yaptırıyordu.

— Ama Jim çok zengindi, diye patladı Malko. Aptalca bir şey. Evindeki milyonlarca dolar değerindeki eşyaları gördüm.

— Doğru, dedi Thepin, ama Jim Stanford koleksiyonunun bir parçasından ayrılamazdı. Hayatı pahasına bile. Komünistlere ipek satmayı, güneyli çetecilere mitralyöz sağlamayı tercih etti. Onun için farketmiyordu. Nemli olan silahları güneye geçirebilmektir. Ve en iyide bu işi Jim Stanford beceriyordu. Ş u meşhur Jim, ünlü amerikalı ajan. Hiç kimse ş üphe etmezdi.

Malko dinliyordu, sarhoş gibiydi.

— Niçin karısına işkence yaptınız? diye sordu.

— Çünkü onun bulunduğu yeri kesin olarak biliyor. Ama hâlâ onu seviyor. Bize yerini söylemek istemedi.

— Peki, onu niçin öldürmediniz?

— Jim onu sevmiyor. Kadının ölmesi ona acı vermez ve sonra bu bir haksızlık olurdu: O bir Taylandlı, bizim ırkımızdan bir kadın.

— Böylece, diye özetledi Malko, baştan beri bana Jim'i bulmam için yardım etmenin sebebi, onu daha kolayca ortadan kaldırman içindi.

— Evet, dedi Thepin gözlerini kısarak.

Senin gerçeği öğrenmeni istiyorduk. CIA'nın bizi Jim'i bir intikam yüzünden öldürdüğümü-

169

z ü ileri sürmesini engellemek için.

Malko kafasını elleri arasına aldı. Uykusu vardı ve yorulmuştu. Eski bir dostunun ihanet etmesi onu iyice yormuştu. \

— Niçin Poy'la ilişki kurduktan hemen sonra beni öldürmek istediler?

Thepin kafasını salladı.

— Sa-Mai, Jim için çalışıyordu. Karısının seni öldürmesi için oha emir verdiğini düşünüyoruz. Gördüğün gibi, bizim dışımı :da onu bulabilecek tek kişi sendin. Ve senin daha fazla şansın vardı. ÖrneğinPoy, polise hiçbir şeyden bahsetmemişti.

— Gidelim, dedi Malko,.yetti artık. Jim'i kurtarmak için çok uzaklardan geldim.

Kız ona acıyarak baktı.

— Seni anlıyorum." Ama Jim çok fazla kötülük yaptı.

— Demek Jim hayatını bir hiç yüzünden tehlikeye attı, dedi Malko merdivenlerden inerken. Çünkü açgözlü bir fahişeye rastlamıştı ve Jim'le çok iyi sevişiyordu.

— Her şey bu kadar basit değil, diye içini çekti Thepin. Bu akşam seni öldürmeleri için ne Jirri ne de Bayan Stanford emir vermişti.

170

XII. BÖLÜM

Kim-Lang bir Köşeye çömelmişti. Mavi kimonusu yırtılmış, rengi solmuş, saçları gözlerinin önüne düşmüştü. Kadının karşısında şortlu, çıplak gövdeli iki Taylandlı duruyordu. Aralarında hint meşesi ağacından, yere tutturulmuş bir masa vardı. Duvarlar adam boyuna kadar beyaz fayanstı. Çıplak bir ampul odayı hafifçe aydınlatıyordu. Ağır ve yapışkan bir sıcaklık insanın gırtlığını yakıyordu. İki Taylandlı, içeri Albay Makassar'ın girmesiyle ayağa kalktı. Peşinde Malko ve Thepin vardı.

171

Subay Kim-Lang'a kadar yürüdü ve önünde durdu. O hiç kımıldamadı, kafası göğsünün üzerindeydi. Albay saçlarından çekerek kafasını kaldırdı. Çinli kadın titredi.

— Jim Stanford nerede? diye sordu albay
sakin bir ses tonuyla.

Kim-Lang kafasını salladı.

— Bilmiyorum.

— Aptallık etme. Şu anda nerede bulunduğunu
biliyorsun. Senin için kimse hiçbir şey
yapamaz. Haydi konuş.

Malko acımayla Çinli kadına baktı.

Ploenchitr Caddesi'ndeki binanın zemin katında,
Tayland güvenlik teşkilatı, insanı
sakince eşek cennetine yollayabilirdi.

— Adın ne? diye devam etti albay.

— Kim-Lang.

Çinli kadın dudaklarını hiç oynatmadan
vurgusuz bir sesle cevap veriyordu.

Kimono açıldı ve Malko kadının sağ
baldırında bir fincan büyüklüğünde bir
morluk gördü, işkence çoktan başlamış
olmalıydı. Kadın fazla uyumamıştı,

— Jim Stanford'lasevişme emrini kimden
aldın? diye sordu albay.

Yüzüncü defadır aynı soruyu soruyor
olmalıydı. Kim-Lang boğuk bir sesle cevap
verdi.

— Hiç kimseden!

Albay Makassar onu saçlarından tutarak
kaldırdı. Sonra bütün gücüyle tokatladı. İkinci
tokatta Kim-Lang'ın kafası duvara çarptı ve
kadın inledi.

— Ama, diye atıldı Malko...

172

Bir kadını dayak yerken görmekten haz
etmiyordu. Onu öldürmeyi denemiş bir kadın
bile olsa...

— Susun! diye mırıldandı Thepin. Bırakın
işini yapsın.

— Sana kim Jim Stanford'la yatmanı
söyledi? diye tekrarlardı albay.

— Hiç kimse.

Bu kez sesi biraz inatçı gibiydi. Aniden
Albay Makassar Çinli kadını boğazından tuttu
ve hırladı:

— Orospu! Yalancı! Her şeyi biliyorum.

Komünistler seni kiraladı. Ama bunu senin bana söylemeni istiyorum. Kim? Kim? Durmadan bağıırıyordu. Kadın kafasını eğdi ve kendini duvarın dibine bıraktı.

— Niçin böyle düşünüyorsunuz? diye Malko Thepin'in kulağına fsıjdadı.

— Çünkü evinde değerli hiçbir şey bulamadık ve hiçbir şey satmamış. Onu uzun süreden beri gözlüyorduk. Oysa Jim Stanford ona oldukça değerli mücevherler armağan etmişti. Onları ne yaptı? Üstelik öldürmeye kalkan dört adam da komünistti.

Albay Kim-Lang'ı bıraktı ve Taylandca olarak bir emir verdi İki polisten biri doğruldu ve koşarak dışarı çıktı.

— Soyun, diye emretti subay Kim-Lang'a İngilizce olarak.

Emrini Taylandca olarak tekrar etti.

Anında diğer polis kadının üzerine atıldı. Tek eliyle kimonosunu çıkardı. Kim-Lang çıplak kalmıştı, ayaktaydı, vücudunda çürükler ve morluklar vardı. Ellerini kadınlığının üzerine 173

örtmüştü. Bir an gözlerini karşısındaki gruba çevirdi ve bakışları Malko'nunkilerle karşılaştı. Bu durum karşısında Malko gözlerini önüne eğdi: Utanmıştı. Thepin'in kulağına eğildi, sorgulamayı yürütmeye karar vermişti Ama kız onun konuşmasına fırsat vermedi.

— Albay Makassar ne yaptığını biliyor, dedi alçak sesle. Ve onun sizin hayatınızı kurtardığını unutmayın. Eğer buna dayanamayacaksınız burayı terkediniz.

Aynı anda dışarı çıkmış olan diğer polis geri döndü, elinde küçük sorgun ağacından bir sepet vardı. Masanın önüne bıraktı, içinde yaklaşık otuz santim uzunluğunda tahta pensler vardı.

— Konuşmak istemediğinden emin misin? diye sordu albay Kim-Lang'a.

Makassar bir emir verdi. İki polis Kim-Lang'ın üzerine atıldı ve onu masanın üzerine yatırıp ellerinden ve ayak bileklerinden meşin

kolanlarla bağladılar. Çinli kadın kıpırdamadan durdu, gözleri kapalıydı. Göğsünün üzerinde ter damlacıkları vardı.

*

* *

Gövdesi çıplak Taylandlılardan biri sepeti açtı.

Albay pensleri aldı, bir müddet durdu sonra şapkadan bir tavşan çıkaran bir sihirbaz edasıyla, canlı renkte bir kurdelayı havada şaklatırcasına salladı.

Bir yılan!

Kafasının arkasından pensle tutulu sürüngen, uzun dilini ileri doğru fırlatıyor, bir yay

174

gibi kıvrılıyordu. Sarı, kahverengi derisiyle elli santim uzunluğunda olmalıydı.

— Bak, orospu! diye tehdit etti albay. Bu bir mercan yılanıdır. Eğer seni sokarsa, bir dakika içinde geberirsin. Şimdi konuşacak misin?

— Hiçbir şey bilmiyorum, diye cevap verdi Çinli kadın donuk bir sesle.

Kim-Lang'ın rengi atmıştı. Ağızı korkuyla büzülmüştü. Kafasını eğdi ve konuştu:

— Hiçbir şey bilmiyorum...

Albay bir metre kadar geriledi. Dikkatle yılanı uzanmış gövdenin üzerine fırlattı. Kim-Lang insanüstü bir çığlık attı ve vücudu masanın üzerinde büküldü. Sürüngen Çinli kadının karnının üzerinde kaydı, baldırı boyunca ilerledi, kalçasına doğru kıvrıldı ve yere düştü. Şeytani bir hızlilikle Albay Makassar yılanı yeniden penslerle yakaladı. Bu kez masaya biraz daha yaklaştı ve korkunç hayvanı kadının hemen boynunun çevresine koydu. Dili kadının kulağına kamçı gibi indi ve Kim-Lang boğuk bir feryat kopardı. Gözleri iri iri "açıldı ve biraz daha büzüldü. Bu kez sürüngen kadının yüzüne tırmandı, yeniden boynuna indi ve memelerin üzerinde kayarak baldırlardan yeniden yere indi. Albay Makassar mercan yılanını yeniden

penslerle yakaladı ve masaya doğru kaldırdı.
Yorulmuş sürüngen hemen hemen hiç kımıldamıyordu.
Bu kez albay başka bir yöntem
denedi. Pensleri gevşetmeden yılanı Kim-Lang'
in göğsünün üzerine bıraktı. Hayvanın yassı ve
üçgen başı Kim-Lang'ın kafasından birkaç
175

santim ötedeydi. Malko bulunduğu yerden
yılanın son sürat girip çıkan dilini görebiliyordu.
Kim-Lang'ın gözleri büyüdü, korkmuştu.
Ağzından anlamsız kelimeler dökülüyordu.
Korkudan çıldırmak üzereydi.

— Bak«, dedi albay bu kez yılan seni
sokacak. Madem konuşmak istemiyorsun,
benden günah gitti.

Hayvanın küçük ağzı milim milim kadının
şiş dudaklarına doğru yaklaşıyordu.
Kim-Lang bağırmaya muaffak bile olamıyordu.
Ama dudakları bir şeyler söylemek ister
gibiydi. Albay yılanı birkaç santim geri çekti.
— Gerçeği söyleyecek misin? diye Taylandca
sordu.

Çinli kadın boğuk bir sesle bir şeyler söyledi
ve albay sürüngenini kaldırdı. Hayvanın vücudundan
uzaklaşmasıyla Kim-Lang'ın dudaklarından
bazı sözcükler döküldü.

Malko için anlamsızdı bunlar: Taylandca
veÇinceydi. .

Çinli kadın nefes nefese hikâyesini noktaladı.
Albay başka bir soru sordu ve kadın cevap
vermede biraz gecikti. Anında yılanın kuyruğu
Kim-Lang'ın sağ göğsünü yaladı. Kadın bir
çığlık attı ve daha hızlı olarak itiraflarına
devam etti.

Yorulan albay yılanı sepetine bıraktı, hızla
kapağını kapattı. Sonra Malko ve Thepin'e
döndü.

— Bu kadının itirafları bu ülkenin
güvenliğini ilgilendiriyor. Bunları yalnız konuşmayı
tercih ederim.

176

Bu Malko için söylenmişti. Çinli kadına son
olarak acımayla baktı ve hücreden çıktı, onu

Thepin izledi. Kusmak istiyordu.

*

* # . , •

Thepin'le yalnız kaldığında, Malko patladı:

— Albayın bu yaptığı insanhkıdışı. Eğer onlarla aynı yöntemi kullanıyorsa, komünistlerle savaşmasının anlamı yok. Üstelik yılan Kim-Lang'ı ısırıyorsa, hiçbir şey elde edemezsiniz. Ölüsü sizin işinize yaramazdı.

Thepin gülümsedi ve konuşmaya başladı:

— Mercan yılanlarının büyük bir kısmının ağızları çok küçüktür. Bu yüzden insan vücudunu belli yerlerden ısırabilirler. Örneğin parmak aralarından ya da dudaklardan. Başka bir yerden ısırmaya ağızları müsait değildir. Kim-Lang açısından fazla bir risk yoktu... Malko sesini çıkarmadı. Albay Makassar yarım saat sonra bürosuna döndü. Küçük siyah gözleri sevinçten parlıyordu. Malko ile Thepin onu odasında bekliyorlardı. Gömleği terden parlıyordu. Koltuğuna oturdu.

— Öğrenmek istediğimden daha fazlasını öğrendim, dedi İngilizce. Bu genç kız gerçekten çok yararlı oldu. Ve siz de dostum, dedi Malko'ya.

— Madem Kim-Lang'dan şüpheleniyordunuz, niçin onu daha evvel yakalamadınız? diye sordu Malko.

Taylandlı içten bir kahkaha attı.

— Aziz dostum, Kim-Lang'ın Malezya pasaportu var. Malezya dost bir ülke. Bir kanıt

177
olmadan onu komünist bir ajan olmakla suçlamak benim için oldukça zordu. Üstelik ona yükleyecek hiçbir suç yoktu.

— Ya şimdi? diye sordu Malko.

Albay bir sigara yaktı, sonra masasının gözünden üç bardakla bir şişe çıkardı,

— İçelim, dedi. Ortak başarımıza;

Malko dudaklarını kadehinde ıslattı.

— Acıklı bir hikâye, dedi düşünceli bir şekilde subay. En güçlü insanları ele geçiren şey yanlış bir adım atmalarıdır. Bu Kim-Lang

için de geçerli tabii... Cinde, So-Çuan'da ailesi var. Bir gün bir komünist çetenin adamları ile ilişki kurdu. Ona eğer ailesinin veya kendisinin başına bir şey gelmesini istemiyorsa Jim Stanford'un metresi olmasını söylediler. Ve adamı çılgına çevirmesini. Bu, onun yaşındaki ve güzelliğindeki bir kız için hiç de zor değildi. Jim Stanford ona iyice vurulduktan sonra planın ikinci kısmını uygulamaya başladılar. Kim-Lang'a gittikçe daha değerli hediyeler istemesini emrettiler, böylece Jim Stanford'un mali durumu zorlaşacaktı.

— Şeytanice bir plan, dedi Malko.

Albay kafasıyla onayladı.

— Plan çok güzel yürüdü. Altı ay içinde Kim-Lang Jim Stanford'a oldukça fazla miktarda para harcattı. Jim darda kalmıştı. Hemen onunla ilişki kuruldu. Çinliler ondan oldukça yüksek bir fiyattan ipek almayı teklif ettiler. Piyasa değerinin yüzde otuz fazlasıyla. Jim bu teklif karşısında gözlerini kapattı; zaten seçim hakkı yoktu, metresinin harcamalarını karşılaması gerekiyordu. Bu teklifin

178

altında bir tuzak olduğunu hissediyordu. En son anda bu işin bir silah kaçakçılığı olduğunu anladı. Ve bir rastlantı olarak da silah kaçakçılığına girdi. Ülkenin güneyinden, Malezya sınırından silah sokuyordu. Komünistler böylece arzuladıklarını gerçekleştirdiler: Güneydeki çetelere tehlikesizce silah sağlıyorlardı. Jim bütün ülkede tanınan birisiydi. Bütün polis engellerini kolaylıkla aşıyordu. Bu durum karşısında onunla temasa geçmeye çalıştık, ama o Kim-Lang'ı kaybetmekten korktuğu için bizi reddetti.

*

* * •

— Peki ondan nasıl şüphelendiniz? diye sordu Malko.

Albay esrarlı bir şekilde gülümsedi:

— Bangkok küçük bir şehirdir, aziz dostum. Her şey mutlaka duyulur. Jim

Stanford için de bu böyle oldu. Üstelik ülkenin güneyine oldukça sık gidiyordu.

— Çinlilere ne yapacaksınız?

Albay bir kez daha gülümsedi:

— Bu bizim işimiz. Onları sınır dışında etkisiz hale getireceğiz. Gizlice. Ya da bir müddet bekleyeceğiz. Olaydan kimsenin haberi yok.

— Belki de Jim Stanford Kim-Lang'ın kendisine ihanet ettiğini anladı.

*

**

Albay sigara dumanını halkalar halinde çıkardı ve ağır ağır konuştu:

— Bilemiyorum, ama sanmıyorum. Öyle
179

olsaydı gururuna karşı koyamaz, onu öldürürdü.

En azından öyle sanıyorum. Neler olacağını görür gibiyim.

— Ama yine de Jim'in ablasını vahşi bir şekilde öldürttünüz, diye kesti Malko.

*

**

— Bunu yapmamamız gerekiyordu, dedi.

Kızgınlıkla yapılan bir hataydı o. Jim'in emriyle öldürülen subay çok değerli biriydi.

Katledildi. Biz de bu cinayeti cezasız bırakmak istemedik.

— Ama bu zavallı kadının kardeşinin işlerinden haberi yoktu.

— Bilmeniz gerekir aziz dostum, bizim işimiz çocuk oyuncağı değildir. Sizin servisinizde ajanlar yaptıkları hatalardan dolayı öldürülmezler mi?

Malko'nun söyleyecek fazla bir şeyi yoktu.

Kendisi de bir zamanlar CIA katilleri tarafından öldürülmek istenmişti. Bir görevi başarıyla tamamlamadan az önce.

— Size göre Jim Stanford hâlâ Tayland'da mı? diye sordu Malko. Ülkedeki bu ününe rağmen oldukça tehlikeli bir şey bu.

Albay Malko'ya doğru baktı. Konuşmanın başından beri ilk kez olarak insani bir hava

takinmişti:

— Sanıyorum, hâlâ bu ülkede. Belki de sırf bu ülkeyi sevdiği için dedi. Hayatının yirmi yılını burada geçirdi. Çünkü nereye gideceğini bilmiyordu. Bu kız bize hiçbir şey söyleyemez.

180

Ve başka bir şey bildiğine de inanmıyorum.

Mercan yılanı ile üstelemeye gerek yok.

— Jim Stanford'u aramaya devam edecek misiniz?

— Hayır. Artık bizim için tehlikeli değil.

Adamlarımı onu bulmak için riske atmak istemiyorum. Belki böylesi daha iyi. Japonlar zamanında ülkemiz için çok şeyler yaptı. Ve ölene kadar da ablasının kendi yüzünden öldürüldüğünü unutmayacak. Şimdi artık o kovalanan bir adam. Silah sağladığı Çinliler tarafından saklanması gerekiyor. Domburi'deki evde onunla birlikte bulunanlar tarafından. Fazla uzağa gitmeyecektir. Onlar onu yakında terkederler. Çok tehlikeli bir adam artık. Eğer onu bulursanız size aittir.

— Ya o Çinli kadın? diye sordu Malko.

Albay bu kez merakla gülümsedi:

— Onunla da mı ilgileniyorsunuz? Gördüğünüz gibi artık ona işkence etmeyeceğiz.

Artık bize faydası dokunmaz. Bildiği her şeyi söyledi. Bir hainden başka bir şey değil o.

*

* *

Albayı Kim-Lang'ın işkence gördüğü odaya kadar izlediler. Çinli kadın hâlâ ordaydı. Masaya bağlıydı. Albay onu çözmeleri için emir verdi. *

**

Çözülen kadın masadan yuvarlandı. İki kişi kadını kollarından tuttular ve bir paket taşırcasına dışarıya çıkardılar. Thepin, Malko ve albay onların peşinden gittiler.

181

Kadını avluda park etmiş bir kamyonete koydular. Adamlardan biri Kim-Lang'ın yanına, diğeri de direksiyonun başına geçti.

Albay, Thepin ve Malko ile birlikte Datsun'a atladı. *

**

Bir müddet Ploenchitr'de yol aldılar, sonra sağa, Soi-Chid Road'a saptılar. Nehir boyunca yol aldılar ve acınacak haldeki bir evin önünde durdular. t

Yol pek hareketli değildi. İlk kata kadar iki Taylandlı tarafından taşınan koliye hiç kimse dikkat etmedi. Önde yürüyen albayı, Thepin ve Malko izliyordu. Subay karanlık bir odaya açılan bir kapıyı itti. Taylandlı ışığı yaktı ve Malko bir hayret nidası patlattı. Dipteki duvarın içine ikiye üç metre boyutlarında iri bir ayna yerleştirilmişti.

— Bu sırsız bir aynadır, dedi Albay
Makassar umursamaz bir ses tonuyla.
Diğer tarafta bir yatak odası vardı, tki
Taylandlı Kim-Lang'ı yatağın üzerine attılar,
sonra kapıyı kapatıp dışarı çıktılar.

— Ne yapmak istiyorsunuz? diye. sordu
Malko.

— Hışt! Bu bir sürpriz! dedi albay. Özür
dilerim, bir müddet için gitmem gerekiyor.
Burada kalın.

*

**

Yandaki odaya geçti ve Malko onun bir yerlere telefon ettiğini duydu. Ama ne konuştuğunu anlamıyordu.

182

Albay gibi esrarengiz bir eda takınmış olan
Thepin'in yanına oturdu.

Yarım saatir orada bekliyorlardı.

Thepin Malko'ya doğru eğildi ve kızgın
kızgın konuştu:

— Senin fahişenin başına neler geleceğini
göreceksin.

Eşikte bir hareketlenme oldu, sonra albayın
bulunduğu odanın kapısı gürültüyle açıldı.

Odaya bir kadın girmişti. Siyah gözlüklerine
rağmen Malko Bayan Stanfor'd'u tanıdı.

Sağ elinde küçük siyah bir çanta vardı. Sakince

kapıyı kapadı, gözlüklerini çıkardı. Malko şimdiye kadar böylesine nefret dolu bir surat görmemişti.

*

**

Sırsız aynadan bütün olan bitenleri görebiliyorlardı. Bayan Stanford yatağa doğru ilerledi ve Kim-Lang'ı omuzlarından sarstı. Çinli kadın gözlerini açtı ve aynadan duyulmayan bir feryat kopardı. Kalkmaya çabaladı, ama Bayan Stanford onu yeniden yatağa itti. Kim-Lang hiç kımıldamadı. Bayan Stanford eğildi ve sağ eliyle onu tokatladı. Dudaklarının kımıltısını, gözlerinin kinden parladığını görüyorlardı. Sözcükler aynanın öte tarafına bir homurtu şeklinde geliyordu. Birden çantasını açtı ve elini içine daldırdı. 7,65'lik bir Beretta tabanca çıkardı. Sakince namluya mermiyi sürdü, horozu kaldırdı.

*

*#

Ellerini göğsünde çaprazlamış olan Kim-183

Lang yatağın üzerinde kıvranıyordu. O kadar korkmuştu ki, bağırımıyordu bile. İlk kurşun Kim-Lang'ın sağ ayağına isabet etti. Kadın bağırdı ve doğrulmaya çalıştı. Diğeri ateş etmeye devam etti.

Malko Çinli kadının göğsünden kan fışkırdığını gördü. Sonra göbeğinin tam üstünden kan fışkırmaya başladı. Kadın ileriye doğru sallandı. Bayan Stanford iki kez daha tetiğe asıldı. Kurşunlar Kim-Lang'ın sırtına ve omurgasına saplandı. Etrafa parçalanan kemikler dağıldı. Çinli kadın şiddetli bir titreme geçirdi ve yere düştü.

*

**

Malko olaya müdahale etmek için odaya doğru yöneldi ve Albay Makassar ile burun buruna geldi. Adam nazikçe silahının namlusunu karnına dayamıştı.

— Karışmayın! diye mırıldandı. Bu sadece

iki kadın arasındaki bir şey. Bayan Stanford'a telefon edip kocasını pyartan kadını nerede bulacağını söyledim... Bütün evli kadınlar gibi onun için de bu bir gurur meselesi

Aynı anda sokaktan başka bir silah sesi geldi. Malko'nun yanından ayrılan albay sahanlığa doğru yöneldi ve merdivenleri inmeye başladı, onun peşinden de Malko atıldı.

*

**

Bayan Stanford bir Toyota'mn yanında ayakta duruyordu, ayaklarının dibinde bir adam vücudu uzanmıştı. Kim-Lang'ı öldürdü-184

ğü tabancayı hâlâ elinde tutuyordu. Albay atıldı ve tabancayı elinden aldı. Karşı koymadan isteneni verdi ve direksiyonun başına geçti.

— Bu kim? diye sordu Taylandlı alında bir delikle yatan cesedi göstererek.

— Şoförüm, dedi Bayan Stanford.

Arabanın etrafına insanlar kümelenmişti.

Albay sinirlenmişti, patladı:

— Onu niçin öldürdünüz?

— Çok sinirliydim, dedi Bayan Stanford.

Ve tabancamda hâlâ bir mermi vardı. .

*

• **

Albay White üzerindeki elbisenin rengine yakın bir renk aldı. Malko ona gelmiş, bütün olan biteni en ince noktasına kadar anlatmıştı. Malko'nun lafım masanın üzerine bir yumruk patlatarak kesti.

— Bu baktun ülke her şeyi yozlaştırdı.

Stanford gibi tipleri bile. Nemden ve sıcaktan insanlar bunalıyor.

Sonra daha sakın bir şekilde ekledi:

— Özel birliklerimizden bazı kişilerin, Jim Stanford'un sattığı mitralyözlerle öldürüldüğünü düşünmek oldukça sıkıcı.

— Evet sıkıcı, dedi Malko, ama elimizden bir şey gelmiyor.

White üzgün üzgün kafasını salladı:

— Size Stanford'un hikâyesini anlatmak onları oldukça mutlu etmiştir. Size her şeyi söylemediklerine de eminim. Gelip bana Jim Stanford'un ihanet ettiğini anlatmak onlar için çok zordu. Sizin bu olayla ilgilenmeniz işlerini kolaylaştırdı...

185

— Peki, dedi Malko. Ama bu durumda benim işim sona eriyor. Yarın iskandinav Havayolları'nın bir uçağıyla, Kopenhag üzerinden New York'a uçuyorum. Artık Jim Stanford'u aramak isteği kalmadı bende.

— Bende de, dedi üzgünce Albay White. Ama eğer bana bir haber uçurulufsa bir şeyler yapmaya mecburum.

— Yorucu bir iş oldu, albay! dedi Malko.

— Yorucu bir iş, diye tekrarladı Amerikalı. El sıkışarak birbirlerinden ayrıldılar. Jim Stanford'un gölgesi her şeyi lekeliyordu.

186

XIII. BÖLÜM

Bangkok'un kuzeyindeki Savvankaloke Road her zamanki gibi araçlarla tıklım tıklımdı. Burası Don-Muang Havaalanı'na giden tek yoldu. Sam-lo'lar, kamyonlar, içi işçi dolu otobüsler yolda bir trafik karmaşası oluşturuyordu.

Büyük bir şemsiyenin gölgesinde oturmuş on dört yaşlarındaki bir çocuğu andıran polis memuru karmakarışık olmuş trafiğe bir filozof edasıyla bakıyordu. Trafiği düzeltmeye kalkışmak için hava çok sıcaktı. Birden Sawankaloke Road ile demiryolunun arasında sıkışmış olan çeltik tarlalarında bir kargaşalık oldu. Bağrıışmalar, dalgalanmalar, polisin o tarafa bir göz atmasına sebep

187

oldu.

İki öküz çamurlu suda boynuzlarıyla dövüşüyordu, küçük bir çocuk da hayvanları ayırmaya çalışıyor, kuyruklarından çekiştiriyordu. Hayvanlardan biri kavgayı bırakıp kaçmaya başladı. Ama diğer öküz olduğu yerde duruyordu. Homurduyor, kafasını sallıyor,

hızlı hızlı soluyordu. Aniden iki tonluk vücuduyla cadde ile tarlayı ayıran çukuru tırmandı. Polis elini tabancasının kılıfına götürdü. Bangkok'a geleli fazla olmamıştı. Kuzeyde birçok kez kudurmuş öküz görmüştü. Bir fil sürüsünden daha tehlikeli olurlardı.

*

**

Polis hızla 11,45'lik Colt'unu eline aldı ve insanları haberdar etmek için bağırdı. Öküz kafasını eğmiş bir vaziyette, boynuzları ilerde, insanların ortasına doğru yönelmişti. İlk darbeyi yiyen küçük bir Toyota marka taksi oldu. Boynuzlar ince kaportayı bir kâğıt gibi yırttı, şoförü çeşitli yerlerinden boynuzladı. Daha sonra kurtulmak için arabayı sarsmaya başladı. Yaya bir kadın olduğu yerde korkuyla donup kalmıştı. Hemen öküz kadına doğru yöneldi ve boynuzladı. Polis memuru dehşetle boynuzlardan birinin kadının gırtlığını deldiğini gördü.

*

#*

Yolun ortasına diz çöken polis tabancasını ateşledi. 45'lik kurşun hayvanın omzuna isabet etti. Yüzeysel bir yaraydı bu ve öküzü daha da fazla kudurtmuştu. Doğruca polisin 188 bulunduğu noktaya doğru yöneldi. Çevrede tam bir panik vardı. İnsanlar arabalardan atlıyor, değişik yerlere dağılıyorlar di. İki taksi şaşkınlık yüzünden çarpıştılar. Hayvan şimdi terkedilmiş araçlara saldırıyordu. Bir Sam-lo'yu boynuz darbeleriyle devirdi. Şoför ekmek teknesinin devrilişini çaresiz bakışlarla seyrediyordu. Arabaların ardına mevzilenmiş polisin şarjörü boşalıyordu. İki kez daha ateş etti. Hayvan güçlkle ayakta duruyordu. Sonunda durdu. Saldıracak başka bir şey arıyordu.

*

**

Çevresinde boş araçlardan başka bir şey yoktu. Birden şoförünün terketmediği bir kamyonet gördü. Polis öküzün o arabaya doğru yöneldiğini far ketti.

Adama kaçması için bağırdı.

Çok geçti: Şoför tam kapıyı açtığı anda öküz aracın yanına varmıştı. Boynuzlar aracın tahta kasasına çarptı ve adamı yere atladiğı sırada boynuzladı. Darbeyi baldırından yiyen adam otuz metre kadar savruldu. Öküz geri döndü aracın kapısını boynuzlamaya başladı. Birden sakinleşti ve olduğu yerde durdu. Zaten polis de bunu bekliyordu. Kamyonetin arkasından dolaştı ve silahının namlusunu

*

**

hayvanın kulağına dayaaı.

Patlayan tabancayla hayvan sendeledi ve yere düştü. Polis aracın parçalanmış kasasına 189

bir göz attı ve gördüğüne inanamadı.

Darbenin hızıyla kasadaki sandıklardan biri açılmış ve içindekiler etrafa yayılmıştı. Önünde yağlı kâğıtlara sarılı mitralyöz namluları vardı. On iki kadardı. Aracın şoförü biraz ilerde yerde yatıyor, bacağındaki yaradan durmadan kan akıyordu. Polis ona doğru ilerledi ve adamın yarasına dokundu.

*

**

Yaralı gözlerini açtı ve polisle burun buruna geldi. Kımıldamaya çalıştı, acıyla inledi ve olduğu yere yıkıldı. Sol eliyle polisi tuttu ve mırıldandı:

— Eğer sesini çıkarmazsan sana on bin baht veririm.

On bin baht polisin iki senelik maaşı demekti. Polis , içinden dört meslektaşının çıktığı araba yanlarında durana kadar tereddüt etti. „

**

Beş kişi için on bin baht, bu girdiği riske değmezdi. Yaral.nın yanından doğruldu ve

diğer polislere seslendi.

*

**

— Yarın, saat onda Jim Stanford'un nerede olacağını biliyoruz, dedi Albay Makassar. Onunla siz mi ilgilenmek istersiniz yoksa bu işi bize mi bırakıyorsunuz?

Malko, albayın karşısında oturuyordu.

Buraya eski bir dostunu kurtarmaya gelmiş, ama onun kirli çamaşırlarının gözler önüne 190

serilmesinde yardımcı olmuştu. Taylandlılar gibi. Bayan Stanford rakibesini öldürmekten, önce göstermelik olarak tutuklanmış, sonra da serbest bırakılmıştı.

*

* *

Kim-Lang ise Bangkok mezarlığında yatıyordu. Hiç kimse onun cenazesine sahip çıkmamıştı.

*

** /

— Albay, dedi Maiko. Jim Stanford'la beri ilgileniyorum. Bir daha onun adını bu tür işlerde duymayacaksınız.

Taylandlı subay koltuğunda geriye doğru yayıldı ve konuştu:

— Bu işte bize fazla yardımcı olmadınız. Size karşı yine de iyi niyetliyim. Açık kart veriyorum. Yine de sizden oraya Radjburi ile gitmenizi isteyeceğim. Ve size söz veriyorum, Jim Stanford'un en kısa süre içinde Tayland'ı terketmesine izin verilecek. Her şey için izin alındı. Yarından sonra saat onda iskandinav Havayolları'na ait bir uçak Taşkent üzerinden Kopenhag ve New York'a gidiyor. ABD'ye giden tek uçak bu.

Masasının üzerindeki bir kâğıdı kontrol

— Aynı uçak Kopenhag'dan New York'a saat on sekizde kalkacak. Akşam yemeğine New York'ta olacaksınız. Mükemmel bir uygarlık değil mi? Kim derdi ki, bir günde Bangkok'tan New York'a uçak değiştirmeden

gidilebilecek? Adınıza uçakta bir yer ayırttum.

191

Bu uçuş haftada bir kez yapılıyor.

Malko teşekkür etti. Yarı kısık gözleriyle Albay Makassar onu gülümseyerek seyrediyordu.

— Topraklarımız üzerinde yabancı bir ajana bu kadar tolerans göstermeyiz, diye ekledi. Albay White'ın adamları bizimle sıkı bir ilişki içindedirler. Siz değilsiniz. Güle güle prens Malko. Sizi burada başka sebeplerden dolayı da görmek isterim.

Bir düğmeye bastı ve birkaç saniye sonra odaya Thepin girdi.

— Ülkeyi terkedene kadar dostumuzdan ayrılmamanızı istiyorum, dedi albay.

*

**

Malko soğukça izin istedi. Dışarı çıktı, peşinden de Thepin.

*

**

Mercedes avludaydı. Bindiği anda Malko irkildi.

— Albay bana Jim Stanford'un nerede olduğunu söylemedi.

— Nerede olduğunu ve onun nasıl bulunduğunu biliyorum.

Thepin ona öküzün sebep olduğu kazayı anlattı. Suçlu duruma düşmemek için aracın sürücüsü her şeyi itiraf etmişti. Kamyonetteki silahların Domburi'deki bir hangarda bulunanların sadece küçük bir miktarı olduğunu söylemişti. Ertesi gün kamyonetle Kwai nehri üstündeki bir köprüye Jim Stanford'la buluşmaya gitmesi gerekiyormuş. Silahlar Jim

192

Stanford'a gitmiş.

Malko'nun kalbi bir tuhaf oldu. Ormanda saklanan, her şeyini kaybetmiş ve kendi arkadaşları tarafından izlenen eski dostunu düşündü. *

**

Thepin hiç konuşmadan arabayı sürüyordu.

Birden Malko'ya doğru döndü ve konuştu.

— Eğer yarın burayı terketmek istemiyorsan, her şeyi ayarlarım. Babam burada çok güçlü biridir. Albay Makassar bile onun emirlerine karşı gelemmez.

— Niçin burada kalayım?

Kızın kara gözleri biraz daha karardı.

— Benimle evlenmek için.

Malko, vakit kazanmanın gerekli olduğunu anladı. Şimdi Taylandlı kadınları daha iyi anlıyordu.

— Sana şimdi cevap veremem, dedi. Önce Jim Stanford dosyasını kapatmam gerekiyor. Kız elini Malko'nun elinin üstüne koydu ve ısrar etti:

— Kal. Mutlu olacağız. Seni seviyorum.

— Ama bu ülkede ne yapacağım? diye sordu.

— İkimize yetecek kadar param var. Bunun önemi yok. Sadece benimle ilgilenmeni istiyorum. Babama senden bahsettim. Evlenmemizi istiyor. Bu pek sık olmaz. Biliyorsun.

Malko ne cevap vereceğini bilmiyordu. Kız güzel, genç ve üstelik ona da aşıktı.

*

**

193

— Buna daha sonra konuşuruz,

*

**

CIA Bangkok patronu, kızın iki tararı ajan olduğunu biliyordu. Ona Kobra adını takmıştı.

*

**

Albay White'ın gözleri yorgunluktan kızarmıştı.

Malko'nun anlattıklarını mırıldanarak dinliyordu. Malko lafını bitirince gülmeye başladı:

— Taylandlıların Jim Stanford olayına sünger çekeceğini mi sanıyorsunuz? Bu aşağılık Makassar size çok güzel bir masal anlatmış.

Bir parmağını suçlarcasına Malko'ya yöneltti.

— Siz onları tanımıyorsunuz. Aptal değillerdir.

— Benim demek istediğimde bu, diye kesti Malko. Bizi bırakacaklar.

White kafasını salladı.

— Evet, onu öldürmemiz için. Onların yerine. Siz onu öldürecek misiniz?

Uzun bir sessizlik oldu.

**

— Evet, dedi Albay White. Onu birçok sebep yüzünden öldürmemiz gerekiyor.

Ayağa kalktı ve çalışma masasının arkasında duran büyük Tayland haritasını işaret etti.

— Şu çemberleri görüyor musunuz? Bunlar güneydeki mukavemetçiler. Jim Stanford olmadan onlar da varolamazlar: Geçen hafta 194

adamlarımızdan üçü tuzağa düştü ve üçü de Jim'in sağladığı mitralyözler yüzünden öldü.

Bu yüzden onu affedemem. Sonra başka bir sebep daha var. Eğer onu kurtarırsak

Taylandlılar bize şantaj yaparlar. Bir gün bizi etkisiz hale getirmek isterlerse, Stanford olayını ortaya atarlar ve bizi hainleri korumakla suçlarlar. Ben de mesleki kariyerimden

olurum ve servis de büyük bir darbe yer. Yarın Kwai nehrine gideceksiniz. Ama yalnız

dönmenizi istiyorum. Bu bir emirdir. Yoksa bu işle bizzat ben ilgilenirim.

Bir çekmeceyi açtı, içinden 45'lik ağır bir silah çıkardı, masanın üzerinde itti.

— Bunu alın.

— Mersi, dedi Malko. Benim silahım var.

Yeniden sessizce durdular. Sonra White konuştu:

— Sizinle başka türlü konuşmam SAS Buradaki servisin şefi benim. Daha sonra, bir gün Jim'in mezarına gideceğim. Tükürmek için değil. Çünkü bugün geçmişi silmez. Ama başka çıkar bir yol yok.

Malko kafasını önüne eğdi.

— Gerekeni yapacağım. Ve pazartesi sabahı da bu ülkeyi terkedeceğim. Albay Makassar beni kovuyor. Bir daha görüşemeyeceğiz.

White ayağa kalktı ve elini uzattı.
— İyi şanslar! Pis bir görev. Bizim
195

meslekteki diğer işler gibi.

*

**

Malko'yu kapıya kadar geçirdi ve arkasından
baktı. Thepin'in masası boştu.

*

**

Bir müddet sonra Malko Eravvan'daki |
havuzun kenarına oturmuş, düşünüyordu.
Ajanlık mesleğinde şimdiye kadar hiç kimseyi
soğukkanlı bir şekilde öldürmemişti. Jim
Stanford'u öldürmek niyetinde değildi. Bu ;
yüzden hain olarak nitelense bile.

— Ne düşünüyorsun? diye sordu Thepin.

— Yarını.

Birden bu meslekten sıkıldığını düşündü.

Kara gözlüklerinin arkasından Thepin'in
güzel, alımlı, soylu suratını hayranlıkla
seyretti. Böyle bir kadınla yaşam daha başka
olurdu.

— Avrupa'da yaşayabilecek misin? diye
sordu.

Kız bir kahkaha patlattı.

— Soğuğu sevmem. Büyük şehirleri de.

Burada kendi evimdeyim.

Malko ısrar etmedi.. Ömrünün geri kalan
kısmını bu ülkede geçirmeyi düşünemiyordu.
Şimdi yarına kadar vakit geçirmek gerekiyordu.
Ölesiye sarhoş olmak maksatıyla kendine bir
votka ısmarladı.

*

196

Kamyoneti kullanan Taylandlı Bangkok'
tan hareket ettiklerinden beri bir kelime
konuşmamıştı. Güvenlik Servisi'nin gorillerinden
birisiydi.

Vakit çok erkendi, ama çeltik tarlalarım
etrafındaki yol köylülerle doluydu.

Plan basitti: Şoför, Thepin ile Malko
mezarlık kıyısındaki randevu yerine başka bir

taraftan gelene kadar, Jim Stanford'a yaklaşıyordu.
Jim Taylandlının kendi beklediği
adam olmadığını anladığında çok geç olacaktı.
Malko'nun yassı silahı yanındaydı. Ama
onu kullanmak niyetinde değildi. Jim bu
ülkeden kaçmayı kesinlikle kabul edecekti.
Özellikle Kim-Lang'ın öldüğünü öğrenince.

*

**

Bütün yol boyunca, 'Thepin tek kelime
etmedi. Çılgınlar gibi Malko'yla. sevişmiş,
şafak sökene kadar onu uyutmamıştı.

*

**

Kançanaburi'de şehrin çıkışında durdular.
Malko ile Thepin arkadaki boş silah sandıklarının
ardına gizlendiler. Şoför yalnız olmalıydı.
Malko bütün kalbiyle Jim'in randevu
yerine gelmemesini diliyordu.
Kamyonet aniden durdu. Köprünün metal
iskeleti gözükiyordu. Malko'nun müthiş canı
sıkılıyordu. İşte burada, görevi şu ya da bu
şekilde sona erecekti.
Thepin ile Taylandlı birkaç kelime konuştular,
sonra adam uzaklaştı.

— Beş dakika içinde biz de gideceğiz, dedi

197

genç kız. Albay bizim için köprünün aşağısında
bir sal gizletmiş.

Görünürdeki köprüye kadar olan alanda
hiçbir araç yoktu. Arada sırada, yolun
kenarına diz çökmüş bir köylüyle karşılaşıyorlardı.
Mezarlığın bulunduğu ada hâlâ yoğun bir
sis altındaydı. Kendisine hiçbir şey söylenmeyen
şoför aracı durdurdu, motoru stop etti.

Nehrin akışının, kuşların cıvıltısının haricinde
her yer çok sessizdi.

Diğer yakada iki köylü çocuğunun güttüğü
bir öküz sürüsü otluyordu. Güneş dağların
tepesinde çoktan yükselmişti. Saat sabanın
dokuzuydu ve sıcaklık daha şimdiden dayanılmazdı.

*

**

Taylandlı salların bulunduğu kıyıya indi. Malko ile Thepin kamyonette kalmıştı. Hızla sallardan birini sarı suya itti ve küreklere asıldı. Karşı kıyıya geçmek için beş dakika yeterliydi. Otların arasında kayboldu ve birkaç dakika sonra yeniden gözüktü. Eliyle belli belirsiz bir işaret yaptı. Yol serbestti. Aracın bulunduğu yer mezarlıktan gözüküyordu.

*

**

Malko ile Thepin araçtan atladılar ve koşarak salların bulunduğu küçük kumsala gittiler.

Thepin'in ayağında pantolon vardı. Malko önden bindi ve kızın binmesine yardım etti. Malko elini suya daldırdı: Ilıktı. Timsahlarla 198

ve sülüklerle kaynıyor olmalıydı.

Karşı kıyıya vardıklarında Taylandlı gözden kaybolmuştu. Prensipde Jim'in adanın öbür ucunda, mezarlığın kuzey kısmında, beş yüz metre ilerde olması gerekiyordu. Aıkhtan toprak çok girintili çıkıntılıydı, onları gizliyordu. Üstelik tropikal bitki kümelerinin arkasına gizlenmek çok basit bir işti.

Thepin karaya atladığında, kızın karnında bir şişlik farketti: Silahlıydı.

*

**

Mezarlığı geçerken hiçbir sorun çıkmadı. Ama hava gitgide ısınıyordu. Büyük bir fundalığın arkasına kadar gelmeyi başardılar. Yüz metre ötesi avuç içi kadar düzdü.

Taylandlı çoktan gelmişti. Ayakta, en arkadaki mezarların yanında bekliyordu. Herkesin sınırları gergindi. Güneşi örten bulutlar birden çekildiler ve Malko beyninin içinin ısındığını farketti. Ağzı kurumuştu ve şakakları zonkliyordu. Yanında duran Thepin'in suratu mermer gibiydi.

*

**

Birden Malko'nun kalbi hızla atmaya

başladı: Mezarlığın öbür ucunda iri bir gövde belirmişti. Büyük bir ihtimalle karşı kıyıdan geliyordu. Bir Avrupalıydı, üzerinde kısa kollu bir gömlekle, bir pantolon vardı. Sakalına rağmen Malko Jim Stanford'u tanıdı. Uygun adımlarla Taylandlıya yaklaştı. Onu kollarından tuttu ve bir mezarın arkasına sürükledi. Şimdi sırtı Malko ile kıza dönüktü. Kaybede-
199

cek zaman yoktu: Jim Stanford ne olduğunu anlayacak kadar beklemezdi. Kararını verdi. Thepin'in kulağına eğildi ve mırıldandı:
— Oraya gidiyorum. Buradan kımıldama.
Kız kafasını salladı ve alçak sesle konuştu:
— Öp beni.

Dudakları sıcak ve kuruydu.
Mezar taşının üstündeki iri bir kertenkele onlara bakıyordu. Thepin Malko'yı gözleri ile takip etti. Malko çalıkların arasına daldı.

*

**

Jim'in bulunduğu yere gidene kadar geçen zaman Malko'ya bir asır gibi geldi. Stanford' un ona arkası dönüktü, Taylandlıyla hararetli bir konuşmaya dalmıştı. Aniden döndü. Bakışları karşılaştı, bir an hareketsizce durdular. Sonra Jim Stanford ağır ağır doğruldu, elinde bir Japon Parabellum vardı.

*

**

Malko silahını çıkarmaya teşebbüs etmedi. Elleri görünür durumdaydı, konuştu:
— Ateş etmeyin, Jim.
— Malko

Amerikalı silahını indirdi. "Malko" diye alçak sesle tekrar etti. Taylandlı kımıldamamıştı, hâlâ diz çökmüş durumdaydı. İki adam karşı karşıya durdular, sonra Malko konuştu:

— Jim, her şeyden haberim var. Kim-Lang öldü. Komünistler için çalışıyordu. Albay White benden sizi öldürmemi isledi. Jim'in suratında hüznü bir dalgalanma

200

oldu. Gözlerini kapattı ve fısıldadı:

— Ne aptalmışım! Böyle olduğunu düşünmüştüm, ama inanmak istemiyordum. Kimi zaman o kadar yumuşak ve sevecendi ki.

— Jim, diye kesti Malko. Sizi öldürmek niyetinde değilim.

Amerikalı hafifçe gülümsedi:

— Bunun fazla bir önemi yok.

— Kaçın! dedi Malko. Bu bölgeyi avucunuzun içi gibi biliyorsunuz. Yaşamınıza başka bir yerde devam edebilirsiniz. Hiç kimse peşinizden gelmeyecek.

*

**

Jim Stanford tam konuşmak için ağzını açmıştı ki Malko'nun arkasından şiddetli bir patlama sesi geldi. Bir yıldırım hızıyla Jim Malko'yu arkaya doğru itti.

ikinci bir patlama daha oldu. Malko Jim'i acıyla iki büklüm olurken gördü, ellerini karnına götürmüştü. Yeni bir patlamayla Jim düştü. Sınirden kuduran Malko yerde yuvarlandı ve silahını çıkartarak, ateş edilen yöne doğru tetiğe bastı. Boğuk bir feryat yükseldi. Bir kadın feryadıydı bu.

*

**

Ayaklarının üzerinde doğruldu, sinirden içini yiyordu.

Thepin bir mezara yaslanmıştı, yüzü solgundu, sağ omuz hizasından kan akıyordu.

Yerde 7,65 çapında bir Beretta duruyordu. „

— Niçin Jim'i öldürmek istedin? diye bağırdı Malko.

201

Gömlekle yaranın arasına mendilini sıkıştırdı.

Kız gözlerini açtı.

— Onu değil, seni öldürmek istedim, diye kekeleydi. Ama beni gördü.

— Beni mi, ama niçin?

— Çünkü sen gidiyorsun, dedi.

Jim Stanford onun hayatını kurtarmıştı.

Thepin'in ağır olmadığını gören Malko yerden silahı aldı ve Amerikalı eski dostunun yanına döndü. *

**

Jim Stanford bir mezara kadar sürünmüş, sırtını dayamıştı. Ağzının kenarından kan akıyordu. Gömleğinin ön kısmı kan içindeydi. Malko gömleğin düğmelerini açtı, yara oldukça kötüydü, ilk kurşun mideyi delip karaciğere saplanmış olmalıydı, İkincisi ise sağ akciğere girmişti. Süratle hastaneye yetiştirilirse az da olsa bir şansı vardı...

— Benim işim bitik, diye soluklandı.

Buraya nasıl geldiniz, bana söyleyin. Ve sizi öldürmek isteyen bu kız kim?

Malko ona Bangkok'ta kaldığı günlerin bir özetini yaptı. Thepin'in bu işteki rolünü de unutmamıştı tabii.

*

**

Jim Malko'nun sözünü kesti:

— Sizi hiçbir zaman öldürtmek istemedim. Karım sizin gerçeği öğrenmenizden korkuyordu. Sizden özür diliyorum. Sa-Mai ona benden daha çok hizmet ediyordu. Onu hiç yanıma almamalıydım. Bir katildi ve çok tehlikeliydi...

202

Artık her şey için çok geç.

Acıyla kasıldı. Malko onu omuzlarından tutup kaldırmak istedi.

— Gelin, sizi iyi edecekler.

Jim kafasını salladı:

— Hayır her şey bitti Ormanı koşarak geçecek kadar genç değilim. Japonlarla zaten yeterince vakit kaybettim.

Jim hafifçe güldü:

— Kim-Lang'ı hâlâ suçlamıyorum. Ona bakmak için paraya ihtiyacım vardı. Uzun bir süreden beri Japon ordusunun silahlarının bulunduğu eski bir depo biliyordum. Geriye bir tek alıcı bulmak kalıyordu. Benim gibi biri için ha biraz fazla ha biraz eksik. Bütün iş bugün sona erecekti. Altınla birlikte nehir

yoluyla kaçacaktım. Hayatımı yeniden kurmak için yetecek kadar altınla. Kader böyle olmasını istemedi.

*

**

Amerikalının suratı dayandığı mezar taşının rengini aldı. Bir anlık gözlerini kapattı ve yeniden açtı.

— Kim-Lang ile yeni bir hayata nasıl başlanırdı acaba? Ama ben her şeye yeniden başlayacağıma inanıyordum. Elli yaşındayken insan yirmi yaşında olmayı isterse bunu çok pahalı ödüyor.

• *

**

Şimdi gökyüzünde hiç bulut kalmamıştı, güneş müthiş derecede yakıyordu. Jim'in yüzünden akan ter, kana karışıyordu. Kasıl-203

malı bir hareketle elleri oynadı. Alçak sesle konuştu:

— Bana son bir hizmette bulunmak ister misiniz, Malko? Ölünce beni hemen buraya gömün. Yer var, kimse gelip beni burda aramaz. Bu yeri her zaman sevmişimdir. Böylece, kimse beni asla bulamaz.

Malko Amerikalının yanına diz çöktü.

Jim'in bakışları çoktan donuklaşmıştı.

— Size söz veriyorum, diye yutkundu Malko.

Jim teşekkür etmek istedi, ama başaramadı.

Eliyle Malko'nun elini sıktı.

Kafasını göğe kaldırdı ve parmakları gevşedi. Kalbi son bir kez çarptı ve durdu.

*

**

Nehrin akışı Malko'nun kulağına cılız bir şekilde geliyordu. Malko eğildi ve Jim'in gözlerini kapattı. Ayağa kalktı, ağır adımlarla Thepin'in yanına döndü. Sonsuz bir üzüntüden başka hiçbir şey duymuyordu.

Taylandlıyla birlikte mezarın üstündeki ağır taşı kaldırdı. Malko Jim'in cesedini

gölgeye çekmişti, ama sinekler etrafında uçuşuyordu. Cesedi mezarın içine yerleştirmeyi başardılar. Malko son bir kez eski dostuna baktı.

*

**

On dakika içinde her şey bitmiş. Taş yerine konmuştu. Dikkati çekecek hiçbir şey yoktu etrafta. Malko ölünün silahını da mezarın içine atmıştı. Bir müddet ayakta durdu, gözleri 204

mezar taşının üzerindeki yazıya takılmıştı:
Ralph Cate, Yüzbaşı, 31 Royal Armered Corps. 7 Haziran 1945.

Jim Stanford iyi bir dosttu.

*.

**

Koca mezarlık yeniden eski sessizliğine büründü. Birkaç gün sonra Noeldi. Karsız, gölgede otuz beş derece sıcaklıkta bir Noel. Malko yarı baygın durumdaki Thepin'i kollarına aldı. Taylandlı onları karşı kıyıya geçirmek için süratle küreklere asıldı. Bütün yol boyunca Thepin'in başı Malko'nun dizleri üstündeydi. Bangkok'a vardıklarında mırıldandı:
— Senden özür dilerim. Jim Stanford'-u kaçırmak istediğim biliyordum.
Malko onun saçlarını okşadı.
— Önemli değil. Belki yattığı yerde daha mutludur. *

**

Kamyonet Ploenchar Sokağı'ndaki binanın önünde durdu. Malko. indi. Thepin'i direksiyondaki Taylandlı ile birlikte arabada bıraktı. Thepin'in elini tuttu ve öptü.
— Elveda, Thepin! dedi.
Kızın cevap vermesini beklemeden gitti. Yoldan geçen ilk taksiye atladı.

*

**

Malko Don-Muang Havaalanı'nın bekleme salonunda Bangkok Post'u okuyordu Gözlerini üçüncü sayfadaki yazıdan ayıramıyordu.

205

Kuala Lumpur'daki ajansın bir haberi idi bu. Amerikan Elçiliğinin bir sözcüsü bir ay evvel kaybolan Jim Stanford hakkında bir açıklamada bulunmuştu. Ülkesinin özel servisi tarafından verilen bir görev neticesinde öldürülmüş olduğunu söylüyordu.

Hoparlörden bir anons yükseldi:

— İskandinav Hayolları'nın 972 uçuş sayılı yolcuları, lütfen 3 numaralı çıkış kapısına gidiniz.

Malko ayağa kalktığı anda yaşlı bir Taylandlı ona doğru yaklaştı, elindeki küçük paketi hiçbir şey demeden verdi ve uzaklaştı.

306

XIV. BOLUM

DC-7'in rahat koltuğuna yerleştikten onbeş dakika sonra Malko kâğıdı açtı. Duyduğu hayranlıktan kaynaklanan çığlığını zorlukla önledi: Paketin içinde som altından yirmi santim boyunda bir Buddha heykelciği vardı. Ayrıca, paketin içinde Bayan Stanford'un imzasını taşıyan ve üzerinde bir tek kelime yazan bir kart bulunuyordu: "Mersi"

Gerçekten, her şey Bangkok'ta oldukça çabuk duyuluyordu.

Birden hostesin sesi anons etti:

— Uçağın sağ tarafında Kwai nehrini görebilirsiniz.

Pilot koca uçağı hafifçe yatırdı. Yolcular pencereye hücum ettiler. Yeşil ormanın içinde akan gümüş renkli suyu görmek istiyorlardı.

Malko kederli bir şekilde gözlerini başka tarafa çevirdi.

208